ఆయ్య ఆయ. నమస్కారం. నమస్కారం. దయ చెయ్యండి. మీకోసవేఁ ఎదురు చూస్తున్నాను. పాతబాకీ కోసం చిన్న నటుడిలా, కొత్త ఇనిస్టాలుమెంటు సొమ్ము కోసం ప్రొడ్యూసరులా, రయమున టయమున రాని హీరో యినుకోసం మిగతా జనాభాలా, పార్టీటిక్కెట్టుకోసం ఛాన్సులేని ఎలక్షను కాండిడేటులా, ఈ ఉపమానాల అంతు కోస మ్రాలా, జీ(వి)తంకోసం బోర్డుస్కూలు మేస్టరులా, ఆయన జీతంకోసవేఁ ఆయన తాలూకు అప్పులాళ్ళలా, మందుకోసం ధర్మాసుపత్రి రోగిలా, ఈగలకోసం పెన్సిలిను

మేమే మెచ్చుకుంటూ పత్రికా విమర్శలు రాసిపారేసి అచ్చు కొట్టించేస్తాం. సీవండార్లలాగే చేస్తారుష నీకు తెలోసో లేదో. కుంపిణీవాడే తన తాజాపిచ్చరుమీద విమర్శ రాసే యించి, అందులో నిజాయితీకి రెండు చవాకులు కొట్టి— అబద్ధం, ఆపాటి లోపాలుకూడా వుండవుగాని జనం వేడ్చి పోతారని లోపాలున్నట్టభినయించడవన్నమాట — అచ్చు కొట్టి పంచిపెట్టిస్తాడు.

అవి ప్రజగాడు చదవడంటావా? లవ్వుసుస్పీకర్లమీద చెవులు హోరెత్తిపోయేలా చదివేస్తాం. వూరూరా అహో రాత్రాలూ టముకేయించేస్తాం.... అప్పటికీ జనం సన్మాక హాలువేపు రాపోతే, మేమే టిక్కెట్లు కొనేసుకెళ్ళి నురో మారు చూస్చొక్కావస్తాం. బాగుందండోయ్ అని పొరుగు వాడికి చెప్పి పోరుపెడతాం. మేమెరిగిన మినిష్టర్లచేత ఒపిని యన్ను ఇప్పించి ఆశపెడతాం. అసలిందాకారాదులే. మన వాళ్ళుట్టి గొర్రెలమందలు. వాళ్ళకీ తభావతులన్నీ తెలి స్చుస్తాయూ యేవిటి.

సో మై డియర్ వెంకటేశం. నేను ప్రొడక్షన్ కేగాక రలీజుకీ, పబ్లిసిటీకీ, అనుకూల విమర్శకీ, జనానికీకూడా ఏర్పాట్లు చేసేశాను. నీదీ మా సిసర్టీమాత్రమే ఆలోపెం. రిమెంబర్. యునైటెడ్ వుయ్ ఫాల్. మనమంతా కలిసి కట్టుగా ఇందులో పడదాం: డివైడెడ్, వుయ్ స్టాండ్— విడిలేచాక, విడివిడిగా నిలబడదాం—నా అంత గొప్ప వాణ్ణి నేనేస్మీఅని.

మ్యూజికు మాత్రం? వాళ్ళ మధ్య యూనియన్ గూడా పెట్టార, ఐకమత్యంలో మెలగీ, తమలో తామేగాదు డిస్ట్రిబ్యూటర్ ప్రొడ్యూసర్లతో గూడా—అందరూ ఒకటే రకం పాటల్ని ఒకటోరకంగా కాపీకొట్టడంలో ఘనవిజయం సాధిస్తున్నారు. పొడుగుచూడు. ఒక్కడుగు తభావతు రానీరుగద.

వేయేల వెంకటేశం ఒక్క హెడ్డింగు మినహా మన సినిమాలలో మిగతావన్నీ ఒహటేవిధంగా ఉంటాయి. అందికే 'వాటీజిన నేమ'న్నాడు షేక్స్పియరు. పేరులో ఏవుంది.... ఏరోజీజెరోజీజెరోజ్ అందో సీమదొరసాని ఇంకేవనాలో తెలీక. అలాగే మన సినిమాలూనూ.

ఫలం చెడ్డా విధం దక్కాలన్న పట్టుదల దక్కించుకునే అయికమత్యవున్నూ మనవారిసొత్తు. అందికే బలవత్తరమైన ప్రజాభిప్రాయంగానీ, తీవ్రమైన విమర్శలు రానీ వాళ్ళు చెక్కుచెదరకుండా నిలబడి ఉన్నారు. విమర్శలు చేసేవాళ్ళట్టి వెధవాయిలనుకో. గిట్టనివాళ్ళు.ఓర్వలేనివాళ్ళు. ప్రజలు పాపం ఉట్టిగొర్రెలుమందలుగదా వాళ్ళేమీఅన్రు అనుకోరు. "ఇహనీ సినిమా ఇప్పట్లో బాగుపడదు. దీన్నేం జేసీ లాభంలేదు" అన్న నిస్పృహాకొద్దీ వదిలేశారని గిట్టని వాళ్ళంటారేగాని అది వుట్టి భ్రమ అని—మా అనగా సినిమావాళ్ళ—నమ్మిక.

అందువల్లనే మేమిటుపైనుంచి ఈ గిట్టనివాళ్ల నెత్తినో మొట్టికాయ వేసి, ఆ విమర్శలేవో మేవే అఘోరిస్తామని చెప్పదలుచుకున్నాం. సుబ్భరంగా మా పిక్చర్లని

తెలుసు. యునైటెడ్ వుయ్ స్టాండ్—అనగా మేమంతా ఈ విషయాల్లో కలిసి కట్టుగా ఉంటాం, ఒకటేకథ తీస్తాం, ఒక్కలాగే తీస్తాం: డివైడెడ్ వుయ్ ఫాల్. అనగా అలా చేయక తలావకకథా తీసుకుని తలావకదారినా సినిమాలు తీసినట్లయితే—వుయ్ ఫాల్—అనగా మేమంతా కూలిపోతాము అని వాళ్ళ నమ్మిక. దట్ మైడియర్ వెంకటేశం ఈజ్ 'ఇన్ షార్ట్' ది సీక్రెట్ ఆఫ్ దెయిర్ సక్సెస్.

వక్క కథలోనేకాదు అన్నిటా వాళ్ళకి ంఖా ఐకమత్యంమీద గురివుంది. వాళ్ళకి దొరికినవి ఒకటేరకం పాత్రలు. అందరికీ ఆవక్కటేరకం పాత్రలుంటాయి. అన్ని పిచ్చర్లలోను. అవి వక్కటేరకం విగ్గులు (వకటే రకమే) పెట్టుకుంటాయి. ఒకటేరకం దుస్తులు ధరిస్తాయి. వకటేరకం డైలాగుల్లో, పాటల్లో ఏడుస్తాయి, ఏడిపిస్తాయి, నవ్వుతాయి, నవ్విస్తాయి, నవ్వులపాలవుతాయి. వక్కటేరకంగా పుడతాయి, పెరుగుతాయి, గిడుతాయి. అన్ని పెళ్ళాలనూ వకటే కిటికీ చిల్లుల్లోంచి, వకటేరకం చాటులో చూసి వకటేరకంగా అపోహపడతాయి. వకటేరకం అవుట్డోరులో (మహాబలిపురం, పూనమల్లి హైరోడ్డు) తిరుగుతాయి. తరవాత వకటేరకం కారుకిందపడి, వకటేరకం దెబ్బ (పలాస్త్రీమార్కు) తగిలించుకుంటాయి. చివార్కి అన్ని పాత్రలూ కలిసి వకటేరకంగా గ్రూపుఫోటో తీయించుకుంటాయి—మూడోరీల్లోపోర్షన్ పోగొట్టుకున్న పెరుమాళ్ళు (బహువచనంస్మీ) వినా.

సంతంతా తలకాస్త్రాడచుకుపం తలోదారినా పోయినట్టు చక్కాపోతాయి. అణాకాసులు సెనగపప్పులా చెల్లుబడయిపోతాయి. అలాగే మాటవరసకి చెబుతున్నానండీ. యగ్జాంపుల్‌గా యవరోన్నో ఎందుకు గిరీశం అండ్ బుచ్చమ్మలనే తీసుకుచూడండి. వారిద్దరిమాట యాకమై వారు కలసి నిలబడితే లోకం, సంఘం, ఛాందసప్పెద్దలూ వారిని తేరి చూడగలరా? యంతమాత్రం చూడలేరు. సంఘీభావం లేకపోతే యామవుతుంది ? ఓ మంచిరోచ్చూసి అబ్బీ గిరీశం నువ్విహ నడు అని నన్ను పొమ్మంటారు. బుచ్చమ్మ దన్ను లేని గిరీశం నిర్బలుడై, నిస్తేజుడై, రోగియై, విరాగియై చిక్కి సగమై తరవాత చచ్చిపోతాడు. అయ్యో సద్బ్రాహ్మడిన్చాం పీశానే అని దుఃఖించడంతప్ప రొండో పనుండదు మీకు....

రా వెంకటేశం రా. వేళకొచ్చావు. యూనిటీమీద లెక్చరిస్తున్నాను. విని బాగుపడు. రేప్పిక్చర్ తీసినపుడిదంతా అందులో గుప్పించెయ్యాలి. అసల్నన్నడిగితే ఈ అయికమత్యమ్మీద సినిమావాళ్ళకున్న గురిలో నూరోవంతు మనందరికీ వుంటే దేశం ఎప్పుడో బాగుపడేదోయ్, వాళ్ళన్చూసి బుద్ధి తెచ్చుకోవాలి మనమంతా. వాళ్ళు చూడు. అందరూ ఎల్లప్పుడూ ఒకటేకథని సినిమా తీస్తారు. యాడాది కెన్నిపిక్చర్లు చూస్తావు. ఎక్కడేనా ఒహదానికీ ఒహదానికీ ఒక్క అడుగులోనైనా తేడా వుందా చెప్పు. ఎందుకుంటుంది. ఉండదు. వాళ్ళు బాగుపడే లక్షణం ఉన్నవాళ్ళు. వాళ్ళకి అయికమత్యం విలవ

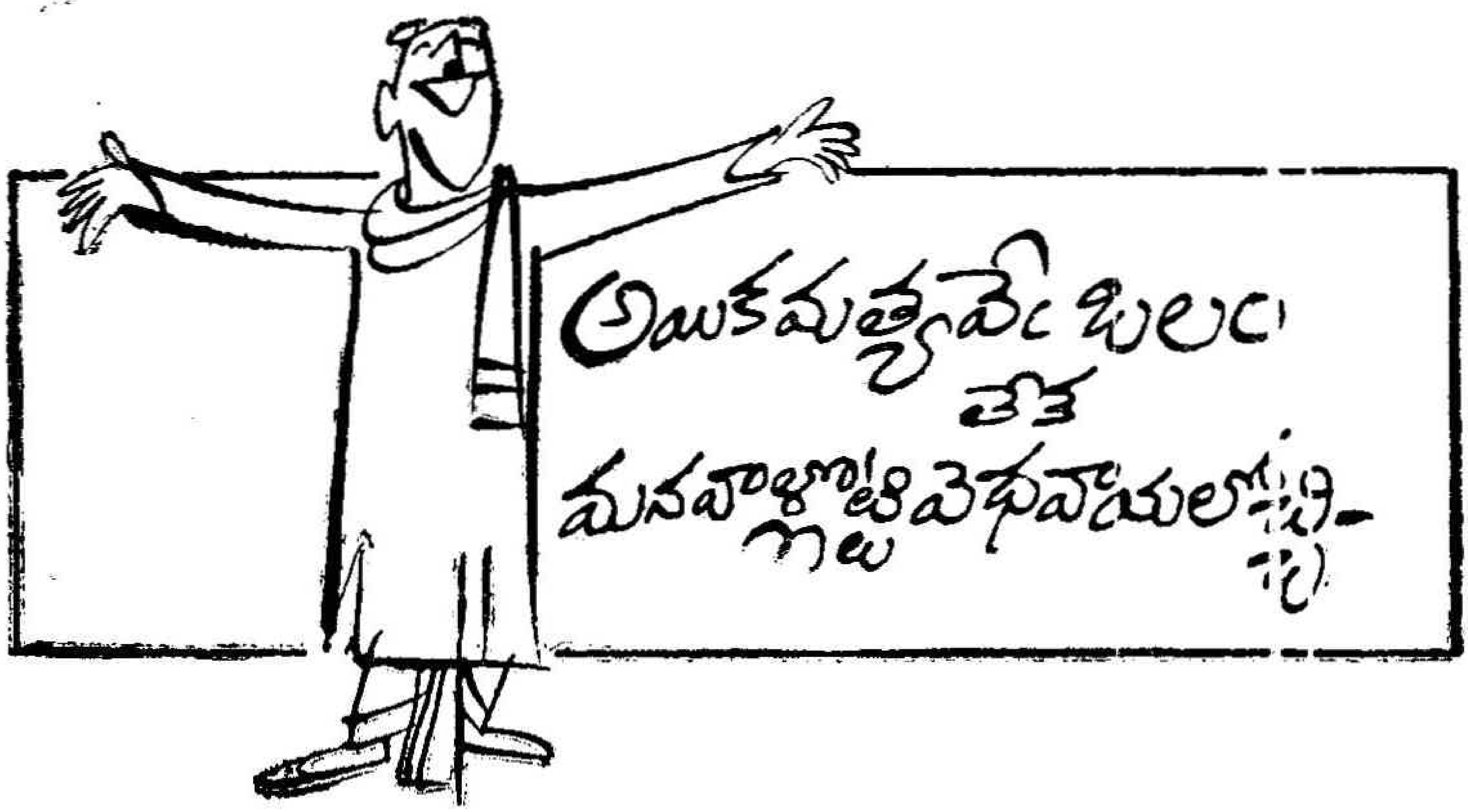

అసలీ కాలప్పొలిటీషియన్‌లకి ఐకమత్యపు విలువ తెలీలేదండీ వదినా ఒక్క ఘడీసేపు ఒక్క మాటమీద నిలబడ్రు. చెరువునీటిమీద చిళ్ళపెంకులా అలా అలా మాటలమీద జరుక్కుంటూ పోతారు. అందుకే గవర్నమెంట్లిలా అఘోరిస్తున్నాయి. సృష్టిలో ప్రతివక్కటీన్నీ ఉద్ఘోషించేది ఏవిటి? అయికమత్యం కావాలోయ్ నవలాయా అని. రూపాయికాసు చూడండి. అందులో పద హారణాలూ కలిసివుంటేనే వాటిసత్తా. అలా గుంభనగా కూడబలుక్కు నిలబడతాయి. ఏదీ ఆ రూపాయి నోటుకాండు మార్చి చూడండి. అర్జించినవాడు హరీమనగానే వాడి

అక్కడి దీపం అగ్నిసాక్షి గాదా?

కావాలంటే అగ్నిదేవుడు ప్రత్యక్షమైనట్టు చూపిస్తే పోదా?

ఒకడి భార్యా, ఒకర్తె భర్తా—ఇద్దరూ వివాహితులేకాబట్టి-ప్రేమించి డూయెట్లు పాడడం అధర్మమా?

పెళ్ళయిన పిల్లదానికి కలొచ్చి అందులో మొగుడూ తనూ పెళ్ళిగాకముందు సరసాలాడినట్టు కనబడడం సెన్సార్ పక్షం అనిపించుకోదా?

విష్కంభంలో రిజిష్టరు పెళ్ళి చేసుకొచ్చి డూయెట్లు గట్రా పాడి సరసాలాడి తరవాత సెన్సారువాళ్ళు ఆయ్ అంటే, మాకు రిజిష్టరు పెళ్ళయుండొచ్చు. కావాలంటే ఇపుడు సివిలు పెళ్ళాడతామోచ్చి అంటే అది సెన్సారు పక్షం అనిపించుకోదా!

తెలుగు సినిమాలో లవ్ సీన్సు గొడ్డు (పాపము శమించుగాక) పోతాయా?

మిగతాకథ వెండితెరమీద చూడండి.

ఘట్టాల ముచ్చట్లు గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఊహించుకొని ఉత్సాహపడడం మానేస్తారు. దీనికి తోడు పెళ్ళయిన తరవాత ప్రేమఘట్టాలు చూపెడితే, "ఎంతజడ్డిగా ఉన్నాయి! పెళ్ళయ్యాక కూడా వీడు రొమాన్సూ డూయెట్లు అంటూ గోరిస్తున్నాడు" అని నవ్వుకుంటారు. వాళ్ళు నవ్వుకుంటే సినిమా వాళ్ళు దరిమిలాను అసలు పిక్చర్లలో లవ్ సీన్లే పెట్టరు. ప్రేమ అవుటాఫ్ ఫాషను, అవుటాఫ్ డేటూ అయిపోతుంది. నీతులు, ఆవాలూ, నీతులు, మెంతులూ నీతులు, బొబ్బలు, నీతులు ఏడుపులూ, అపోహలూ నీతులు వగైరాలతో నిండి పోతాయి పిక్చర్లు. జనం హాయిగా ఇళ్ళలో కూర్చుని భారతీయ విద్యాభవన పుస్తకాలు చదువుకుంటారు——రామా కృష్ణా అనుకుంటూ... కాని అది చాలా ప్రమాదమనీ, అందువల్ల వీళ్ళు నివారించదలుచుకున్న సమస్య మరింత పట్టపగ్గాలేకుండా పోతుందనీ గ్రహించలేరు.

ఇదంతా జరుగుతుందని కాదున్నండి. సినిమా వాళ్ళం. అసాధ్యులం. రూలుఉంటే నాలాటి అద్భుతమైన బుర్రలు కిరాయికొచ్చి రూలునీ గీలునీ ఎగరకొట్టేస్తాయి. సవాలుకు ఉపాయాలు చెప్తాన్నేను. పెళ్ళికిముందు ప్రేమ కూడదు అన్న వాక్యంలో పెళ్ళి అనగా ఏ పెళ్ళి? సనాతన భారతీయ సాంప్రదాయిక వివాహాలున్నాయి కదామరి. గాంధర్వం, రాక్షసం వగైరాలు.

భారత సంస్కృతి సంప్రదాయ సంరక్షకులు వాటిని కాదనగలరా?

గుళ్లో గాంధర్వప్పెళ్ళైతే కాదంటం సబబా?

భసలూ చేస్తున్నారు. దిస్ ఐ టెల్ యూ—ఈజ్ బేస్ ఇన్గ్రాటిట్యూడ్.

రైటే. రైటేనండి. విలనుగారన్నట్టు పెళ్లయ్యాక ఇంకా ప్రేమేమిటి. లవ్ సీన్సేమిటి—తరవాత మొగుడూ పెళ్లాలు ఒహాళ్లనొహాళ్లు ముట్టుకుందికి మధ్య సెన్సారువాళ్ల పర్మిషనేమిటి. పర్మిషనుగాదు పది లక్షలిచ్చినా పాటలు పాడుతూ ఒకళ్ళనొకళ్లు తాకి పులకలెత్తి నవ్వి ఆనంద పడమంటే ఛస్తే పడరు. పడలేరు చల్లావణ్ణం తిన్నతరవాత పచ్చడో, పప్పో కలుపుకున్నట్టు ఇపుడు రొమాన్సే విస్తార్ భక్ష్యం లేను అంటారు. రైట్, బట్ వెయిటేమినిట్. ఒక్క నిముషం ఆగి ఆలోచించండి. ఈ కాస్త పాయింటు ఆరూళ్లు పెట్టిన వాళ్ళకి, సెన్సారువాళ్ళకీ తెలీదనే అనుకుంటున్నారా? అసలు నన్నడిగితే ఈరూలుకీ ఫామిలీప్లానింగు కమీషన్ కీ సంబంధం ఉందంటాను. ఇది చాలా లోతైన వ్యవహారం. బీదవాడి ఏకైక ఎంటర్టయిన్ మెంటుకి ఈ సినిమాలు, వీటిలో ప్రేమ ఘట్టాలూ, ఈపోస్టర్లూ దోహదాలుగా ఉంటున్నాయనీ, పబ్లిసిటీ సాధనాలుగా పనిచేస్తున్నాయనీ వాటివల్లనే జనాభా ఊహూ పెరిగిపోతోందనీ వాళ్ళ అనుమానం. అందువల్ల భర్త కంట్రోలు, భార్య కంట్రోలు బాగా అమలుచేసి కుటుంబనియంత్రణం, సంతాననిరోధం జయప్రదం చెయ్యాలంటే సినిమాలను బాగా అదుపుచెయ్యాలి. సినిమాలో పెళ్ళికిముందు ప్రేమఘట్టాలు తీయించేస్తే, పూర్వంలా ప్రేక్షకులు తమ పెళ్ళిళ్ల ముందటి ప్రేమ

అయినా కాపోయినా అన్నిటికీ ఊరికే వాళ్ళనలా ఆడిపోసుకోడం సబబుకాదు. వాళ్ళ రూళ్ళు దయాదాక్షిణ్యాలు చూపించిన సందర్భాలెన్ని లేవు.

ఓ పిక్చర్లో విలను నానాఘోరాలు చేస్తాడు. దొంగతనం, దౌర్జన్యం, ఒక చిన్న ఖూనీ, ఒక బలాత్కారం, రెండు ఫోర్జరీలు—ఇన్ని చేస్తాడు. తీరా కథ అయిపోయి జనాభా అంతా గ్రూపు ఫోటో దిగేవేళకు పోలీసు లొచ్చేస్తారు విలన్ని తీసుకుపోడానికి. అప్పుడు విలను భార్య ఏమంటుంది? "ఆయన నా భర్త. నా పసుపుకుంకాలు బాగుండనీయండి. నన్ను చంపిగాని ఆయన్నరెస్టు చెయ్యడానికి వీల్లేదు. భారతనారి తన భర్త నలా పోలీసులపాలు చెయ్యదు" అంటుంది పెద్ద కుంకుంబొట్టు పెట్టుకుని, పుస్తెలు (మాత్రమే) పైట ఇవతలికి కనబడేలా ఏర్పాటు చేసుకుని.

అప్పుడు హీరో ఔదార్యం చూపిస్తాడు. "ఓ విలనూ నీవల్లగదా నా ధైర్య సాహసాలూ, మా ఆవిడ పాతివ్రత్యం రుజువయ్యాయి. కాన నీకు మేము ఋణపడున్నాం. భయపడకు... ఓ పోలీసులూ! కేసులేదు. మేం ఫిర్యాదు చెయ్యం. వాణ్ణొదిలేసి పోండి" అంటాడు.

పోలీసులు యస్సార్ అని వదిలేస్తారు. సెన్సారు వాళ్ళు వదిలేస్తారు. వాళ్లు కావాలంటే పేచీపెట్టరూ? కాని అవతల మహాపతివ్రత సిఫార్సాయె. గ్రేట్ సెంటిమెంట్. అదిచూసి వదిలేస్తారు. మన ఫిలింవాళ్లు కృతజ్ఞత లేకుండా వాళ్ల ఉపకారాలు మర్చిపోయి సభలో రస

ఆ నూతిలోనే పడతారనుకోండి. పడ్డాక, అన్నా ఎంత పన యిపోయింది. హాయిగా ఆ గిరీశంగార్ని చేసుకుని మహా రాణిలా ఉండాల్సిందని నాలిక్కరుచుకొంటారు. నేను మిమ్మల్ని చూచినా దూకి రక్షించడానికి వీల్లేదుగదా? మనకి పెళ్ళికాలేదు మరి? ఒకవేళ ప్రాణరక్షణ అని వంక పెట్టినా,— వెధవది మానవదేహంలో ఉండి—లోలోపల నేనుగాని, మీరుగాని ఆయొక్క మధురస్పర్శవల్ల ఆ అవాంతర స్థితిలోనే ఏ కాస్తయినా ఆనందం పొందినట్టా యెనా—కొంప మునిగిపోతుంది. సెన్సారడకత్తెర మన పీకె లుత్తరిస్తుంది. గాన ముందే మా రేజి చేసుకుని రడీగా ఉండ డం మంచిది.” ఆవటాని ఒక గంభీరమైన లెక్చరిచ్చేశాను. ‘అంతే నంఛారా? గిరీశంగారూ!’ ఆవటాని ఆ యంగ్ విడో ముక్కున వేలేసుకుని సాలోచనగా చూస్తూ నిలబడి పోయింది.

యేమంటారూ — ఈ రూళ్ళను వంచలేమా అంటారా? చిత్తం డొంకతిరుగుళ్ళుంటూనే ఉంటాయి. పెళ్ళి జరగడానికి ముందు రొమాన్సు ఉండరాదని, ప్రేమి కులు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు తాకరాదని రూలు కదా. మొన్న అల్లా పిక్చరదేవిటీ....అందులో పెళ్ళి సీనులు ముందర షూట్ చేశారు. ప్రేమ సీనులు తరవాత తీశారు. కథలో ప్రేమ ముందు, పెళ్ళి వెనకా వస్తాయనుకోండి. అయినా రూలు ప్రకారం పెళ్లే ముందుగా తీశామని సెన్సారు వాళ్లకి చెప్పబోతున్నారు. ఒప్పుకుంటార్లెండి

ప్రాబ్లెం. వెంటనే పురోహితుణ్ని, హీరోయిను ఫాదర్ని కేకే యించుకొచ్చి నూతిలోదించి, "ఇయం సీతామమసుతా...." ముక్కలు మూడూ అనిపించి, అప్పుడు హీరో చేత మూడు ముళ్లూ వేయించాం—ఆవిడ మూడోగుటక వేసేలోగా. మళ్లీ టైముండదని పుస్తెలతాడు బదులు పెద్ద పలుపు తాడుతోనే ముళ్లు వేయించి ఆ తాడుతో హీరోగారిచేత ఆవిడని పైకి లాగించాం.

అఫ్‌కోర్స్ మనకి నావెల్టీ కూడా కలిసొస్తుంది. నూతిలో పెళ్ళి....కొత్తగా లేదూ, ఐడియా మరి? సెక్సు, రెలిజను, ఎడ్వెంచరు, సస్పెన్సు, రొమాన్సు ఇన్ని కలిసొచ్చాయి. సెన్సారు రూళ్ళుకూడా కొరకపోలిన వనిందికి వీల్లేదు... మళ్ళీ ఎక్కడా అనకండి. మన్లో మన మాట. బుచ్చమ్మ అని ఒక బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడో ఉండేది. ఆవిడ నన్ను ద్వ్యాహమాడటానికి నాతో లేచి వెళ్ళిపోయిరావడానికి ఆరంభంలో ఒప్పుకుంది గాదు. చివరికామెను దాదాపు ఒప్పించడానికి నేను వేసిన ప్లాన్ ఎలాంటిదనుకున్నారు? అక్షరాలా ఇలాంటిదే.

"వదినా! మొన్న మీ అమ్మగారు నూతిలో దూకారు. ఆవిడకీ మారేజయింది. నాకూ నేడుగాపోతే పూర్వం ఒకప్పుడైనా మారేజయింది. గాబట్టి నేనూ నూతిలో దూకి ఆవిణ్ణి పైకిలాగి సేవ్ చేసినా సరిపోయింది. ఢిల్లీలోని 13 వేల తల్లులుగాని, సర్వోదయ వాళ్ళుగాని, మున్షీ మొరార్జీ, రాజాజీలు గాని, ఆఖరికి సెన్సారువాళ్ళు గాని తప్పటలేకపోయారు.... మరదే రేపొద్దున్న మీరు [illegible]గార్జి

ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. లేకపోతే సెన్సారువారు ఒప్పుకోరు. రీలు తగలేయించేస్తారు దగ్గిరుండి.

నో సార్ నో...యస్సార్ యస్.మీరుచూళ్ళేదా? కొత్త సెన్సారింగు సర్క్యులర్సూ!కొత్తరూళ్ళుకొత్తరవచ్చాయి. పెళ్ళికానివారిద్దరు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ముట్టేసుకోకూడదు. యస్... నో డ్యూయెట్ డాన్సెస్. నో లవ్ సీన్సు. ప్రేమ పాటలు తీసినా మన సినిమాలను పురాతన పద్ధతుల్లోనే తీయాలన్నమాట. అనగా ఆవిడ సాంగు మొదలెట్టి పరిగెడుతుంది.పొదలచుట్టూ, దుబ్బులచుట్టూ, కుర్చీలచుట్టూ, స్తంభాలచుట్టూ—హీరోగారూ కూతవేటు దూరంలోనే ఉంటూ పాడుతూ అభినయం పట్టాలి. అంతే ఆర్టు గీర్టూ అని కొత్తపద్ధతులు తెచ్చిందికి వీల్లేదు. యస్సార్. యస్. పెళ్ళి చేసుకునేవరకూ అంతే. అంతెందుకు. పెళ్ళి జరుగుతున్నపుడుకూడా పుస్తెల తాడుకి మూడోముడి పడేవరకూ పెళ్ళికొడుకువేళ్ళు పిల్లదాని జడగ్గాని, మెడగ్గాని తగల్రాదని సెన్సారు శాసనం. తగిలిందే సెన్సార్రూళ్లకర ప్రొడ్యూసరు నెత్తిన రంగునపడిందే. అది రేప్ అనగా బలాత్కారం క్రిందకు వస్తుంది. అంతేమరి. మూడో ముడి పడేదాకా టెక్నికల్‌గా పెళ్ళయినట్టు కాదుగదా? వ్హాట్? హార్గ్యూ చేస్తారా? మైగాడ్. ఆర్గ్యుమెంట్లూ లాజిక్కులూ పనికిరావుసార్. రూలంటే రూలే. సెన్సార్ రూలంటే మరీను... అంతెందుకూ, ఎక్సప్రొడక్షన్సువాళ్ళ పిక్చరులో మొన్న నేంచేశాం? హీరోయిను నూతిలో పడింది. హీరో ఆవిడను సేవ్ చెయ్యాలి. పెళ్ళికాలేదు. హా! దట్ వాజ్‌ది

సెన్సారింగు సర్కసు

కట్ కట్ కట్ కట్....కట్ కకకకట్! నోనో సార్ ఇజ్జూస్తే—ఐమీన్, సెన్సారువాళ్ళిజ్జూస్తే ఇంకేమన్నా ఉందా సార్! కొంపలు మునిగిపోవూ? మళ్ళీ ఇంకో టేక్ తీద్దాం. ఆ కాఫీకప్పు అందించినపుడలా వేళ్ళు తగలకూడదండి. జాగ్రత్త. మీదెంత మేనరికమైనా ఇంకో రెండు రీళ్ళలో మీరెంత దీనిగా ఎంత ఫెళ్ళుమనేలా పెళ్లాడబోతున్నా ఈ రీల్లో అలా ఒకళ్ళనొకళ్ళు తాకోకూడదు. కాఫీ ఇస్తున్నపుడేనా సరే. వళ్ళు తగిలితే వెంటనే ఛీ ధూర్తుడా! అవివాహిత భారతబాలికను తాకుతావా? అని మేనకోడలు అనాల్సివస్తుంది. లేపోతే ఇద్దరూ అగ్నిప్రవేశం చేసి

రెచ్చగొట్టేవిగా ఉన్నాయో! "అదిగోనయ్యా నీ అగ్గిపెట్టె బల్లమీద. అదేం .... కనబట్టంలా!" అనేసిందనుకోండి కోడలు. గుట్టు బయటపడిపోలా? కొంప మునిగిపోలా? ఎంత డ్రామా మిస్సయిపోతాం. దానిమీద కథంతా ఆధారపడి వుంది. హీరో తూర్పుకి, హీరోయిన్ పడమటికీ పోతారు. పోయిపోయి మళ్ళీ 260 వ అక్షాంశందగ్గిరే కలుసుకుంటారు. ....

ఎలా వున్నాయి డైలాగులు? నేనే టెంపరరీగా కంపోజు చేశాలెండి. ఇదే ఫైనలు కూడాను. కావాలంటే నేనే మొత్తం రాస్తాలెండి. దానికేం ఆల్వేజ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్. ....

హలో! హలో హల్లో ... వింటున్నారా? .... డామిట్ ఫోను పడేసిపోయాడే. వీడి తస్సాదియ్యా! వీడి తస్సాదియ్యా డామిట్ ...... డామిట్ .... మిట్ ... ట్ ....

అబ్బ... ఛిఛి.... తాను యింటలేనివేళ ఇద్దరూ ఇలా పలుకుతున్నారన్నమాట. అతను మెలితిరిగిపోతాడు.... డైలాగ్ ....కొంతసేపటికి మెలివిడి వచ్చినదారినే బయటికి వెళ్ళిపోతాడు. నేపథ్యసంగీతం.... కట్. ఇంట్లో

"మావగారూ" అంటూ కోడలు ఆయనకాళ్ళమీద పడుతుంది. లేచి మళ్ళీ కాళ్ళమీద పడుతుంది.

"ఛీ పో. నేను నిన్ను క్షమించలేను. నేను నిన్ను క్షమించలేను" అంటుంది మావగారి పాదంపైన కంఠం.

"మావగారూనే చెప్పేది వినండి. నాభర్తను నన్ను దూరంచెయ్యకండి. చెయ్యకండి."

మావగారు ఆమెను ఒక్కతాపుతన్ని తోసి తలుపేసి వంటింట్లోకి పోతాడు "జానే అగ్గిపెట్టెక్కడే" అంటూ. లోపలెవరూ? సూర్యకాంతం. "దాన్ని తగిలేశారు. ఇప్పుడు వంటెవర్తి చేస్తుంది. అంట్లెవరు తోముతారు" అంటుంది. ఫాదరిల్లా నవ్వుతాడు "నోనో మైడియర్ ...డోంటెటూల్ ఫియర్ ..." అంటూ డూయెట్ తొలి చరణం ఆరంభించి డాన్సు చేస్తాడు. కామిడీ డ్యూయెట్ అన్నమాట. చూస్కోండి. రంగారావు సూర్యకాంతం గుమ్మడి సూర్యకాంతం న్యూయెస్టు కాంబినేషన్ డ్యూయెట్. దీనిమీద ఇంటర్ కట్ చేస్తూ—అనగా ఇదో చరణం—అదో చరణంగా అటు హీరోహీరోయిన్లకి నేపథ్యసంగీతం... ఎపిడీసార్. ఎలావుంది ?

ఇంతకీ చెప్పొచ్చింది అగ్గిపెట్టె సీనుకదూ? అక్కడ డైలాగులు చూశారా? ఎంత గంభీరంగా ఆలోచనలు

"తొందర ఇప్పుడేం. ఎప్పుడో పడ్డాను. నిన్నీయింటి కోడల్ని చేసుకోడమే తొందర పని"

"మావగారూ ఇది న్యాయంకాదు... కాదు"

"ఏది న్యాయమో నువ్వు నాకు చెప్పనక్కరలేదు. నీకీ యింట్లో ఏం తక్కువైందని ఇలాటి దొంగబుద్ధులు?"

"మావగారూ!"

"అవును ఇందాక బీరువామీద అగ్గిపెట్టె ఇంతలో ఎక్కడికి పోయింది... ఛీ!"

"మావగారూ నామాట వినండి....వినండి" బల్లమీది అగ్గిపెట్టె క్లోజప్. సస్పెన్స్.

"పో ఈ యింటోంచి. అగ్గిపెట్టె దొంగతనంచేసి పైగా—నీమాట వినాలేం—"

"అదికాదు మావగారూ... మావగారూ"

"ఏదికాదు. అసలు నువ్వీ యింట్లోంచి పో. ఈ గుమ్మం తొక్కకు"

"మావగారూ!" క్లోజప్.

"మావాడికి మరో పెళ్ళి చేస్తాను. మరో మరో పెళ్ళి పెళ్ళి చేస్తా చేస్తా"

కట్. ఆ హాలు తాలూకు మొగలీ అజాం మార్కు కిటికీ చిల్లులోంచి రఘు చూస్తాడు ఈ దృశ్యాన్ని. అతని హృదయం దహించుకు పోతుంది... హెవీ డైలాగులు వస్తాయిలెండి....ఛీ... బాబాయి ఎంత అఘాయిత్యానికి వడిగట్టాడు? తనకి మరోమనువు చేస్తాడట. తన భార్యను...

మామగారు. మీసాలూ కళ్ళజోడు కేసు, వోవరుకోటు, ఆయన వస్త్రాలు చుట్టపట్టుకుని. వేరీజ్ ద మాచ్ బాక్స్? అగ్గిపెట్టేది? ఇంగ్లీషు డైలాగులు పడాల్లెండి .... పక్కనే తెలుగు పడేస్తే సరి. ఏది? అగ్గిపెట్టె వెతుకుతాడు బీరువా మీద. క్లోజ్ షాట్-అగ్గిపెట్టె లేదు. ఆయన వేలుపక్క తేలు. కుడుతుందా ... సస్పెన్స్ .... కోడలు మిడ్ షాట్. కట్. మావగారి క్లోజప్. గిర్రున తిరుగుతాడు. ఏదీ అగ్గిపెట్టె అని గర్జించి-ఆడియన్స్ హడిలిపోతార్లెండి. ఐ కెన్ సీ ఇట్. జవాబుగా అగ్గిపెట్టె బల్లమీద ఉంటుంది. క్లోజ్ షాట్. మావగారు కోడల్ని చూస్తాడు. ఫుల్ షాట్ ట్రాలీ బాక్ వర్డ్ .... ఏదమ్మా అగ్గిపెట్టె అంటాడు విద్వేషపూరిత నయనాలతో, ఆర్ వాటెవరిటీజ్.

కోడలు లేస్తుంది. జారినపైట సవరించుకుంటుంది.

"మాటాడవేం?" అని మావగారికంఠం. ఫ్రేములో ఆయనుండడులెండి. షాట్ లు ఈవిడమీద తీస్తాం. ఆవిడ ముందరే చెప్పింది. నన్ను బుక్ చేసుకుంటే, కాంట్రాక్టు కోసం తప్ప తన ఫ్రేములో ఇంకో ఆర్టిస్టు ఉండకూడదని. మిగతా వాళ్ళ డైలాగులు అవీ అవుట్ ఫీల్డులోంచి రావాలి. ఈవిడ రియాక్షను ఇస్తుందన్నమాట.

"మాటాడవేం?" మావగారికంఠం.

"అదికాదు మావగారూ?" అంటుంది కోడలు.

"ఇంత నీచానికొడిగడతావనుకోలేదు"

"మావగారూ తొందరపడుతున్నారు" అంటుంది కోడలు దీనంగా.

మూడేసి సార్లొస్తాయి. "నీరా! నీరాకకోసం నే నెదురు చూస్తున్నాను. నే నెదురు చూస్తున్నాను. చూస్తు న్నాను" ఇలా వుంటాయన్నమాట. ఈరకం వాటన్ని టికీ ఒకళ్ళే డైలాగుచొప్పున లెక్కకడతామనీ, ఇవీ కవిగారికి టైములేక, పాటువేళకి డైలాగురాక (బట్వాడా కాకలెండి) మనవేఁ రాసుకునే, లేదా ఆర్టిస్టులు సప్లయి చేసే డైలాగులకీ రేటుకట్టి ఫీజులు మినహాయిస్తాం. తరవాత్తరవాత వారు, ఫలానా గిరీశంగారు నా డైలాగు లకి ఇవ్వవలసిన నాలుగువేలు ఇంతవరకూ ఇవ్వలేదు అని చెప్పుకున్నప్పుడు—అందులో ఇవి మినహాయించి మరీ మాటాడుకోవాలన్నమాట.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిం దేవిటి చెప్మా? అగ్గిపెట్టె సీను గదూ? అదే హీరోయిను హాల్లో కూచుంటుంది. డ్రైవరు బీరువామీద అగ్గిపెట్టె పట్టుకుపోయి బీడీ కాల్చి తెచ్చి బల్లమీద పడేసి పోతాడు. హాల్లోకి మదరిల్లా—అనగా అత్త గారు—అదే సూర్యకాంతంలెండి—వస్తుంది. ఇందాక ఇక్కడ అగ్గిపెట్టె పెట్టాను ఏదీ అంటూ...... ......ఏవంటారు? సహ జత్వం లేదంటారా? దానికేముంది. ఆవిడకి చిన్నప్పటి నుంచి అగ్గిపెట్టెలు హాల్లో బీరువాలమీద దాచడం అల వాటని ముందురీళ్ళలో ఎస్టాబ్లిష్ చేస్తాం. కాపోతే ఫ్లాష్ బాక్ పెడదాం—గ్లేమరు కూడాను. కాదంటారా, చుట్ట కాల్చు కుంది కొచ్చినట్టు—అయిమీన్ మదరిల్లాకదూ. పోనీ ఫాద రిల్లా చేసేదాంలెండి—మీ యిష్టం. మీ లాజిక్కుమీద నాకెంచేతో ఒక గురి పడిపోయింది. ఏఁ. సరే ఫాదరిల్లా.

పెట్టె పట్టుకుపోతాడా? తరవాత పాటులో మదరిల్లా వస్తుంది- హాల్లో అగ్గిపెట్టె వెతుకుతుంది. కనపడదు... ఆవిడ కెందు కంటారా? ... మీది బలే చురుకైన బుద్ధిస్మండీ. ఇట్టె పట్టుగున్నారు లోసుగు... దాన్ని కమ్ముకుందికి ఓ డైలాగు పెడదాంలెండి. వంటింటో అగ్గిపెట్టె పోయిందీ అని. ఇలాటివెన్ని పెడితే అన్ని మంచిది. ఎందుకంటే మనం పెట్టుకున్న కవిగారు బిజీరైటరు చూడండి. ధర్మరాజు లాటివాడు. అందరికీ ఒకే డైలాగులు రాసిస్తాడు. అందికే అజ్ఞాతవాసం చేస్తాడనుకోండి. ఆయనకి తీరిక లేనందువల్ల దొరక్క, చాలామంది ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్లం మేమే రాసేసుకుంటున్నాం ఆపద్ధర్మపు డైలాగులన్నీ. ఈ మధ్య ఒక ఎగ్రిమెంటు కూడా అయింది. పిక్చరులో మొత్తం డైలాగుల్లో కవిగారు స్వహస్తంతోగాని, శిష్యహస్తంతో గాని వ్రాయించి ఇచ్చినవి తీసేసి మిగతావి-అనగా మేము రాసుకున్నవాటికి మాటకణా చొప్పున లెక్కకట్టి వారి ఫీజులో మినహాయిస్తున్నాం. ఇపుడు మన పిక్చరుకి ఎగ్రి మెంటులో ఇంకో క్లాజుకూడా వుంది. డిటో డైలాగుల గురించి. అబ్బెబ్బే డిటో డైలాగులంటే క్రితం పిక్చరులో రాసినవాటికి డిటో అని కాదు. అవి ఎలాగా ఉండేవే. ఈ పిక్చర్లోనే రెండేసిమార్లొచ్చేవి. అంటే—"అమ్మమ్మా నాకొంచెం చింతకాయపచ్చడి వెయ్యి—కొంచెం చింత కాయపచ్చడి వెయ్యి" అనీ, "నేనింకావకాయ వేసు కోను సుశీ! నేనింకావకాయ వేసుకోను" అనీ ఉంటాయే అవన్నమాట. ఇపుడవి ఫాషనులెండి. మంగాంటో

స్తాడు డైలాగు కెడా పెడా. అయినప్పటికిన్ని ఇంకా ఎంతో ఉంటుంది రాసి రాశిపోసుకుందికి.

అబ్బెబ్బె. అన్నీ అలా టీకాతాత్పర్యాలతో బట్టి పట్టి చెప్పినట్టు రాసుకుంటా వనుకుంటున్నారా? యంత మాట. అసలామాటకొస్తే టీకాతాత్పర్యాలు రాస్తామని ప్రకటించుకున్నవాళ్ళే కొన్ని పెద్దమాటల గుట్టు మాటు పెట్టి దాచెయ్యడంలేదూ? అలాగే మేఁవున్నూ. అవసరమైన విషయాలు ఛస్తే బయట పెట్టం. అలాచేస్తే కథాగిపోదూ. ఒక్కటికెక్కట్టు శాల్తీ కింద పడిపోతే రైలాగాలని గొలుసు లాగినట్టు, వెధవది ఒక్క డైలాగు ముక్క కోసం అని కథని ఆపిపారేస్తాఁవుటండీ—ఏవో పాటలూ, కామిడీ డాన్సులూ పెట్టదలచుకున్నపుడు తప్పా? మచ్చుక్కావాలంటే మన పిక్చరులో ఓ సీను చూడండి. హీరోయిను హాల్లో కూచుని పేపరు చదువుతోంది. కారు డ్రైవరొచ్చి అటూ యిటూ తిరిగి (ఈవిణ్ణి బలాత్కరిస్తాడా? రించకపోయినా ముగుడు కిటికీ చిల్లుల్లోంచి చూసి ఆశ్చర్యపడి లేచి చట్ట విరిగేలా అపోహపడతాడా? 20వ రీలుదాకా సస్పెన్సు)— ఏవన్నానూ - అదే అటూ యిటూ తిరిగి బీరువామీద అగ్గిపెట్టె తీసుకు చక్కా పోతాడు బీడీ కాల్చుకుందామని. హీరోయిను చూస్తుంది. నవ్వుకుంటుంది. క్లోజప్పులో—ఆ నవ్వుమీంచి కార్మికులు—శ్రమపడి పనిచేసి అలసి బీడీ కాల్చుకోవడం కమామిషు ఒక డాన్సు - అంతా ఇమాజినేషనన్నమాట లాగెయ్యొచ్చు మనకి డబ్బు సందర్భపడితే. ప్రోగ్రెసివుగా ఉంటుందికూడా—ఏం? ఆ డ్రైవరు అలా అగ్గి

వతం బయటపడింది. మడిముక్కలనుకున్నారా మణాకా అనుకున్నారా? తెలుగు సినిమాలు—ముఖ్యంగా డైలాగులు థాట్ ప్రవోకింగ్ కావన్న చెవలాయ ఎవడయ్యా అంట. ఇంత విద్వద్దోషిని అది రెచ్చగొట్టిందే! ఇంత ఎడ్యుకేషను ఇచ్చిందే – అసలు మాట్లాడ్డవే ఎడ్యుకేషననుకోండి. నాతో యవడు మాటాడినా, నేనెవడితో మాటాడినా ఏవిటో డిష్కషనంతా హైక్లాసు విషయాల మీదనే నడుస్తుంది. ఎప్పుడూ తారాపథంలోనే వుంటుంది. ఏంజేస్తాం. అదలా ఉంచండి. నేనిక్కడ లేకపోయినా ఈ యొక్క పిల్లవైనముక్క పట్టుకు వేళ్ళాడితే పామరులక్కూడా ఇంత పాండిచ్చెవ్వూరంగున అబ్బి వూరుకునేదే.

ఇది కానుకోక డైలాగుల్ని డైలాగు లాగేసుకుంటున్నారు పండితజనం. ఒకొక్క డైలాగుని ఎంతెంత మంది ఎన్నెన్ని విధాల తెగలాగి చూస్తున్నారో వీళ్ళకసలేవేనా తెలుసా అంట. ఇలా పదిమంది పరిపరివిధాల కాచి వడబోసి వస్త్రకాళితం చేసిన ముక్కలు కాబట్టే-సినిమాలు కొత్తవైనా, కథలు మారినా డైలాగుముక్కలు యవళ్లూ మార్చ సాహసించరు. ఏదో కాస్త వ్యాఖ్యానించి చకచక పది పుస్తకాలు రాసి అమ్ముకొని పేరూ డబ్బూ బావుకుందామని కూచుని మాఘమేఘంతోనే లైఫంతా అయిపోయేట్టుందని వాపోయిన పెద్దమనిషిని ఇటుకేసిదిత్తే ఒక్క బుక్కుకూడా పూర్తి చెయ్యలేడు. నిజానికి లావుపాటి బుక్కుపాటి వ్యాఖ్యానాలు ఒరిజినల్ రైటరే రాసి పేర్చే

నేనే పైకి వస్తా అన్నాం... ఖగపతి యమృతము తేగా భుగభుగమని పొంగి 'చుక్క' భూమిని రాలగా అది పొగ చుట్టై జన్మించగ.... అన్నాడు కవి. మనం అవి కాల్చి వారి పాయాలోకి వెళ్ళినందువల్ల అంతా యాకమై వూరుకున్నాం. అందువల్ల మన అలవాట్లు, చుట్టలూ వారికీ వుండి తీరాలి. లేకపోతే అబ్బితీరాలి. పాటలు డైలాగుల స్థాయికి దిగొచ్చినట్టు.

ఇహానివన్నీ కాదు కూడదని కొట్టి పారేసినప్పటికీన్నీ, నారదులవారికి చల్ల-ముంతల సామెతలు తెలీవని నిర్ధారణగా చెప్పిందికి వీల్లేదు. యావంటారా—ఆయన త్రికాలజ్ఞుడు. ఆయొక్క విష్ణుమూర్తివారు రేపుగాపోతే 'మాపైనా కృష్ణావతారం ఎత్తి గొల్లవారింట నల్లపిల్లవాడై' 'చల్లటి' నవ్వులు నవ్వుతూ తిరుగుతాడని ఆయనకి ముందే తెలుసు. ఉండబట్టలేక, అందులో గుట్టు సూచనగా రామావతారం ముందరే చెప్పాలన్న ఉబలాటంకొద్దీ, నువ్వు చేయదలచుకున్న పన్లన్నీ నాకు తెలుసు లేవాయ్ అని గడుసుగా తెలియజెప్పాలన్న ఆశకొద్దీ నారదులవారు ఆ సామెత వేసుంటారు. కృష్ణావతారంలో, మరి గొల్లభామలంతా యశోదమ్మ ఇంటికి చల్లకొచ్చి అక్కడ నల్లటి అల్లరి పిల్లడినిచూసి, తల్లి చల్లతెచ్చి పోసేలోగా ఈ పిల్లాడు ఈ ముంత బద్దలుకొడితే ఏమి జేతుము దైవమా అని అది దాస్తారుగదా. ఇదీ తాత్పర్యం.

అయ్యో! చూశారా తీగ లాగితే డొంకంతా కదుల్తుంది. మీరు ఒక్క డైలాగుముక్క అడిగితే ఇంత భాగ

అందరికీ కలిసి కామన్ ధేనువుండనే ఉంది గదా. కావలసి నంత పాడి.

మనకా్కవలసింది నారదుడూ వాళ్ళూ చల్ల పోసు కుంటారా అనేదే. అంచేత అథాతో చల్ల జిజ్ఞాసా... ఏం ఎందుకు పోసుకోరు? పోసుకోపోతే వేడిచెయ్యదూ? ఇదిన్నీ గాక చల్ల "దివ్య-పానీయానికి" విరుగుడు అని మనకు్కూడా అనుభవంమీద తెలిసిందే. వాళ్ళు పుచ్చుగునేదీ 'అదే' గదండి. నా మొహం గాపోతే దీనికి పెద్ద లాజిక్కేమిటి. ఎంత దేవతలయినా చారో పులుసో అఘోరించాక, చివర్ని మజ్జిగోసుకోకుండా యలా లేచిపోతారు బంతిలోంచి? అసలు వారంతా వణ్ణం తించారంఛారా? అని గదూ మీ సందేహం? ఎందుకు తిన్రు? తించారు. కించాల క్కంచాలు లాగేస్తారుష ఒహ పట్టు బడితే. దీనికి దాఖ లాలు ఎక్కడో ఎందుకు? ఇందాక చెప్పిన శ్లోకాల్లోనే ఇమిడ్చిపారేశారు. మళ్ళీ మన్లాంటివాళ్లు ఎన్నడూ చావ కుండా దేవత లందరినీ అన్నపానాలు లేకుండా మాడ్చి పారెయ్యవలసిందని ఒహ విలవైనముక్క వుంది. ఇంతక న్నింకేం దాఖలా కావాలి, దేవతలకీ తిండీ తిప్పలూ వుండేవనటానికంట. అసలు మనవూం లేదా-సుంవూం వాళ్ళూ ఒహాళ్ళవేంగద. వారు వేలుపులైన వీరు తెర వేలుపులు. అలాకా్కదు, వారు యన్నటికిన్ని మానవులు కారు, మనలా తిండితిప్పలూ ఉండవు అంటారా? వినండి. వాళ్లు మానవులు కాపోయినా-మనం దేవతలంగదా. దిగి రాను దిగిరాను దివినుండి భువికి ఆవటాంటే, అయితే పట్టు

ఇలా ఎన్నో. ముందు మనం తెల్సుకోవలసింది నారదుల వారికి చల్లకోసం విష్ణుమూర్తి ఇంటికి వెళ్ళడం రివాజా, మరొకరింటికెళ్ళడం రివాజా అనేది కాదు. దానికేముంది. రోజూ రివాజుగా ఆయన చిక్కటిమజ్జిగ పోస్తానంటే ఈయన రివాజుగానే వెళ్ళి తెచ్చుకోవచ్చు. బ్రాహ్మడా ఈ పూట చల్లకుండ పిల్లి పడదోసినట్టుందయ్యాఅనో, తోడుకోలేదనో, లేదా యాదమరచి పొరుగింటి చల్ల అనుకుని నేనే దాహం పుచ్చేసుకున్నానయ్యా అనో ఆయన చెబితే అప్పుడు మరోయింటికి పోతాడు. లేదా రోజువిడిచి రోజు ఒక్కొక్క ఇంటికో, , రోజూ ఓ కొంపకో పోతాడు. దానిదేముంది.

ఆయన బ్రహ్మచారిగదా. కొంపలో 'తోడా?పాడా?' అంచేత ఎక్కడో అక్కడ నుంతెడు చల్ల తెచ్చుకోక తప్పదు. ఇహపోతే అసలు నారదులవారు ఆయొక్క దేవతలూ మరి దేవతలుగదా—అనగా మానవులు కారుగదా. మరి అట్టివారు వణ్ణంలో చల్లపోసుకుంటారా? దానికోసం ఒకరింటికి ముంతపట్టుకు వెళ్తారా అనేది తేలాలి. చల్లకి వెళ్ళి ముంతదాస్తే గడుసుదనం లోక్యం-లోక్యంగాదు పారలోక్యం లేదా స్వర్గలోక్యం గాబోలు ఖర్మ—ఉంఛాయా అన్నది, వేరే విషయం. అది అలా వుంచండి. అలాఅంటే అక్కడకాదు. ఇంకొంచెం అసుంతా వుంచండి. అసలు నిజానికి ముంత పట్టుకు ఒకరింటి కెళ్ళక్కర లేదు నన్నడిగితే.

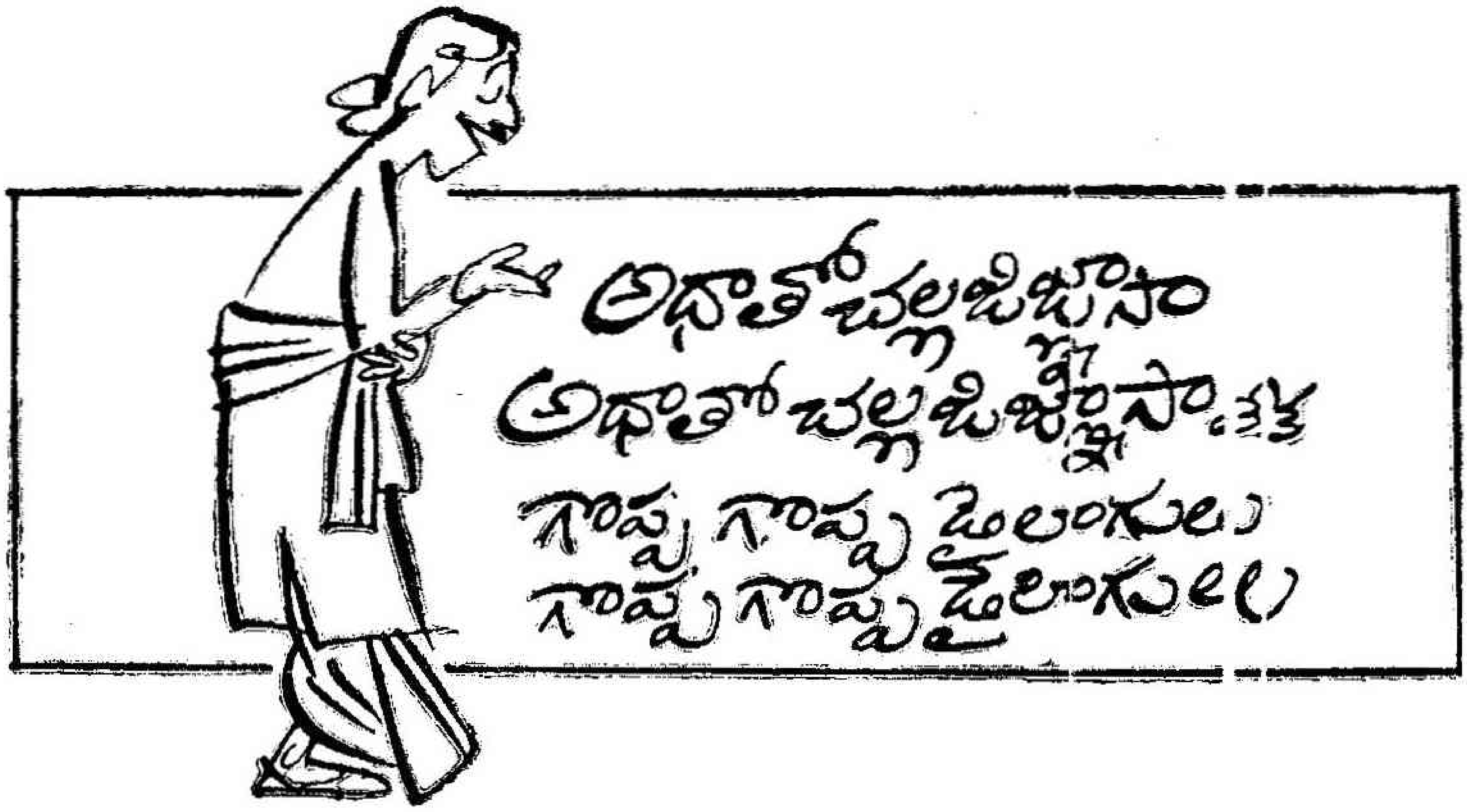

అయ్యా వెయ్యేల, మొన్నీమధ్య నా బైస్కో. పదేం విటి చెప్మా — అందులో ఆయొక్క నారదుల వారూ ముక్కోటి దేవతలూ విష్ణుమూర్తితో అన్నట్టుగా చల్ల కొచ్చి ముంత దాచనేల. వచ్చినపని చెబుతా... చెబుతా. చెబుతా యూవన్నారూ నారదులవారికి విష్ణుమూర్తి ఇంటికి చల్లకెళ్ళడం రివాజా? అంటారా. చెబుతా చెబుతా. ఇది చాలా లోతైన విషయం. లేదా పైవాడి గొడవ కాబట్టి ఎత్తైన విషయం అనుకుందాం. తొందరపడకండి.

ఇందులో ఓ పెద్ద ప్రశ్నోపనిషత్తు ఉంది. విష్ణుమూర్తికి చల్లపొయ్యడం రివాజా? విష్ణువుదగ్గరే కొనడం రివాజా?

రావణాసురుణ్ని చంపుతాడు తప్ప విభీషణుడిని ఖూనీ చేయడు గదా. అప్పారావు అప్పు చేస్తాడే తప్ప ఇవ్వడు కదా. మీరు బలవంతాన కాఫీ యిస్తారే తప్ప. నా చేత పుచ్చుకోరు గదా. మనవంతా కొత్త పొడ్యూసర్లని, పిక్చర్లని ఎత్తిపొడుస్తావే తప్ప పైకెత్తి ఓహో అనిగాని అయ్యో అనిగాని అనం గదా. అలాటప్పుడు తెలుగుసినిమా కాంపోజిషన్ మటుకు ఎందుకు మారాలి అంట. చెప్పండి. మాటాడ్రేం, డైలాగు మర్చిపోయిన కారెక్టర్లా, పోర్షనయిపోయిన పరంధామయ్యలా మాటాడ్రేం?

ర్లన్నీ ఒక్కటే మహాపిక్చరుట. (కథా కమామిషుల విషయంలో ఈముక్క రైట్ అనుకోండి) అంచేత ఒక పిక్చరు దెబ్బతింటే అది మిగతా పిక్చర్లన్నిటికీనుట. ఒక ప్రొడ్యూసరికి చిరాకేసి వెళ్ళిపోతే పరిశ్రమకి లోటుట. ఇంక కొత్త వాళ్ళు రారని భయపడాలి. అంచేత మనం ఇలా క్రూరంగా మనిషి పేర్లమీదా పిక్చరు పేర్లమీద చవటజోకులు వేస్తూ నిద్రాహారాలు మానేసి హేళన సప్తాహోరాత్రులు చేస్తూ కూచోడం సిగ్గుచేటూట, మనం బాధపడాల్ట.

బాధెందుకంటే, నాకు తెలీకడుగుతాగాని, మంచిదేగా ఈ వెర్రిమొర్రి మనుషులొచ్చి పిచ్చిపిచ్చి పోకిళ్ళుపోతే— అవి హిట్లయి వాటికి పతకాలూ గట్రా వచ్చి పేట్రేగిపోతే కొంపలు మునిగిపోవుటండి. సనాతన భారతీయ చిత్ర సంప్రదాయం సంక్షుభితం అయిపోదుషండీ. ఏవిటీటంటా వీళ్ళు. వీళ్ల కొత్తాను. సృష్టిలో ఏది కొత్తగా ఉంటుంది. సూర్యోదయం తీసుకోండి. నే జూసినంతలో నా చిన్నప్పట్నించి ఒక్కడే సూర్యుడు మొహం చూపిస్తున్నాడు. అదే మొహం ఎన్నాళ్లు చూసినా. ఎప్పుడేనా మొహానికింత కొత్తరకం మబ్బు పూసుకుంటాడు, తప్ప. ఇహపోతే వాడు చేసేపని ఉదయించడం, అస్తమించడం. అంతే గదా? ఎన్నాళ్ళయినా తూర్పునే ఉదయిస్తాడుగదా! పువ్వులు పరిమళమే గుబాళిస్తాయితప్ప గ్రాంఫోను పాటలు పాడవుగదా. రామాయణం ఎన్నిసార్లు ఎందరు వ్రాసినా రావణుడు సీతను ఎత్తుకుపోతాడుతప్ప కైకనో, కౌసల్యనో మంథరనో వెరైటీకేనా ఎత్తుకుపోడుగదా. రాముడు

పిక్చర్లో పనిజేసి డబ్బుచ్చుకున్న వాళ్ళవే... లేపోతే పుచ్చుకుందావని ఆశపడ్డవాళ్ళవే గావచ్చు. అయితేమటుకు పుచ్చుకున్న మేరకి మెచ్చుగున్నాంగా పిక్చరు తీస్తున్నపుడు ...మరి మా మాటిలా అయితే ఏవీ సంబంధం లేక పోయినా శక్తివంచన లేకుండా షూటింగులు కాన్సిలు చేసుకు మరీ ఉహూ ఉప్పొంగిపోతున్న ఇతర మోతుబర్ల మాటేవిటిటా. వాళ్ళంతా పొగరు మోతుబర్లనేనా మీ తాత్పర్యం. వాళ్ళ ఆనందం అంతా అబద్ధవనేనా?

ఏమోలెండి. మీరు బిక్కమొహం పెడితే ఇందాక వొచ్చినాయన పార్టీయేమో అనుకున్నాను. ఆయన ధువ ధువలాడిపోయాళ్లెండి. నోమాన్ ఈజె నైలెండన్నాళ్లెండి. ఈ భూప్రపంచకంలో ఎక్కడ ఏ జీవి చచ్చినా, కాస్త చెక్కులేచినా మిగతా చరాచర జీవకోటి అంతటా ప్రతి ప్రాణిలోనూ ఒక జీవకణం చచ్చిపోతుందనీన్నీ, అందువల్ల ఎక్కడో చర్చిలో గంటమోగితే ఎక్కడో హారహారా అంటూ పల్లకీ లేస్తే ఎవడో పోయుంటాడనుకోరాదుట.

మనలో ఒక అణువు మరణించిందనటానికి భోర్న యాడవాలిట. మనందరిదీ కలిపి ఒక మహాశరీరంట.... అయ్యా ఇదీ వరస. ఆయన్చెప్పొచ్చిందల్లా ఇదే. ఒక పిక్చరు కళాఖండవై పోయిందని మనం ఆనందపడ్డం ఏవీ బాగులేదుష. ఒక ప్రొడ్యూసరు జై పరమేశ్వరా అంటూ జెండా ఎత్తేస్తున్నందుకు చప్పట్లు కొట్టి పార్టీలు ఇచ్చుకో కూడదుట. ఇండస్ట్రీలో ఏ ప్రొడ్యూసరు దెబ్బతిన్నా ఆనష్టం అందరికీ తగుల్తుందిట. ఇండస్ట్రీలో తీస్తున్న పిక్చ

కళాఖండా తేల్తాయి. అందులో ఏదీ అన్నది తెలుసుకుంటే మంచిది. సంగతులు బాగా బోధపడతాయి.

* * *

మొత్తానికి మహామంచి పన్జరిగిందిలెండి. లేపోతేఏవిటీటా కొత్త. వీడి బోడికొత్తా వీడూను. ఇన్నాళ్ళాయి దీన్ని కని బెట్టుకూర్చున్న జేజెమ్మల్లాటివాళ్ళ కొరుకుడు పళ్ళేదు టెలుగూ ఆడియన్సు కావలసిందేవిటో. పెద్దపెద్ద క్లైంట్లు డీడిక్కులు కొట్టుకుంటున్నారు. ప్రాచీన సంప్రదాయగాల్ని బూజుపోకుండా కాపాడుకొస్తున్నవాళ్ళు వాటిని ఎంత జూసినా తరణోపాయం ఏవిటో పట్టుగోలేపోతున్నారు. మజ్ఝిన వీడొచ్చినావళ్టితో ఫిలింఫీల్డుని చెరిగవతల పారేస్తానంటే యలా. మజాకానా. అన్నీ కొత్తపద్ధతులు పట్టుగొచ్చి రుద్దేస్తానండానికి వీడేం రాజారామ్మోహన్రాయా వీరేశలింగం పంతులా. మహామహావాళ్ళకే దిక్కులేదు. సత్యజిత్రాయికి దిక్కుండా—సీమదొర్లు విరగబడి వూసి ఊహు ప్రయిజులు గుప్పించేదాకా.

వీడు ముల్లంగిదుంపలా వచ్చేసి, సిసింద్రీలా ఒక్కమారు గోల్చేసి నెగ్గేసి పిక్చర్ని హిట్ చేసుకుంటే ఉన్నవాళ్ళకి ఇన్సల్టుకాదూ. అక్కడికి వీళ్ళంతా వట్టి వెధవలాయలూ, వీళ్ళ బుర్రలు చవిటిపర్రలూ అయినట్టుగాదూ. సెల్ఫు రెస్పెక్టున్నవాడు ఎవడు సహిస్తాడండీ ...

ఏమిటో సెలవిస్తున్నారు మీ పక్కాయన చెవిలో. నావి పావుచెవుల్లెండి. ఔను ఒప్పుకుంటాను. నేవంటా ఆ

విశ్వగుణాదర్శపువా డన్నట్టు తెలుగువాడు కాస్త సందడయిన మనిషి గదండీ. పెద్దసభ పెడితే ఏడజనుమందో మాటాడిందికి వసతుంటుంది. మిగతా ఐదొందలమందీ కూడా మాటాడదల్చుకున్న వాళ్ళేగదా. అందుకని లేటెస్ట్ ఫాష నేవిటంటే ఆయొక్క పెద్దసభకి నూరు బ్రాంచీలు ఏర్పాటు చేసి పదెకరాల బజార్లో నూరు చిన్న మీటింగులు పెట్టుకోడం. ఒహొక్కదాంటో ఐదారుగురుంటారు. చక్కగా అంథా ఒక్కమారే మాటాడుకోవచ్చు. అదే రైటంటాను నేను. ఒహడు చెప్పే దేవిటండీ మనకి. ఆ మాత్రం మనవూఁ చెప్పగలవుఁ. అంచేత మీదయ. మీ చిత్తం. ఈరోడ్డు పొడుఘూనా సాగుతున్న నూటొక్క సభల్లోనూ మీ మాటొక్కటే చెల్లుతుందని గారంటీ కనిపించిన ఎందులోకైనా వెళ్ళవచ్చు. అంతా ఒకటే నన్నాడు కవి. కోటినదులు — అనిన్నీ అన్నాడు. వినడంమాత్రం పని పెట్టుకుంటే ఇక్కడే నిలబడొచ్చు. పక్కదాంటో మీ స్పీచికి పాయింట్లు తక్కువైనా, మోసింది కేఁపీ లేక ఒళ్లు తేలిపోతున్నా కూడా ఇక్కడే నిలబడొచ్చు. విషయాలు నచ్చకపోతే చేతికొచ్చినవేషం చెయిజారినవాడిలా మొహం ముడుచుకూర్చోవచ్చు.

ఆహా, కళాఖండంగురించే మాటాడుకుంటున్నాం. ఏదో మీకు తెలుసుగా. మనకి మామూలుగా ఏడాదికి పాతిక పిక్చర్లొస్తే నాటిలో మూడు హిట్లయి, మరో మూడిటికి పెట్టిండబ్బొస్తే మిగతావి వెరసి మొత్తం పద్ఘొనిమిది

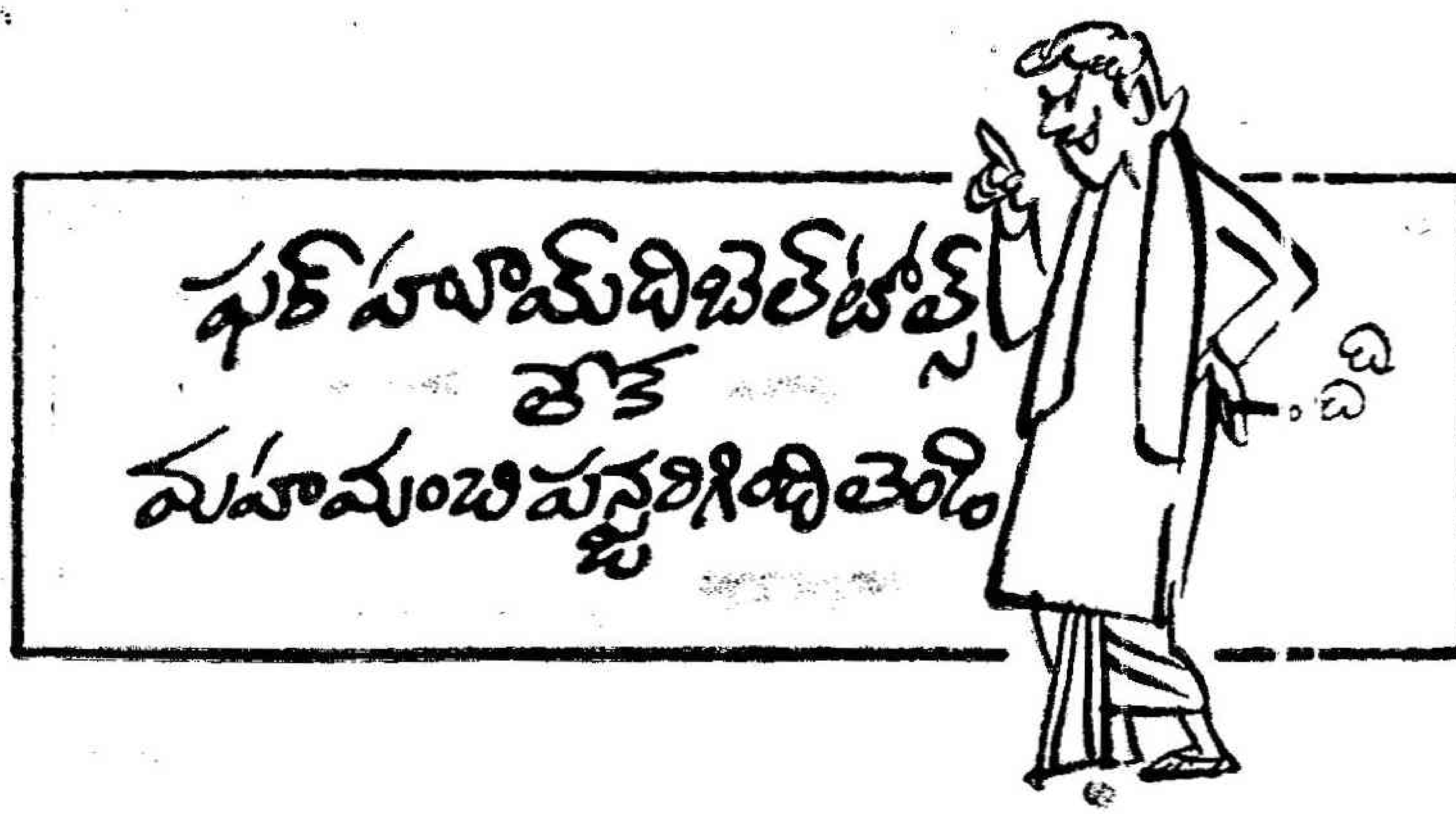

అన్నట్టు మీరు విన్నారో లేదోగాని దెబ్బకి ఠంగ్గై యూరుకున్నాడంత పెద్దస్టారూను....నమస్తేసార్ నమస్తే ఏంజేస్తాం నలుగురితోపాటే నారాయణా అన్నారు ఠురి. నాకు పట్టుబడుతోంది నమస్తే లాంగ్వేజి—ఏమిటీ పబ్లికు మీటింగా! లేటెస్టు కళాఖండం తీసినాయనకి సన్మానమ్మాటేనా మీరనేది. ఇక్కడే. ఇదిగాదూ మీటింగూ? అదిగో ఆ పవరుహావుసు దగ్గిర్నించి ఈ చివర్న పార్కుదాకా పాండీబజారు పొడుగునా తురాయిచెట్లకింద జరిగేది బహిరంగసభ గాపోతే మరేవిటనుకున్నారు. అలా నవ్వుతారేం సార్. ఇదంతా ఒహ టేసభ. మీకు తెలీందేవుంది.

పూర్వం పాతిక ముప్పైవేలుండే ఫిలిములన్నీ పదిహే నిరవైవేలకి తగ్గిపోయాయి. అయినా ఆ మురార్జీ దేశాయి వారికింకా ఇందుమీదేదృష్టి; ఫిలిమ్మీద పన్నేస్తే పొడుగు తగ్గుతుందనీ, అది తగ్గితే ఇహ ప్రెసిడెంటు ఎవార్డు విన్నర్ క్లాసిక్కు కుప్పతిప్పలుగా వస్తాయనీ ఆయన దురాశ.

ముతకసామెత జెప్పినట్టుంది. ఒక దేవత, నెత్తిన కాలెట్టిన నాస్తికుడి సేవఁనలేక భక్తుడిని భయపెట్టిందట— వాడికి భయం జెప్పి ఆ కాలుతీయించి తగిలేస్తావా లేదా అని. అలా వుంది, మురార్జీగారి పథకం.

ఒకటి చెబుతావిను వెంకటేశం. పొడుగు తగ్గిస్తే సినిమాలు బాగుపడతాయనుకోడం వుట్టి భ్రమ. అయ్యో ఉన్నదే పదివేల అడుగులని డబ్బురావడానికి మరి నాలుగు డాన్సులు, రెండర్థాల మాటలూ పెట్టేసి జాగర్త పడతారు తెలివైనవాళ్లంతా. మళ్ళీ ఆనక సెన్సారువాళ్ల మూలంగా కత్తెర్లకి డిమాండు పెరగడం, వాటిమీద ఇంపోర్టు కంట్రోళ్ళూ, రోకళ్లూ దానికి ఉద్యమాలూ గట్రా వస్తాయి. ఎందుకొచ్చిన రభస—

నో! ఆ లెక్చర్లే తమిళంలో అక్షర లక్షలు రూపాయిలు కురిపించాయి. వాటికోసం జనం విరగబడి చూశారు. మజాకా అనుకున్నావా లెక్చరంటే.

ముందర డబ్బింగుసినిమాలద్వారా శాంపుల్ చూసి మీకు నచ్చాయని పసిగట్టిగదా ఇపుడు ధారాళంగా ఏర్పాటు చేస్తున్నాం. పైపెచ్చు సినిమాఅంతా ఐపోయినా కథలో పాయింటేమిటో పట్టుకోలేనివాళ్లు కొన్ని లక్షలమంది ఉంటారు. లెక్చర్ల ద్వారా వారికి కథనుజ్ఞాపకం చేసి అబ్బీ నువ్వు దీని ద్వారా గ్రహించిన నీతి ఇదిస్మీ అని ఢంకా బజాయించినట్టు చెప్పిందికి సదుపాయంగా ఉంటుంది.

* * *

పొడుగు డైలాగులేనా అంతే. రెడ్డొచ్చేనని మొద లాడడం సినిమాలో సాధ్యపడ్డంలేదుగదా, అంచేత ఇలా ఆలీసెంగా వచ్చేవాళ్లు మళ్ళీ జరిగినకథ చెప్పమని పక్క వాళ్ళ ప్రాణాలు తోడీకుండా మేమే పావుగంటకోసారి జరి గినకథ టూకీగా డైలాగులో చెప్పిస్తున్నాం. ఇది మీ ప్రజల మేలుకోరే. అంతేకాని. మీలో కొందరు గిట్టని వాళ్లు ఆడిపోసుకుంటున్నట్టు ఇంటర్వెల్ దాకా పాత్రలనీ కథనీ ఎస్టాబ్లిష్ చెయ్యడం చాతకాక కాదు. చాతకా పోయినా మీరుఇలా మంచి భావంతోనే ఎందుకు అర్థం చేసుకోరాదు?

అదిగో ఆ పొడుగోటి. ప్రతి అడ్డమైనవాడూ తెలుగు పిక్చర్లు పొడుగోయ్ అని ఆడిపోసుగోడవే. అలా అని అనే చివరికి దిష్టితగిలి ఆపొడుగూ చిక్కి సగమైపోయింది.

వాళ్ళకి ఏఁవి బేహద్బీగా ఉందో తెలుసా? నువ్వూ నేనూ అసలు సినిమాలు చూసిందికి పనికిరాఁవుట. మనఁవిచ్చే డబ్బులు వాళ్ళ కసలు కలికంలోకి రాఁవుష. మనం క్లాసువాళ్ళంట. మనకి ఆ యోగ్యతా లేదుషమరి.

ఏమాటకామాటే అనుకోవాలి ఆ మాటా నిజవేఁ. మర్నేనూ రేపొద్దుట్నుంచి ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్నవు తున్నానుగదా.

సినిమా చూసే అర్హత నీకుందా అని. కలికాలం గాపోతే పెతీవాడూ సినిమా చూస్తానని ఎగబట్టవేనా?

చూడొచ్చింది చాలక అడ్డుప్రశ్నలొహటా. డుయు నో వెంకటేశం? మీ ఆడియన్సు సగటువయస్సు పన్నెం డేళ్ళనీ, బుర్ర అంతకు మించి ఎదగరాదనీను? పాతికేళ్ళ నించి అదంతేనని మేవంతా నమ్ముతుంటే, ఇవాల్టిరోజున మీరు కాదు-వయసు పెరిగిందంటే చెల్లుతుందా? చెప్పు. చెల్లదు. ఔనా? అలాంటప్పుడు పెద్దంత్రం చిన్నంత్రం లేకుండామీరు-మీ ప్రజలు-మమ్మల్ని విమర్శిస్తే యెలా.

ఈమధ్య ప్రతివాడూ మన పిక్చర్లలో వాగు డెక్కువై పోయిందంటున్నాడు. డైలాగులన్నీ ఉపన్యాసాలలా ఉండటవేఁ కాక, అవి చాలవన్నట్టు మళ్ళీ పిక్చరు చివర 'ఫలానారావు మెమోరియల్ లెక్చరు' అన్నట్టుగా నికార్సైన లెక్చర్లు ఏర్పాటుచేసేస్తున్నారనిన్నీ-కన్నాంబ లేకపోతే హీరోయినో ఎవరో ఒకళ్లు పుంజుకొని చెవులు హోరెత్తించేస్తున్నారనీ విమర్శిస్తున్నారు. బట్ వాడ్డుయు

పెట్టి చూస్తావుటోయ్. ఇనస్సల్ట్. అసలు తెలుగు పిక్చర్లెందుకూ? మన అధోగతిని పట్టుకు తిట్టిపోసుకోడానిగ్గాపోతే. మనం కూడా డబ్బు పెడితే ఈ పిక్చర్లు ఇహా నీ మన్సుకి బాగుపడవు. అదిన్నీగాక, మదరిల్లా ఆశపడుతున్నట్టు ఆవిడ మాట చలవని నువ్వు రేపొద్దున్న పరీక్ష యిచ్చి ఏ కనిష్టీపువో, సర్కిలువో అయితే ఊరికినే చూడొచ్చు. అదృష్టం నీకూ నాకూ కూడా జాస్తిగా ఉండి, నాకు బ్రదర్లోవే అయే యోగం పడితే ఇహా చెప్పాలా. అప్పుడు నే నెలాగా లీడింగ్ ప్రొడ్యూసరు డైరెక్టరాక్టరు నౌతానుగదా.

అప్పుడు—

—వింటున్నారా వదినా! అప్పుడు మీరూ నేనూ మన ప్రయివేటు ఆడిటోరియంలో కూర్చుంటాం. అంటే మన సొంత సినిమాహాలన్నమాట. కేవలం మనకోసవే పిక్చరాడుకుంటావన్నమాట. మన వెనకే ప్రొజెక్టరు. మన వెంకటేశవే దాన్ని ఆపరేట్ చేస్తాడు .... ఔనౌను వెళ్ళిరండి. పోపు మాడిపోతే ఆనక మీనాన్న వెంకటేశం మాడూడకొడతాడు మజ్ఝన—

ఊఁ. ఏవిటోయ్ వెంకటేశం. అయితే సినిమా కెళ్తానంటావు. ఎందుకు. నా మాట విని ఆడబ్బలా తగలెయ్యక ఇలా తగలెయ్యి. సిగార్సుకి కాపర్స్ అవసరమవుతాయి. వాటికి తగలేదాం. చూశావూ ఆ తగలేసేదికూడా సరైన పద్ధతిలో తగలెయ్యాలి. ఇలా కూచో చెబుతా. నువ్వైతే మహా సినిమా చూడాలని ఎగబడుతున్నావుగాని ఆ తీసే

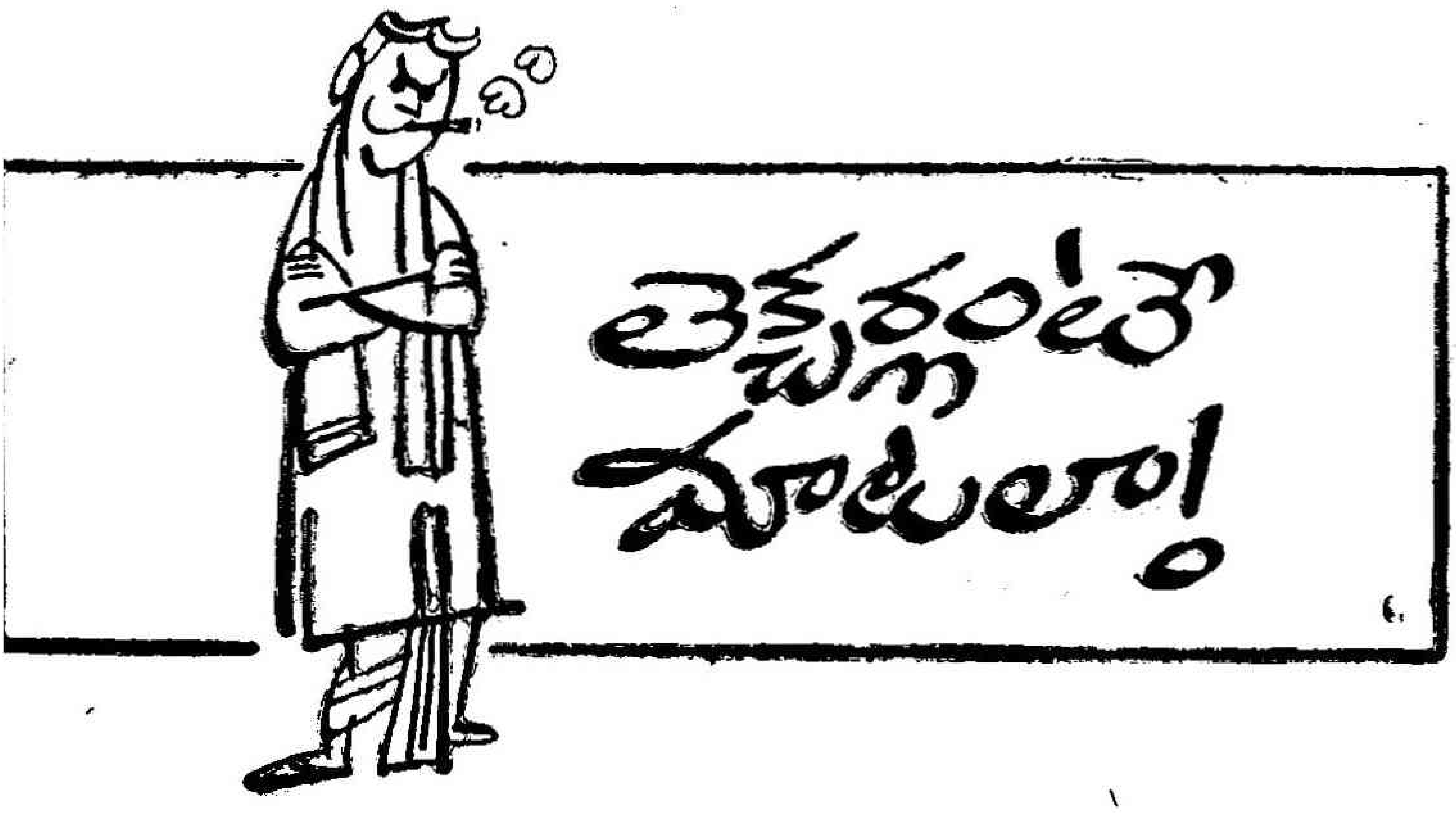

ఏమివాయ్ వెంకటేశం. ఎక్కడికి చెంగుచెంగున లేడి పిల్లలా గెంతులు వేస్తూ బయల్దేరావు?....వాట్ !! పిక్చరుకా? దేనికీ-? టెంటుసినిమాకా. అంటే తెలుగు పిక్చరనేగా నీ తాత్పర్యం! మనవూరి టెంటుసినిమాలో తెలుగు పిక్చర్స్ కాక మరేవిఁ టాడుతాయిలే.

హారి నీ యిల్లు బంగారంగానూ. నీకు బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడోతో మారియేజ్ కానూ. ఎంత ఒఘాయిత్యాని కొడిగట్టావు. కాస్తలో ఎంత ప్రమాదం జరిగేది. గిరీశం వంటవాడి శిష్యుడవై తెలుగు పిక్చరు—అదీ డబ్బు ఖర్చు

వాట్! ఇందులో పేరా! వెంకటేశం! అయాామ్ అషేమ్డ్ ఆఫ్ యు. దిస్ ఈజ్' గ్రాస్ క్రూయల్టీ. కాకంత శోషలిజపు కాలంలోను నువ్విలా వాదించకుండా 'కనీసం డబాయించకుండా' చేతిలో డబ్బు లాగేసుకొని వాటా తీసుకోవడం ఏం బావులేదు. చూస్తూ వుండు నా నెక్స్ట్ పిక్చరులో నీకు పద్దెందివేల అడుగుల్లో ఒక విశ్లోతో రొమాన్సు పెట్టించి,చివర్ని అంథా సిస్టర్లీ అఫెక్షన్ ఒచ్చి-అనగా సోదరీ ప్రేమయేనోయ్ చెవలాయ్ అని తేల్చి అవతల పారేస్తాను. ఏడుస్తూ హారైజన్లోకి పోతావు. అంతే.

దాదాపు యాభై వేల కరుకులు ర్నోసిట పడతాయి. ఐదుగు ర్రాడపిల్లల్నమ్ముకున్నా ఇంతరాదు. యానంటారు. చిత్తం అలాగే ఆలోచించండి సావధానంగా. చూశారూ ఈలాగా యీ యొక్క కథాగ్రటా ముందర వుసాయిదా రాసు కుందిక్కాయితాలూ గ్రటా కొనాలి మీ రొండిమున్న దాంట్లోంచి ఒక్క హస్తం ఇటు పారేస్తిరా పని ఆరం భిస్తాను. యేవిటో సెంటిమెంటొహ టేడిసింది. ఓం ప్రథ మంగా శ్రీకారం చుట్టడానికయ్యే డబ్బు పవిత్రమైన మీ హస్తాల్లోంచి వస్తేనే రేపు లక్షలు కురుస్తాయని.

వ్వండర్ఫుల్. థాంక్యూ...

వాట్ మైడియర్ వెంకటేశం! నువ్వింతసేపూ ఆ భోషాణం వెనకే వున్నావా. ఏవిటి గురువుగారిమీదే స్పయింగు చేస్తున్నావా! డామిట్! గ్రాస్ యిన్గ్రాటి ట్యూడు కాపోతే మరేవిటి చ్చెప్పు. యేవిటీ నిన్న చౌదరీ గారికి చెప్పిన స్టొరీ అంతా మార్చేశానంటావా. అవును మరి మార్చకుండా. ఆ కథ ఫాదరిల్లాకి చెబుతే చమ్మా లెక్కదీసి తంతాడు పైగా టెన్ రూపీసు ఇచ్చేవాడా?.... నాన్సెన్స్. మనకి ఒపినియన్సేవిటోయ్. పీపుల్స ట్రెండ్ అని మనకి తోచిందాన్నిబట్టి పోతాం. బిజినెస్లో, ముఖ్యంగా ఫిలింబిజినెస్లోవున్నవాడుపొలిటీషియన్లా, పారిస్ పడతిలా, గ్లాసులో నీరులా వుండాలి. సమయాన్నిబట్టి స్ట్రాటజీ ఫిరా యించాలి. అభిప్రాయాలేవిటి నాన్సెన్స్. అవి చాలా డేంజరస్ సరుకులు. చూస్తూవుండగా అవే మూఢనమ్మ కాలయూరుకుంటాయి.

అపోహలల్లుకుందికి. యీ లోగా గడియారం ఆరు కొట్టేస్తూంది. ఎవరిళ్ళకి వారు పోవచ్చు.

చిత్తం-అంతేనండి. మీ మీదొట్టు. అక్షరాలా ఇంతకన్నా ఏం చెప్పటంలేదు. ప్రేవలూ గీవలూ జాంతానై. సెకండు మారేజి సెంటిమెంటుకి ఎగినెస్టయిపోయినాక ఆ మాటెత్తడానికెవడికి దమ్ములుంటాయండీ! అనే చెబుతున్నాను. తమరిలా దేశంలో ఓ మారుమూల ముక్కు మూసుకు జపం చేసుకుంటున్నా తమ ప్రభావం అక్కడ చెన్నపట్నంలో కథలనిండా అలువుకుని వుంది.

ఉప్పూ కారం తింటూన్న మనుష్యులయినపుడు, వయసులో వున్న మొగాడూ ఆడదీ(విడోలనుకోండి) పవిత్రతంటూ పడేడవడమేమిటి నాశార్ధవని ఒహ దుష్టుడు దూకుడుగా అనేశాడుగాని, వెంటనే నలుగురూ వాడిగెడ్డలెట్టారు- అందుకేనోయ్ పెద్దలు విడోస్‌కి చప్పిడిపిండి తిండిగా నిర్ణయించారూ అని. పిండి గిట్టకపోతే ఇంగిలీషు వాడి బిస్కత్తులు తిని యేడవచ్చుగా అనిన్నీ అన్నారు. దెబ్బకి డంగైపోయాళ్ళెండా దుష్టుడు.

అయ్యా అదీ సంగతి. అంచేత మనం ఇందాకనుకుందనుకున్నట్టుగా, ఈ సబ్జెట్టుమీద ఓ పిక్చరు లాగిపారేదాం. మీకూ ఇందున ఒక శ్రద్ధా ప్రపత్తి ఉన్నాయి గాబట్టీ మీయందు నాకున్న గురినిబట్టీ మిమ్మల్నిగూడా ఇందులో ఓ పావలా వాటా తీసుకోనిస్తాను. అంతకన్న ఎక్కువ ఇవ్వడానికి వీల్లేదండి. అవతల మూడులక్షలు రెడీ అయిపోయాయి. చాల్లెస్తురూ. ఈ పావలా వాటాకే, మీకు

ఏవన్నారూ. ఇలాటి ఊహల్ని బస్తీలో వింటారూ అంటారా? ఛంపేశారు. ఇంకా నయం. తమవంటి పెద్దలు ఈ దేశంలో ఓ మూల వుండగా అలాటిపొగరు ఎలాసాగుతుందండి. అమధ్యనేవో వెకిలివేషాలు వేశారుగాని ఇపడంతా మళ్ళీ దారి కొచ్చేశారెండి. ఇపుడు తీస్తున్న బైస్కో-పులన్నీ సాక్షాత్తు మీ నోట్లోంచి ఊడిపడ్డవే అంటే నమ్మండి. వెధవది ముఖప్రీతిమాటలు చేతనైచావ్వగాని ఈ పాటికి ఢగపొగిడి పారేశేవాణ్ణి మిమ్మల్ని.

రైటే రైటే. మళ్ళీ పెళ్ళిలాటి పిక్చరొచ్చినమాట రైటే. అప్పుడేదో కూశారు. విడోకి మళ్ళీ పెళ్ళి అవసరం అని. ఇప్పుడదేం లేదులెండి. చెంపలేసుకున్నారు. పవిత్రత గట్రా శాసనులో కొచ్చేశాయి. ఇపుడు పిక్చరులో విడోకి మొగుడు పోగానే హాయ్యో నాకూతురా యంతపన్జరిగిందే అంటూరు ఒక నేపజ్ఝప్పాటపాడి. ఆ పైన పోయినవాడితో నువ్వూ పోకతప్పదు అనేంతవరకూ వచ్చేవారేమోగాని సహగమనమ్మీద సర్కా-రువాళ్ళ రూలోటి అఘోరించింది చూడండి. అంచేత అంతమాట అన్లేకపోయినా, "ఏం చేస్తాం. ఎలాగో బతుకు వెళ్ళమార్చుకో" అని ఓదారుస్తూ పిక్చర్లు దీస్తున్నారన్నమాట. రెండోపెళ్ళంటే, మనం— అనగా జనం—మండిపడతామని వాళ్ళకెంత భయం అనుకున్నారూ. అంచేత అంతమాట ఛస్తే అన్రు. ప్రేవంటారా? దానికేం సోదరీ ప్రేవం వుండనే వుంది. అచ్చాలు—కాసేపు

మీరే చెప్పండి. అక్కడితో ఆగారా. పిక్చర్లు తీసిన్నీ వాపోతున్నారింకా.

చక్కహో నేన్చెప్పినట్టువిని, మీరు రండోదినా అనగానే సరేనని నాతో బయల్దేరి మెడ్రాసెళిపోయొస్తే ఈ పాటికి మీ మీద నేన్రెండు పిక్చర్లు లాగిపారేదును గదా.

వదినా మీరు చరచర వంటింట్లోకెళిపొండి-కొంప మునిగింది. నాన్నగారొచ్చేస్తున్నారు...

ఆయ. చిన్నవాణ్ణయినా తమకు వెయ్యేళ్ళాయుష్షనక తప్పదు. మీమామాటే అనుకుంటున్నాం అమ్మాయీ నేనూను. మాటలో దయచేశారు. సాక్షాత్తు అగ్నిహోత్రుకులే తపసరు. ఆ మొక్క ముఖవర్చస్సలాటిదిగదా. విశేషవేవిటీ అంటే అట్టి పవిత్రత మీ బిడ్డలకూ కూడా అబ్బడం. అమ్మాయి ఇప్పుడేవందో విన్నారూ? అయ్యో గిరీశంగారూ నలమహా రాజు కథలో దమయంతికి రెండో పెళ్ళి ఆవటాని చాటిం పేయించారుగదా-మరి అది అజ్ఞాతంలో వున్న భర్తను రప్పించుకుందుకే అయినప్పటికిన్నీ - అట్టి ఊహపోవడమే మహాపాపం గాదుటండీ. పరిహాసానికయినా అలా అనరాదు గదా అంటోంది. ఓహో అగ్నిహోత్రావధాన్లుగారింట పుట్టినపడుచువి నీగ్గాపోతే మరెవరికింత గొప్ప ఊహాలు కలుగుతాయమ్మా అని ఇందాకట్నించొక్కలాగ ఉప్పొంగిపోతున్నాను. ఇదిగో మెడ్రాసునించి డబ్బు రెడీ అని కబురాగానే ఈ విషయమ్మీదనే ఒక బైస్కోపు ఆరంభం చేస్తాను. తమరు తప్పక దైచేసి ఆశీర్వదించాలి.

నమ్మ ముప్పూటలా మొత్తుకునేదదేగదా. హాయ్యో నేనేం జేతునమ్మా ఈ గిరడీక్కల్లా కపటం బొత్తిగా తెలిస్చచ్చాయిగా దేందారమ్మ. వీడెలా బతికి బట్టకడతాడమ్మా ఆవఁటాని.

మైడియర్ సిష్టర్సిల్లా! బిలీవ్ మీ. నాకే గనక మాయదారి కబుర్లు,కపటబ్బుద్ధులూ పట్టుపడుంటే ఈపాటికి మిమ్మల్నన్నపళంగా ఎగరేసుకుపోయి ఏ అయిఫిల్ టవర్ మీదనో కూర్చుని కులుకుతూ మిమ్మల్నానందపరుస్తూ ఉండేవాణ్ణి. ఏందారి మరి. మంచిగురించి మంచిగా చెబితే విన్నంటే, మాయజేసయినా దార్లో పెట్రావోయ్ అన్నారు పరబ్రహ్మ శాస్త్రిలవారు. నాకిన్నాళ్ళూ తెలీక అజ్ఞానం కొద్దీ ముద్దుగా చెబుతూ వచ్చాను. పోన్లెండి. ఈపాటికైనా తెలిసిందిగద. లోకవంటే ఈ అగ్రహారవేఁ కాదనీ, ప్రపంచకపంతా మనకొంప పెరడవతలేదప్ప ఇవతల్లేదనీ, ఇప్పటికైనా తెలిసిందిగదా. ఒక్క మీ నాయనగారే తప్ప మిగతా యావన్మంది ప్రజలున్నూ కోడై కూస్తున్నారు విడో మారియేజస్ జరగాలోయ్ అని. లేకపోతే, ఇంత మంది ప్రౌఢ్యాసర్లు ఒఖ్ఖసారిగా ఈ యొక్క 'విడో' అను రెండక్షరాలమీద, ఈ సబ్జెక్టుమీద యిన్ని చిత్రాలు— అదిన్నీ లక్షలుగుమ్మరించి తీస్తారా?తీస్తారా మీరే చెప్పండి?

వీళ్ళంతా ప్లయిట్ ఆఫ్ ది విడోస అనగా మీ యొక్క స్థితి గురించి యెంత దుఃఖం కలగకపోతే ఇంతకలిసి కట్టుగా ముక్తకంఠంతో దుఃఖపడి మరీ పిక్చర్లు తీశారో

చూశారా! చూశారా! చూశారా బుచ్చమ్మ వదినా! ఇవన్నీ ఈ పేపర్లన్నీ చూశారా? ఏం గనిపించింది? వాడ్డు యూ సీ? విడోస్ విడోస్ విడోస్. ఈ సీజను సీజనంతా అదే సబ్జెక్టు. బంపర్ క్రాప్! మైగాడ్! ఒక గిరీశానికే సింపతీ అనుకున్నారు గదూ ఇన్నాళ్ళూ? నే జెబితే నమ్మేరూ? ఆ పోఫోస్ ఈ గిరీశంగారు ఏవో కల్లబొల్లి కబుర్లు చెబుతారే తప్ప, ఇవన్నీ నిజాలా యేమిటీ ప్రచారం గాపోతే అనుకున్నారు. అంతేనా. ఇప్పుడైనా నమ్మండి ప్లీజ్ బిలీవ్ మీ. నాక్కల్లాకపటం తెలీవు. మా నాయ

లకు జవాబులుగా ఒకొక్కచిత్రం ఒకొక్క క్లాసిక్కుగా ఉద్గ్రంథంగా తీసేస్తున్నారు మనవారు. ఇంత అపారమైన అపురూపమైన గ్రంథసంపద వేద్దాల తరవాత మనకొచ్చిం దేవిఁటి?

నేతి నేతి అంటూ మనవాళ్ళు ఇన్ని మహత్తర సిని మాలు లక్షల ఖర్చుతో హైరాణతో లాగి అవతల పారేస్తూవుంటే, ఈ నేతి సినిమాల్ని పట్టుకుని, "మనవంతా నూనెసరుకోయ్" అన్న చెవలాయ యవడంట?

ముందు ముక్కుపచ్చలారని పసిపిల్లగా వుండగా మీ నాదన ఒక ఓల్డ్ ఫెలో‌కి కట్టబెట్టేస్తాడు. కాని నిజంగా అది బుచ్చమకు తగునా? యంతమాత్రం తగదు. అందువల్ల తక్షణం దేవుడేంచేస్తాడు. ఇదికాదు అంటాడు. అని ఆ బొట్టు చెరిపేస్తాడు. అలా కాక ముందరే, ఇదేమిటయ్యా గిరీశం వంటి జెమ్‌ని ఇచ్చి పెళ్ళి చెయ్యవయ్యా అంటే మీ నాన్న వినడుగదా. దేవుడే దిగొచ్చినా లాభంలేదుగదా. అంచేత ఆయనా ఆబోరు దక్కించుకోడానికని ఆ పైగానే ఉండి పదమూడు పద్ధానుగులకి నువ్వు చెప్పే జవాబులన్నీ మీ నాన్న కాదు కాదన్నట్టే ఆ పెదనాన్నా మీ నాన్న పనుల్నీ కాదంటూ ఉంటాడు. నువ్వేనా చూడు 13 వ యక్కంగూర్చి మరోసారి మీనాన్న అడిగినపుడు ఇన్ని జవాబులు చెప్పవు. అపుడు సొంటిపిక్కలు, తొడపాశాలు, మొట్టికాయల సంఖ్య తగ్గుతుంది. అవునా. సుఖపడతావు.... అదే రహస్యం.

బాబూ మన తెలుగు సినిమావారు మహా గొప్ప వేదాంతులు అనడానికిదే ప్రబలసాక్ష్యం. ఈ నేతివాదం పట్టుగుని, ఒక్కొక్క సినిమా తీసి దెబ్బ తిన్నపుడల్లా ఇది కాదు అని చెంపలేసుకుంటారు. వాళ్ళేకాక మరొకడు కూడా ఆ పొరబాటు చేయడు.

ఈ విధముగా 'హౌనాట్ టు మేక్‌ఫిల్మ్స్'-అనగా ఒక సినిమాను ఏ విధముగా తీయరాదు, హౌనాట్టు రైట్, యాక్టు, ఎట్లు వ్రాయరాదు, నటించరాదు అన్న ప్రశ్న

ఇలా నష్టపోతూ సినిమాలు తీసినవాడెవడోయ్, తెలుగు వాడు కాక. సత్యాన్వేషణను మన పూర్వులు యెలా సాగించారు ? అదంతా ఫిలాసఫీ అనుకో.

పెద్దలేవన్నారు? అబ్బీ. ఈ సత్యం అనేది ఓ పట్టాన కొరుకుడుపడదురా... పట్టుకు దొరకదురా. పెతీది సత్యంలాగే అవుపిస్తుందిరా. తీరా దగ్గిర్నా వెళ్ళి చూశాక అనుభవమైనాక యిది కాదురా సత్యం అనిపిస్తుందిరా. అది ఎండమావిలా పరుగెత్తిస్తుందిరా.

కావున మనవున్ను అలాగే వెళ్ళి నేతినేతి అనుకుంటూ—నేతి అనగానే చేగోడీలు జ్ఞాపకం చేసుగోకుస్మీ—న యితి అనగా ఇది కాదు అని తాత్పర్యం. ఇదికాదు ఇదికాదు అనుకుంటూ పోతే అయినదేదో తెలీకపోయినా కానివన్నీ బోధపడతాయిగద. ఇపుడు నిన్ను మీ నాన్న అర్ధాంత్రంగా వచ్చిపడి అబ్బిగా పదమూడు పద్ధానుగు ఎంతరా అంటాడు. అరవైమూడు అంటావు నువ్వు అలవాటు చొప్పున. కాదు అని గూబ కదలేస్తాడు నాన్న. 79 అంటావు. రెండోగూబ కదులుతుంది.

తొంభైనాలుగు కామోసు అంటావు. కాదు అంటూనే సిచెవి మారువేషం వేసుకోబోతుంది. నూటయాభై ఆగా!అంటావు. కాదు. ఇలా పోగాపోగా పదమూడు పద్ధానుగులెంతో ఒవరకి నీకు తెలీకపోయినా కానివేవేవో కంఠతా వస్తాయిగదా.

అలాగే విడో మారియేజెస్ తీసుకో. ఒక బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడో బుచ్చమ్మకి-ఐమీన్ ఆమె విడో కాక

ఆ కాలోహారూ, ముక్కోహారూ, చెవులోహారూ లాక్కో-పోయారు. శిబిచక్రవర్తి నోమారు తల్చుకొని సరే, తీసుకు పొండందామనుకున్నాగాని నా శాల్తీకోసం నువ్వూ ముఖ్యంగా మీ సిస్టరూ బెంగెట్టుకిడాతారని.—

యూ ఇడియట్. నవ్వుతున్నావా? నువ్వూ లోకంతో పాటవుతావనుకోలేదు. జరిగింది కొట్లాటయితే వాళ్లు మళ్లీ నామాట వింటారా చెప్పు. మరి విన్నారు తెలుసా?

ఆఫీసు అవుతూనే షూటింగా వేసి లెక్చరిమ్మన్నారు. ఏకబిగిని ఘంటన్నర లెక్చరు దంచేసరికి డంగైపోయారు రెండోమాటు.

హారా! ఇంకానయం యీ శాస్త్రి మరపిచ్చేసి ఏ ముక్క కా ముక్క స్వార్థబుద్ధితో ఏ ముక్క కా ముక్క పట్టుకుపోయి దాచుకుంటే యీలాంటి లెక్చర్లు పోగొట్టుకునేవాళ్లంగదా అని కుమిలి కుమిలి యేడిచారు.

హారా మన ఆంధ్రులం వింతగొప్పవాళ్ళం! గిరీశంగారు అరిటిపం డొలిచినట్టు చెప్పేదాకా యీ సైనం కనుక్కోలేకపోతిమే అని నొచ్చుకున్నారు. వారన్నట్టు మనం బహు దొడ్డవాళ్ళమని గర్వపడ్డారు. లాల్చీలున్నవాళ్లు వినా మిగతా యావన్మందీ కాలరెత్తుకున్నారు.

కాదుటోయ్ మరి. తిట్టుకున్నపుడు తిట్టుకున్నాం. మన గొప్పతనంకూడా మనం చెప్పుకోవద్దుటోయ్. పబ్లిసిటీ ఈజ్ ది లైఫాఫిట్ అన్నాడు సీమదొర. కాపోతే: మన దేశం సంస్కృతిని సాంప్రదాయాన్ని ఇంతగొప్పగా అర్థంచేసుకుని

ఆవంకా ఆ హీరోయిను నన్ను చూడగానే, పెరుగన్నందగ్గిర మీ మావలా మొహవింత జేసుకుని కథ మార్చాలంది.

తనని నేను బలాత్కరిస్తున్నప్పుడు అడ్డుపడ్డ హీరో ఓడిపోవాలనీ, ఆనక నేనే తనని రాక్షసవివాహమాడాలనీ పట్టు పట్టింది. అంటే విలనే హీరో అయిపోడవఁన్నమాట.

యేమి జేతువుఁ దైవమా అని వాళ్ళు దిగాలు పడిపోయారు. నేను ధైర్యంజెప్పి,ఆ పిల్ల నొప్పించి షూటింగు జరిపించాను.

యాక్టింగులోనే చిక్కొచ్చిందన్నమాట. బలాత్కారపు సీనులో నేను ఆ హీరోయినుమీద ఇమోషన్‌కొద్దీ కాస్త ఘాటిగా నటించేసరికి–యువడో ప్రొడ్యూసరు బదరెల్లాట_ వాడు ఫైరయిపోయి వాట్ ఇంత నాచురాల్టీ అక్కర్లేదన్నాడు.

నాకా నువ్వు పాఠాల్చెప్పేదని నేను మరింత దీనిగా నటించేసరికి వాడు డంగైపోయాడు.

అంత గొప్పగా నటించిన ఆ నా చెయ్యి తనక్కావాలని ఆటోగ్రాఫు చేయించి పట్టుకు చక్కాపోతానని వాళ్ళ ఆఫీసులో నా స్మారకచిహ్నంగా అట్టిపెట్టుకుంటాననీ మా రాముడి పెట్టాడు.

చెయ్యేల, నేనే వస్తానన్నా విన్నాడుగాడు. వాడిలాగే మరి కొందరుకూడా ప్రేమకొద్దీ సొంతానిక్కావాలని ఈ చెయ్యోహరూ, ఆ చెయ్యోహరూ, ఈ కాలోహరూ

హమ్మమ్మ వార్ని దర్శించకపోతే యెలా అని యిదయ్యాట్ట. ఆనక మళ్ళీ నేను కోప్పడతానేవోనని కాకిచేతే కొరంపించాడు, పొద్దున్న చూళ్ళే?—చుట్టా లొస్తారా గెంతెయ్యి అని నేననేసరికి పందిరిమీద కాకి చెంగున గెంతేసి కావుమని అరిచిందీ? చుట్టా లెవరను కున్నావుటా.

సరే తీరా ఆషూటింగు చూడబోయేసరికి, ఎవరు డైరెక్షను చెయ్యకపోతే మానె, వేషమైనా కట్టాలని అక్కడి జనాభాఅంతా కాళ్ళావేళ్ళా పడి యిదయ్యారు. మీ ముచ్చటేల కాదనాలని మేకప్ అయి కెమెరా యెదట నిలబడేసరికి సినీజనమంతా డంగయిపోయారంటే నమ్మ.

మనవేఁసింది విలేజి రౌడీరోలులే. హీరోయిన్ని బలాత్కరించబోతాడు. అంతలో హీరో అడ్డుపడి నన్ను తన్ని—నన్నంటే నా వేషాన్నిలే — ఆ చిన్నదాన్ని కాపాడతాట్ట.

తీరా నేను వేషంకట్టి రెండక్షర ప్రసంగాలు అలాఅలా విసిరేసరికి కథ అడ్డం తిరిగిపోయింది.... ఇంకాసిని వేన్నీళ్ళందుకో బాబూ.

యేవుందిటా, ఆ హీరోగాడిగుండె బేజారైపోయి' నేను పీరిపక్కన నటించలేను. వీడు నటరాక్షసుడు బాబోయ్. నన్ను నా సీన్లనీ మింగేస్తాడని ఒహాటే గోల.

మంత్రబద్ధంచేసి జపిస్తూ వచ్చాను. ఏ యాయవారబ్రాహ్మణేతరుడో అనుకోబోరా అని.

మళ్ళీ హూనవేఁవిటి ఒహమాటయిందా అంటావా. నువ్వూ అలా ఇగ్నొరెంట్‌గా మాటాడితే యలాగోయ్. ఔగాని ఆ గొబ్బురుణ్ణి యిలా, ఈ పీపుమీద కాస్త పట్టించు... నొక్కి-రాయకు. బులబులాగ్గా. మన సినిమా వాళ్ళు సంఘసంస్కరణ చేసినంత బులబులాగ్గా రాయాలిస్మీ...

ఆ... ఏఁవీఁ లేదోయ్. కాస్త డిఫరెన్సాఫొపినియన్ ఏర్పడింది. అంతలోనే వాళ్ళు వాళ్ళతప్పు తెలుసుకుని నాలిక్కరిచేసుకుని కాళ్ళాచేతులాబ్రతివిఁలాడారు... ఏవన్నావూ. విరగ్గొట్ట వొచ్చారనా. యవరంటూ ఆ మాటన్న అయోగ్యుడు. మీమావ కరటకశాస్తుర్లే అయితే అతగాడి కెవరు జెప్పారో నాను తెలుసు. ఆ మధురవాణి కూసుంటుంది. దానికి సరసఁవంటే|మహా చెడ్డయిది. లేనివి ఊహించి ఉన్నట్టుగా చెప్పడం దానిప్రజ్ఞ.

నీదగ్గిర దాపరికవేఁ వుంది. ఆత్మస్తుతి చేసుకుంటున్నారు మాస్టరుగారని నువ్వనుకున్నాసరే చెప్పేస్తాను విను. చెప్పనిపాపం నాకేల. అమగో ఆ బైస్కోపువాళ్లు ఏడిశారుగా ఊరిచివర—అవుడ్డోరు షూటింగు చెయ్యడాని కొచ్చార్ట. తీరాదిగేసరికి, గిరీశంగారీచాయలే ఉన్నామనుస్మీ, ఒళ్ళు దగ్గరపెట్టుకు పన్చెయ్యి, లేకపోతే ఏకేస్తాడని యవరో ఆ డైరెక్టరుగాడి చెవులో ఊదార్ట.

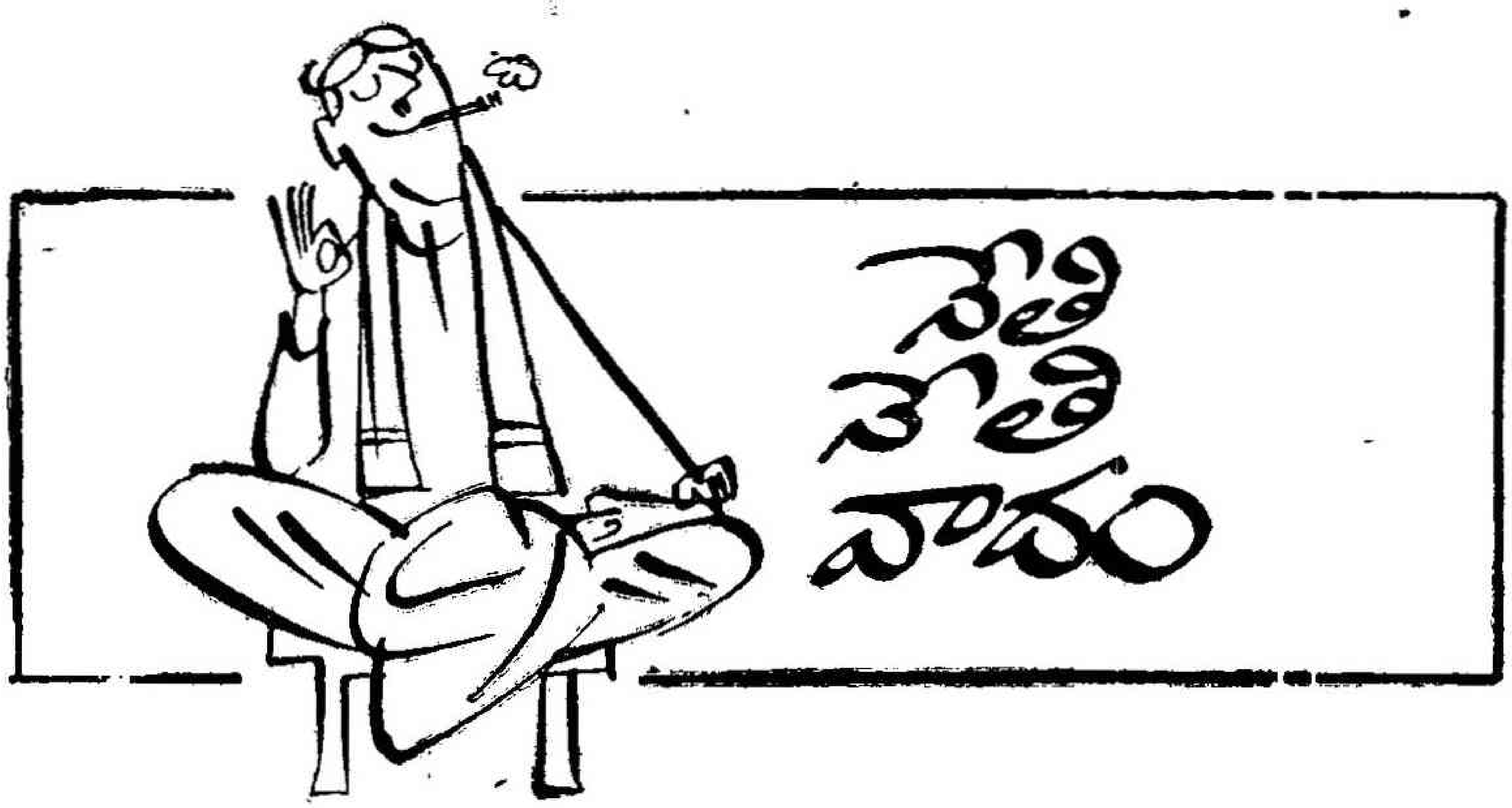

డియర్ వెంకటేశం, హియర్ కమ్స్గిరీశం
ఫియర్‌హిం నలేశం, మియర్ దిస్సెవేషం.

యవరూ, నువ్వేనా వెంకటేశం! రక్షించావు. ముందా నట్టింటితలుపు జార్లావేసిరా ఎవరేనా చూడగల్రు. వచ్చేటపుడు నా ధోవతి, మీనాన తాటాకుపెట్లోంచి యజ్ఞోపవీతం ఒహటీ పట్టుకురా. చెప్తా...

...మరేమీ లేదు. సింహద్వారం వదలి యిలా దొడ్డిదోవన ఈ వేషంలో జొరబడేసరికి మీవాళ్ళు యవరైనా చూసి యవడో దొంగాడు జొరబడ్డాడని పొరబడ్తారా ఒళ్లు మళ్ళీ హూనం అవుతుందని, నాయొక్క మెసేజిని

బొట్టంతా" అన్నాడు ఒక వర్గపాయన రెండో వర్గం వాళ్ళ కేసి కోరగా చూసి.

"అదేంమాట, లిటిల్ డ్రాప్స్ జాయిన్ టుగెదర్ టుమేకెనోషన్—చిన్నచిన్న నీటిబొట్లు కలిస్తేనే సముద్రాలు తయారయేది" అన్నాడు నీటిబొట్ల విలువ తెలిసిన ధన సముద్రుడు.

మొత్తానికి మనం వీటిగురించి అట్టే చర్చించడం క్షేమకరంగాదు. వాళ్ళూ వీళ్ళూ కలిసి మన్నెత్తికి తోసీగల్రు.

మూజికువిషయంలో మాత్రం ఈ పద్ధతి రివర్సులో వాడాలి. ఒక్కొక్క తెలుగు పిక్చరులో ఐదారు హిందీ హిట్ సాంగులు గుప్పిస్తున్న ప్రొడ్యూసర్లు ఆ రీరికార్డింగు పనికి కుదుర్చుకుంటున్న మ్యూజికు డైరెక్టరికి ఇంకో పది వేలు పారేసి, పేరుసంగతి మర్చిపొమ్మనాలి. ఆపైన తమ పిక్చరుకి మ్యూజికు డైరెక్టర్లు శంకర్—జైకిషన్, బర్మన్, రామచంద్ర అని పబ్లిసిటీ ఇస్తే బాక్సాఫీసు డ్రా ఇంకా బావుంటుంది. చిత్రగుప్త, రవి వగైరాల పాటలు పుచ్చుకున్నప్పుడుమాత్రం శంకర్-జైకిషన్, బర్మన్ అనే వేసెయ్యడం మంచిది.

ఇదీ బుద్ధిమంతుల పద్ధతి.

* * *

ఎక్సయిజుసుంకం పేరిట హాలువాళ్ళు ఆటకి రెండేసి రూపాయలు అచ్చుకోవాలని స్టూడియోలవాళ్ళు, కాదు మీరేనని హాళ్ళవాళ్ళూ అంటున్నారు. ప్రొడ్యూసరింకా ఏవీ అనకుండానే ఈ రెండువర్గాలవారూ ఇలా వాటించుకోడం చూసి పెద్దతారలు కొంచెం ఖంగారు పడుతున్నారు —ఇది ఇటు తిరగదుగదా అని. మరేం ఫర్వాలేదు. తెర వేలుపులజోలికి ఎవడూ పోలేడు, మహా అయితే చిన్న నటులు భరిస్తారు దానికేం.

"అయినా కాపోయినా ఇదేవంత పెద్దకొట్టం గనకా వెధవ రెండు రూపాయలు. సముద్రంలో నీటి

తీసేవాళ్ళు కూడా అంజలీ రామారావుల పేరు గురించేగా బెంగెట్టుకున్నదీ. వాళ్ళ ప్రజ్ఞని యలాగా వాడుకోదల్చుకో లేదుగా? అంచేతిలా చేస్తే చక్కహా ఫలానాదీ డబ్బింగు సినిమా అయినట్టు మూఢోవాడికి తెలీదు. ఇటు తెలుగు పేర్లూ ఉంటాయి.

ఇదే స్కీము టెల్గూ పిక్చర్లలో కూడా వాడుకోవచ్చు. కాల్ షీట్లు ఇవ్వని, ఇచ్చినా ఆలీశంగా వచ్చి ఆ రెస్టార్ లేకుండా ఏడిపించే వాళ్ళని పేరుకోసం బుక్ చేసుకుని వాళ్ళకిచ్చే బ్లాకూ వైటూ కూడా పారేసి, ఆ వేషాలకే పదో పరకో పారేసి కొత్తవాళ్ళని బుక్ చేసుకోవచ్చు. పెద్దవాళ్ళ పేర్లుం టాయి. కొత్తవాళ్ళ మొహాలుంటాయి. ఉభయతారకం. స్టార్లు బెంగెట్టుకుంటారని బెంగక్కర్లే. ఈమధ్యనో తారన్నట్లు —వేషం ఎలా అఘోరించినా పట్టింపులేదావిడకి.

ఈ బాపతు పనికొంత ఇపుడు లాంగుషాట్‌లలో ఎలాగూ జరుగుతోంది. స్టాండుబై యాక్టర్ల ద్వారా. ఇక మిడ్ లాంగ్‌కీ, క్లోజపుకీ రావడం తరువాయి.

అలాగే తీరికలేని రైటర్ల సంగతీని. అండర్ గ్రవుం డులో ఉండి రాసే తీరికా, ఓపికా లేని గొప్ప రైటర్లంద రికీ డబ్బిచ్చేసి పేరు కొనుక్కుని, తరవాత వర్ధమానులకి పదో పరకో పారేసి రాయించుకోడం—వాళ్ళ పేరూ వీళ్ల రాతాను. మోతగా ఉంటుంది ఒక టెనాలీ జెంటిల్ మన్ అన్నట్టు.

ఆమాటకొస్తే ఇదీ కొత్తగాదనుకోండి. జరుగుతున్న కథగదా.

పోస్తే యలాగా అంటా. ఇవి నూరిపొయ్యడమూ, మరో పక్క నూరిపోయాల్సిన నూరు హంశాలగురించి అసలు మాటేనా ఎత్తకపోడవ్వూను. దారుణంగాదూ!

ఏదీ! కొందరు హీరోలూ హీరోయిన్లూఅయికపపత్యానికి ఆనామం పెట్టేసి, వేళకి షూటింగు కొచ్చేయడం తప్పని దుయ్యబట్టరేం? చక్కగా పదకొండింటికొచ్చి, ఆకలేస్తోందని పన్నెండున్నరకి చెక్కేసేవాళ్ళ అనుగుణాల్లో వీళ్ళంతా వెళ్ళేరేవిటని నిల్దీసి అడగరేం? లాం వాక్కం తయి లేదు అంటూ, చిక్కిపోతున్నవాళ్ళని పట్టుకు చివాట్లెయ్యరేం?....

* * *

యాక్టింగు కేం లెండి పేరుగురించిగదా అనేవాళ్ళ కసలీ శాల్తీలగురించి పట్టింపేల? డబ్బింగు సినిమావాళ్ళ పద్ధతులు అందరూ ఎందుకు పట్టుకు వేళ్ళాడరు? అహా తెలీకడుగుతాలెండి. డబ్బింగువాళ్లు అరవ సినిమాకథ, మాటలూ రాసినవాడి పేరుని ఎంత చక్కగా తెనిగిస్తున్నారు తెలుగులోకి? అసలు వాడిగుట్టు మనికి తెలిస్తున్నారా? అలాగే అరవపిక్చరుకి పాటలు చేసిన మ్యూజికు డైరెక్టరు పేరుని, తెలుగులో రీరికార్డింగు చేసినవాడి పేరులోకి ఎంత షోగ్గా తర్జుమా చేస్తున్నారూ? అక్కడితో ఆగిపోతారేవి అని. అందులో శివాజీగణేశనూ పద్మినీ నటిస్తే పబ్లిసిటీలో రామారావూ అంజలీదేవి ఆఃలాని ట్రాన్స్లేట్ చేసి అఘోరించవచ్చుగా? తిన్నగా తెలుగులో

రేప్పొద్దున్న తక్కువ పిక్చర్లలో వేస్తే ఇంకా దుంప తెంపెయ్యరూ. కథగురించి నిజంగా ఆలోచించెయ్యరూ? వేషం రీలు కెన్నేసి ఫ్రేముల్లో ఉందో చూసుకుందికి మాత్రమే తీరికున్నవాళ్ళు రేప్రొద్దుట్నించీ అడుగడుగునా మంచేవిటి చెడ్డేవిటి తలేవిటి తోకేవిటి కథేవిటికమామిూషేవిటనితగులుకోరూ. హమ్మో! కొంపలు మునిగిపోతాయి. అలాగె ఇంకో వెకిలిరాతకూడా ఉంది. స్టార్లు తమకక్కావలసిన వాళ్ళచేతే మేకప్పు వేయించుకుంటామని పట్టుబట్టకూడదుష. ఇంకానయం. కారెక్టరికి తగట్టే వేషం వేయించుకు తీరాలన్నారుగాదు.. ఏమో ఏంచెప్పగలం రేప్పొద్దున్న లేవగానే, "—అంతేకాదు పాత్రకి తగిఉంటేనే వేషం వెయ్యాలి" అని శాసించినా శాసిస్తారు, వాళ్ళ సొమ్మేం పోయె.

ప్రౌఢ్యూసర్ల గురించి మటుకు మీరు మంచిముక్క చెప్పారు. తగినంత కారణం లేందే డబుల్ వర్షను తీయకూడదని....సింగిలు వర్షను చిత్రాలన్నిటికీ తగినంత కారణా లుంటున్నాయని ఎంత గడుసుగా ఒప్పుకున్నారూ. చూశారూ, రచన అంటే అలా వుండాలి. ఒక్క వాక్యం చాలు, గంగిగోవుపాలు అన్నట్లుగా. మెచ్చుకోవల్సించోట్ల నేను కుండబద్దలు కొట్టినట్టు మెచ్చేసుకుంటాను. అది నా దుర్గుణం. ఏంచేస్తాం. పేచీ అల్లా ఇదో ఈ స్టారదగ్గరే.

మరేంలేదు. ఒహపక్కనించి కొత్తవాళ్లు రావాలోయ్ అంటూ మహోహాపక్క ఉన్నవాళ్ల కిలాటివి నూరి

సినిమాకు నీతిచంద్రిక

హోరి మీ! మీ నికార్సైన అభిప్రాయాలు బంగార్న పడా! ఎంతమాట సెలవిచ్చారుసార్, రైటేసుకోండి. సినీలోకరీతిమీద జారీ అయినట్టి నీతిచంద్రిక ఇంటరెస్టింగానే ఉందిగాని. అచ్చుతప్పులున్నాయిగదూ? అదే... ఒక్కొక్క స్టారు సాలు కారు పిక్చర్లకన్న నటించకూడదని పడింది— 25 బదులు. హాస్సిల్లీ! ఆరుపిక్చర్లలో వేస్తే ఇండస్ట్రీ బతికి నట్టేనా అంట. స్టార్లకి కాన్సెంట్రేషను జాస్తిఅయిపోదా! ఇప్పుడే కథలు అంతమాత్రంగా ఉంటున్నాయి. డైలాగులు వీళ్ళ నిముడ్చుకోలేక పిగిలిపోతున్నాయి. స్టార్లు ఆట్టే ఆలోచించకుండానే ఎన్నో సంస్కరణాలు చేస్తున్నారు.

పోతూఉంటే మన సినిమా, జీవితానికి చాలా దూరం అన్న చెవలాయి ఎవడోయ్? అంట—

* * *

ఆయ ఆయ దయచెయ్యండి. ఇందాకట్నించి ఒక్క లాగ ఆయొక్క స్వాతివానకి ముచ్చెపుచిప్పలాగ తమరి కోసమే వెయిట్ చేస్తున్నా. ఏవుంది... ఈ దిప్పకాయ కనిపిస్తే సొళ్ళుకబుర్లు చెబుతూ కూచున్నా. ధ్యాసంతా మీమీదనేస్మండీ—

జీవితం అంటే మొహమ్మొత్తున్న జనం సినిమాకెందుకురా అని మానీగల్రు.

అంచేత ఇపుడు సినిమా ఉన్నదున్నటుంచేయాలి. జీవితాన్ని సినిమాదగ్గరికి జరపాలే తప్ప సినిమాని యింత మాత్రం ఇటు లాక్కూడదు. ఇందులో శ్రమా లేదు. జీవితం సహజంగానే సినిమావేపు వెళిపోతుంది గదా. సినిమా కథలాగే తలా తోకా లేకుండా, అస్తవ్యస్తంగా అతుకుల బొంతలా తయారవుతూంది గదా. తెలుగు సినిమాలో కారెక్టర్లలాగే జీవితంలో మనుషులూ, పెద్దలూ, పిన్నలూ అవకతవకగా మాటాడుతూ నడుస్తున్నారుగదా. అర్థంపర్థం లేకుండా పుడుతూ గిడుతున్నారుగదా సినిమాలో కామెడీ లాగే అన్ని రాజధానుల్లోనూ సర్కారు ప్రహసనాలు సాగుతున్నాయిగదా. ఛీఫ్‌మినిస్టర్లు, మిస్ఛీఫ్ మినిస్టర్లు నవరసాలు పోషిస్తున్నారుగదా. సినిమాలో డైలాగులాగే నాయకులు — రాజకీయాలవాళ్ళే అని గాదు—సినిమావాళ్ళు, సాహిత్యపువాళ్ళు డైలాగు స్టేటుమెంట్లిచ్చేస్తున్నారు గదా. డైలాగులాగే కృత్రిమంగా మాటాడుతున్నారుగదా.

సినిమాలో డైరెక్టరుగాళ్ళలాగే జీవితంలో సాహిత్య పర్వతాలు, పానకాలు, రాజకీయ మేరువులూ, నైతిక ఎవరెస్టులూ, పాత్ర పోషణగురించి బొత్తిగా పట్టించుకోడం మానేశారు —మరోడి మరోడి పాత్రపోషణనికాదు. ఎవరికి వారే శాయశక్తులా కారెక్టరైజేషన్లు చేస్తున్నారు. జీవితం ఇంతజోరుగా ఉత్సాహంగా సినిమాదగ్గరకి జరిగి

ఆపళంగా అది సహజంగా అమరిపోయి జీవితానికి దగ్గిర్గా వెళ్ళిపోయిఅందులో కలిసిపోతుంది ఆపైనిహ చెప్పేదేవుంది.

ఇప్పటికీ మరో మరో విధాన గాపోయినా టెక్నికల్ హంగారమాల ధర్మవా అని పిక్చర్లు లైఫ్‌లైక్‌గా తయారైపోతున్నాయి సీనులో. స్మెల్లీసు వచ్చాక కంపు గొడుతున్నాయట. ఇహ నెప్పుడో అప్పుడు "ఫీలీస్" గూడా రాకతప్పదు. అనగా మధుబాల మొహం నీకు బావుందని తోస్తే సినిమా చూస్తూ చూస్తూ ఆవిడ బుగ్గమీద చిటికెయ్యొచ్చుట. దిలీప్‌కుమార్ ధోరణి నచ్చకపోతే భుజంతట్టి అబ్బీ ఇటు తిరిగి నటించమనొచ్చు. మరోహడూ మరోహడూ పేట్రేగిపోతూంటే నెత్తినో మొట్టికాయ మొట్టచ్చు. ఎవడన్నా ఏడుస్తూవుంటే వాణ్ణి కావలించుకుని భోర్న మనవూఁయేడవచ్చు. ఈ విధంగా జీవితం సినిమా ఏకమైపోతాయి.

ఒకపక్క ఇదిలా ఉండగా మరోహ పక్కనించి సత్యజిత్రాయిలాంటివాడున్నదున్నట్లు చూపించేసి ఫిలిమ్‌ని జీవితానికి దగ్గిర్గా లాక్కొచ్చేస్తున్నాడు.

అలాయితే మంచిదేగా అనేవు కొంపదీసి. వెనకటికి జర్మనీవాడూ, రష్యావాడూ తగూలాడుకున్నపుడు రష్యా వాళ్ళు జర్మనీలోకీ, వాళ్ళు రష్యాలోకీ వచ్చేసి రష్యా జర్మనీ, జర్మనీ రష్యా అయూరుకున్నట్టు జీవితం సినిమా, సినిమా జీవితం అయిపోగలవు. ఆ లోపలే డబ్బు నొల్లు ఖుందికీ ఛాన్సుండదు. సినిమాలన్నీ జీవితంలా ఉంటే, అసలే

అంచేత సినిమానేనా దక్కించకపోతే యలా తిట్టుకుందికి. కనస్ట్రక్టివ్ క్రిటిసిజమ్ ఇహ దేనిమీద అఘోరిస్తాం జెప్పు.

నీపాటి తెలితేటల్లేకనేనా—మినిష్టర్లు గిల్లికజ్జాలు పెట్టుకుంటున్నారూ ? వాళ్ళన్చూసి నేర్చుకోవచ్చు యంటైనా. రాచకార్యాలన్నీ ఒక్కపెట్టున చక్కపెట్టి నిజంగానే ప్రభుత్వంచేసే పనుల్జేసేస్తే పాలిటిక్స్‌లో డెడ్లాకొచ్చెయ్యదూ. వాళ్లు చూడు ఎంత పొదుపుగా స్తిమితంగా చూడముచ్చటగా పోట్లాడుకుంటున్నారో. ఒక ఆర్డరు ప్రకారం వంతువేసుకుని రోజు కొక్కటంటే ఒక్క స్టేటుమెంటు అంతే. ఉన్నాయిగదా అని అన్ని స్టేటుమెంట్లూ ఒక్కపూటే యిచ్చేదామనుకుంటే బాతూ బంగారు గుడ్లూ కథలా అయిపోతుందిగదా.

అంచేత మైడియర్ వెంకటేశం, అదీ ఇందులో ధర్మసూక్ష్మం. పొడుగు తగ్గించమన్నారుగదా అని నువ్వు చటుక్కున తగ్గించేస్తే కొంపలంటుకుపోతాయి. మరేం భయంలేదు. నీఇరవైవేల పుటేజికీ ఎన్నడూ మోసంరాదు. ఒక్కడుగు లోటురాదు. పాతిక ముప్ఫై వేలు తీయదల్చుకున్న హేమాహేమీలున్నారు వాళ్ళవెనక నిలబడు. మరేం ఢోకాలేదు.

* * *

అంతేకాదు. మరొక ఉపద్రవాన్ని గూడా నువ్వు కనుక్కోలేకపోతున్నావు ఈ నిడివి తగ్గిస్తివా, కథలో అక్కర్లేని పాటలూ, అణాకాణీ డాన్సులూ పోయి అవకతవకలూ అతుకులూ గట్రా లేకుండా నీటుగా ఉంటుంది.

రాజాజీలుకూడా నీ కార్యాన్ని హర్షించ లేవనుకున్నావో గాని.

సంస్కరణలంటే మజాకా అనుకున్నారా. ఇవాళ చెయ్యి అనగానే రేప్పొద్దున్న చేసిపారేస్తే ఏంగాను. అన్ని పన్లూ అలా చకచక తెమిలిపోయూరుకుంటే జనానికి మందకొడితనం వచ్చేస్తుంది. సంస్కరించడానికి దుబారాలూ, పరిష్కరించడానికి సమస్యలూకూడా హారతికర్పూరంలా హరించిపోతాయి. కలికంలోక్కూడా లేకుండా పోతాయి. అప్పుడు నాయకులంతా ఏంగానూ. గోళ్ళు కొరుక్కుంటే మటుకు అవి ఎన్నాళ్ళొస్తాయిటా! వాళ్ళ కాలక్షేపం ఉండదు. పత్రికలకి రాసింది కేంవుండదు. జనానికి చదివిందికేంవుండదు. పెద్దపెద్ద ప్రవక్తలు, కాదల్చుకున్న విమర్శకులు, ఇతర అడ్డమైనవాళ్ళు, తలకిమాసినవాళ్ళూ ఒంటికాలిమీద లేచి తిట్టిపోసిందికి రెడీగా ఏంవుంటుంది? కాంగ్రెసురాజకీయాల్ని, లంచగొండితనాన్ని, సమకాలిక సాహిత్యాన్ని ఎంతకని తిడుతూ కూచోగల్రు. వెధవది పాతసజ్జెటు. పైగా సాహిత్యాన్నేవన్నా అంటే సినిమా వాళ్ళలా పడూరుకోరుగదా. వెధవాయిలూ చెవలాయిలూ మీరుట్టి వెధవాయిలుస్మండీ. మీకు మారాత బోధపళ్ళేదుస్మండీ. పుట్టినవాళ్ళంతా బొడ్డూడని వెధవాయిలేగదా! పుట్టబోయేవాళ్ళంత ప్రజ్ఞ మీకెక్కడేడిసిందిటా? మీకు మమ్మల్ని తిట్టిందికే గాక మెచ్చుకుందిగ్గూడా తాహతులేదుస్మండీ. అని తిట్టిపోస్తారాయె.

జీవితం - సినిమా

నీయిల్లు రా ఫిల్ముగానూ! నీ కెప్పుడూ ఒక్కలాంటి వేషాలే దొరకా! నీపిక్చరుకి ఒరిజినల్ మ్యూజిక్కు జమ పడా! డబ్బు లేకుండా చూసి హీరోయిను కాల్షీటివ్వా! ఖ్షంత పన్జేశావూ! పొడుగు తగ్గించెయ్యడమే!! ఇంకేమన్నా ఉందా. నీకిలాంటి పిదపకాలబ్బుద్ధు లెలా పట్టుబడ్డాయర్రా! ఇంతటి ఒఘూయిచ్చాని కెలా వడిగట్టావయ్యా! ఇంకా నయం. నాతోఁ అన్నావు. ఇంకెక్కడా అనబోకు. నీసొత్తైన కానీపెట్టి వేలంవేస్తే ఏగాణిగ్గానడెవడూను. ఆఖరికి సిడివి తెగ్గోస్తే దేశం బాగుపడుతుందని తెగ్గోస్తున్న మున్షీ మహారాజ్జ

టిలా పారెయ్. తల్చుకుంటే నిమిషాలమీద పుడుతుంది నీకు డబ్బు. థాంక్స్. వెయ్యేళ్ళకి ఇలా నాకిచ్చేంత గడించు.... చూడూ ఈ ముక్క— అదే 'మనం' కాంపెళ్ళు నట్టు-అప్పుకోసవేఁనాసరే ఎవరితోనూ అనకేం. అనవసర ప్పబ్లిసిటీ. జనం కాళ్ళా వేళ్ళాపడి ఆపేస్తారు.

డైలాగులు సహా అంతా రాసేసి, తరువాయికథ, క్లయిమాక్సూకూడా దీన్ని మీ తండ్రిగారికి చూపిద్దాం. ఓ మంచిరోచ్చూసి వార్ని చెన్నపట్నం పట్టుకొద్దాం. ఎక్స్‌ఫిలింసువారికి తెలీకుండానే, వాళ్ళు రష్షెస్ వేసుకునేటప్పుడు ఈయన్ని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా లోపలికి తోసేసి ఆ కాస్తా చూపించి, మళ్ళీ గుట్టుచప్పుళ్ళేకుండా మనవూరు తీసుకుపోయి, ఆ తీసినఫిలిం మనదేనని డిస్ట్రిబ్యూటరనే ఒకానొక రాక్షసుడి చేతులో రాజకుమార్తెలా ఏడుస్తోందనీ, మీ నాన్నగనక ఓ యాభై వేలు పారేస్తే దాన్ని విడిపించి పిక్చరు పూర్తిచేసి లక్ష నొల్లుకోవచ్చుననీ చెబుదాం. తీసింది పనికిరాపోతే దాన్నే చెరిపించి మరో కథగా మరో పిక్చరుగా రాయించొచ్చుననీ చెబుదాం. ఏవంటి? ఇంతవరకు తీసినట్టి పిక్చరు నీనిర్వాకంవేననీ, నువ్వు పేల్చినట్టి ప్రజ్ఞేననీ చెబుదాం. ఎవడికోసం ఇస్తాంరా... వాట్.

థాంక్సు థాంక్సు. మరేవిటనుకున్నావు గిరీశవంటే? రైట్. ఈ అయిడియా తాకట్టేసి రైలుకర్చులుకో వంద చూడు. నేను స్టేషను దగ్గిర కలుసుకుంటాలే. చూడు స్పెన్సరు సిగార్సు ఓ పెట్టె, మస్తుగా టిఫిను, రెండు దస్తాల పేక, నాలుగు దస్తాల తెల్లకాయితాలూ ఆలోపల జతచేతే ఓ దస్తా పదిరూపాయల నోట్లూ జాగ్రత్తెయ్యి. నాకొంచెం రాచకార్యాలున్నాయి. ఈలోగా చక్కబెట్టుకొస్తాను. నీవోకాక చేతిమడతలో దాచుకున్న పదిరూపాయిల్నో

పది రీళ్లయినా దారీ తెన్నూ లేదు. ఉన్న కారెక్టర్లనే చంపో, దేశాంత్రాలు తరిమేసో కథని ఆపుచేదామన్నా పాతిక రీళ్ళదాకా పట్టేట్టుంది. జగదల ప్రతాపనంత పిక్చరన్నమాట. ఏదిదారీ, అసలు నీకథేమిటో దాని క్లయిమాక్సేవిటో చెప్పవయ్యా మగడా అని కంపెనీ జనాభా యావత్తు కవిగారి కాళ్ళావేళ్ళా పడింది. ఆయన లోగడ చాలసార్లు వీళ్ళ కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాట్ట. అంచేత ఆ సరదా తీరేదాకా కాళ్ళు పట్టించుకున్నాడు. ఆ తరవాతేమో దాన్దేముంది సార్, అంతా మీ ఇష్టం. మీ రెలా చేదామంటే అలాగే చేదాం. క్లయిమాక్సు గట్రా ఎలా వుండాలో మీరే చెప్పండి, అనేశాడు కవి చల్లగా. లోగడ ఆయన అయిడియాలో వీళ్ళు తోసవతల పారేశారన్న కసీ వుంది గాని, అందుకోసం ఇలా చెప్పలేదనుకో. ఆ కవిగారికి వీళ్ళ దగ్గిర రెండువేలు అడ్వాన్సు పుచ్చుకున్న వైనంగాని, వీళ్ళ పిక్చరుకి చెప్పినకథ వైనంగాని, అసలుకథంటూ ఓటి చెప్పినవైనంగాని యంతమాత్రం గుర్తులేదు. అంతా పరగడుపైపోయింది. పోనీజరిగినకథేమిటో వీళ్ళనే చెప్పమన్నా. వీళ్ళుగాని ఎవళ్ళుగాని చెప్పగలిగేదేవుందిటా! అదీకథ. అంచేతది డొల్లాకులో పడింది. అనగా శాపగ్రస్తం అయిపోయింది, దాని రహస్యం ఈ గిరీశంగాడికొకడికే తెలుసు.

కావున ఓ గుర్వూ! ఇపుడు నువ్వుగనక నాకు మీ యింట విందు(?)రిసార్ట్పేర్పరిస్తివా ఆ కథ జ్ఞాపకం చేసుకుని

మనవూరెళ్దాం పద. నాదగ్గిరో బ్రిలియంటైడియా ఉంది. పూర్తిగా మన్దికాదనుకో. దాన్దేవుంది. చేసుకుంటే సరి. మరేంకాదు. ఎక్స్‌పిక్చర్సువారి నెక్స్టట్ పిక్చర్కి కథ లేకుండానే ఏణర్ధంనాడు షూటింగారంభించేశారు. ఏదో ఆ వేళ మంచిరోజు గదా అని, హీరోయినూ ఆ వేళ కాల్షీట్లు కాన్సిలై కాళీగా ఉన్నదనిన్నీ, అందుకు తగ్గట్టే దగ్గిరే వున్న స్టుడియోలో సెట్టోటి కాళీగా పడుందనిన్నీ గమనించి ప్రొడ్యూసరుగారు ఉత్సాహపడ్డాడు. వారి బ్రదరిల్లా ఇంజనీరు. సెలవులకొచ్చాళ్ళే. ఊరికే అలా ఒడుద్దా యిలా ఆడపిల్ల లెదట నోరెళ్ళబెట్టుక్కూచోపోతే ఆదేదో కామెరా ఎదర అఘోరిస్తే సరిపోనుగా, డైరెక్షను చేసినట్లూ ఉంటుంది,పిక్చరూ ఓటి తయారవుతుందీ అన్నాడు. అతనూ సరే అన్నాడు సరే అంటే సరే అనుకున్నారంతా. వెంటనే ఓషియానికులో కవిగార్ని ఫోనులో పిలిచి అర్జెంటుగా ఓ కథ చెప్పమన్నాం. వెయ్యి రూ॥లు అడ్వాన్సడిగాడు. మనిషికిచ్చి పంపాం, అదందుకోగానే ఇవాల్టికి లవ్సీను తీసెయ్యండి. రేపోమాపో కథ చెబుతాను ఆవటాని, అక్కడికి పనికొచ్చే డైలాగులు రెండు ఫోనుమీదే చెప్పేశాడు. సరే పిక్చరారంభమైంది. ఆతరవాతడపాతడపా కొస్తో కూస్తో కథ చెబుతూ రావడం, వీళ్లు షూటింగు తీస్తూ రావడం జరిగింది. కథ ఊహోతామరలా సాకేస్తోంది. కారెక్టర్లు కుచేల సంతానంలా, బాల్నాగమ్మలో గంధోళిగాడి పిల్లల్లా, డబ్బున్నవాడింట బంధుమిత్రుల్లా పెరిగిపోయాయి.

నేను కాస్త నోరుజేసుకొని ఈ అర్భకుడివెంట వెళ్తే కాస్త ఒళ్ళు తేలిక చేయించొచ్చు.

హల్లో! ఏమిగురూ! మొహం వేలవెయ్యాలేదు. ఏమిగిరాక్కీ, మనియార్డరొచ్చిందా. కాపోతే ఇంటికి రానిస్తానని మీనాన్న కబురంపాడా? ....నువ్వెలాగేనా గట్టివాడివిలే. ఆ భూమా త్తరవాత సహనానికి నిన్నే చెప్పుకోవాలి గురూ.

తెల్లబోకు నీపేరు గురునాథమనే కాదు; గురువనే భావనతో కూడా పిలుస్తున్నాను. ఏంజేస్తాం గురువుశిష్యుడాయె శిష్యుడు గురువాయె. నామాట నువ్వినని కాడికి నీమాట నేనేనా వింటాను. నువ్వు చెప్పినట్టే ఈసారి వింటర్ కి మీ యింట మకాముచేస్తాను.

ఏవిటీ. నామాటే నువ్వింటావా. యలాగేనా ఒహటే. నన్ను చెప్పమన్నా ఆ మాటే అంటాను. కోటి నదులు — కాదుకాదు ఆల్ రోడ్స్ లీడ్ టు రోమ్ నామాటా నీమాటాకూడా మీ యింటికే నడవమంటున్నాయి. అయినా ఈమాట నువ్వార్నెల్లకితం అఘోరిస్తే ఎంతబాగుండేది. పిక్చరుకాపోయినా, కనీసం ఎక్స్పీరియన్సేనా అఘోరించేది. నాతో మాట్లాడవే ఓ మెద్యుకేషనంటే విన్నావుకాదు; కనీసం ఆ హరీశంగాడితో మాటాడక పోవడం అంతకన్న ఘనమైన మెద్యుకేషనంటే అదీ విన్నావుగాదు. ఫరవాలేదు. బెటర్లేట్ దాన్నెవర్. మించిపోయిం దేవీలేదు.

కోయంబత్తూర్లో మారునోట్లు తయారుచేస్తున్నట్టున్నారు - నాలాటి టాలెంటెడ్ జీనియస్సులు రాటవుతున్నపుడు ఇమిటేషన్ జీనియస్సులు దొంగనోట్లలాగే తయారింపయి పోతున్నట్టు. కాని దొంగనోట్ల తప్పట్టినవాళ్ళు ఇమిటేషన్ పిచ్చర్లనీ, డైరెక్టర్లనీ, జీనియస్సుల్నీ పట్టుకోరు. వీళ్లకి బొత్తిగా పబ్లిసిటీ ఇవ్వరు.... ఇన్‌జస్టిస్! దై నేమ్ ఈజ్ జస్ట్ ఇన్‌జస్టిస్.

అడుగో గుర్నాథం వస్తున్నాడు. వీడు లాస్టు పిక్చరు మీద చంద్రలేఖలా బోల్డులక్షలు లాభాలొస్తాయనీ అవి దాచటానికి పెరట్లో పాతర్లు తవ్వించడంగాని లోగిట్లో పబ్లీకున గాదెలు కట్టించడంగాని ఆరంభించమన్చెప్పి పాతిక వేలట్టుకు చక్కావచ్చాడు లాస్టియర్ పూర్ ఫెలో. నన్ను చూసి ఝడుసుకుని హరీశంగాడి ఉచ్చుల్లోపడి హరీ మన్నాడు మూడు పూటల్లో. నాటికీ నేటికీ పిక్చరూ లేదు వీడి పిండాకూడు లేదు. ఇంటికెళ్ళింది గుండెల్బాలవు. పాండీబజారు తురాయిచెట్లకి ఊడలా వేళ్ళాడుతూ ఉండి పోయాడు. వీణ్ణి కొంచెం ఉద్ధరించడం ఉత్తమం. పెళ్ల బాబుకి డబ్బు దాచిందికి చోటుచాల్లేదుట ఇంట. రేంచే స్తాడు పసుపు, పొగాకూ కురిపించే లక్షల్ని బస్సురూట్లకి మళ్ళించిందికిహ వీల్లేదాయె నేషనలైజేషన్ ఖర్మమాఅని. ఇద్దాచింది కింకో లోగిలి కట్టించాలంటే ఎవరూ స్థలాల మ్మటం లేదట దగ్గిర్లో. బాంకువాళ్ళు మేం దాచలేంశాగాబో అంటున్నారు. వేళయినా పాలుపితకని గేదిలా గిలగిలాడు తున్నాట్ట పాపం.

ఇవల్యూషన్‌లో అప్పులవాళ్ళయిపోయారు! యెరక్క చిక్కడ్డాఁ విందులో. వెధవది పద్మవ్యూహంవంటే ఇదే కాబోలు. జొరబడిపోడం మహా సుళూగాని ఊడివతల పడ్డఁవే చిక్కు. ధర్మరాజు గడుసువాడు. అందికే అభిమన్యుణ్ణి తోలేశాడు నంగనాచిలా. నంగనాచేవిఁటి ప్రాక్టికల్ ఫెలో. జూదవాడ్డం ఒహటి తెలివితక్కువపని. ఆ మాటకొస్తే నేనాళ్ళేదూ. ఏం చేస్తాం. ఎటికెట్ ఏట్లో కలిసిపోతుందాయె పేకాటదగ్గిర వెనకాడితే పరపతి తిరప తెళ్ళి కల్యాణమండపంలో తలొంచుక్కూచుంటుంది.

ఇప్పుడిహ నాబోరు దక్కాలీ అంటే, మనంకూడా స్ట్రాటజీ మార్చాలి. నెమ్మదిగా ఏ అభిమన్యుణ్నో-కాస్త చురుకుపాలు, ఇంటిదగ్గర కాస్తంత తడీ ఉన్నవాణ్ని చూసి ఇందులోకి దింపేస్తేసరి. స్ట్రాటజీ మార్చకపోతే పోలిటీషియన్ కానేరడన్నాడు. ఈ వింటర్ హాలిడేస్‌కి వాళ్ళూరే ఊటీ అనుకుని, చద్దివణ్ణవేఁ బ్రేక్‌ఫాస్టూ, తరవాతే కాఫీ 'గట్రా' అనుకుంటే సరి. ఇక్కడ సద్దుమణిగేదాకా అక్కడే బిచాణావేస్తే కాస్త స్క్రిప్టుమీద కూచున్నట్టూ ఉంటుంది, పన్లోపని ఓ కొత్త ప్రొడ్యూసర్ని రంగంలోకి దింపి అరంగేట్రాల్ చేయించినట్టూ ఉంటుంది. ఏ పల్లెలో ఏ ప్రొడ్యూసరున్నాడో ఎవడికెరుక. "కొత్తధనం, కొత్తదనం" అన్నాడు మాట గారడీవాడు. అన్నిటికన్న ముఖ్యం దేశసేవ చేయడం అవుతుంది. వెధవది ఉన్న డబ్బంతా ఈ పల్లెటూళ్ళలో రాటయిపోతోంది నా టాలెంట్సులాగ. విలవైన నోట్లు అలా అక్కడ చిక్కడిపోమట్టే, పాపం

కవిగారి కథ

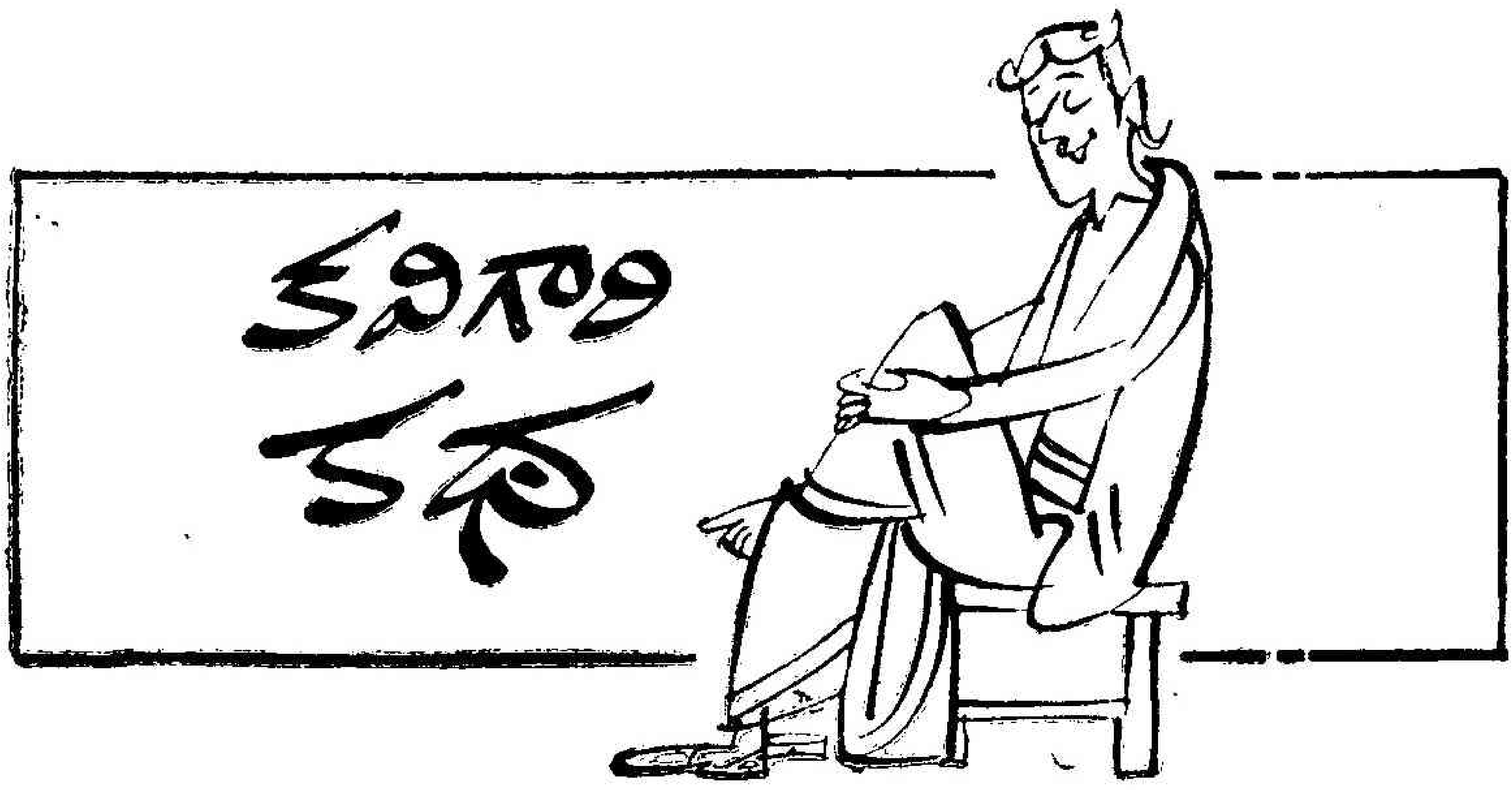

డామిట్ ! కథ అడ్డం తిరిగింది. డిస్ట్రిబ్యూటరిచ్చిన ఇనిస్టాలుమెంటు డబ్బు కాస్తా ఆరోజు రాత్రి రన్ మోజులో అయిపోయింది. అతనిస్తాడని మభ్యపెట్టి చేసిన అప్పుకూడా గల్లంతైపోయింది వెధవది. ఇటు అసలు ప్రొడ్యూసరుగా నటు డిస్ట్రిబ్యూటరుగ్గా నిటు స్టుడియోవాడిగ్గా నటు హీరో సెక్రెటరీగ్గా నటు రికార్డింగువాళ్ళగ్గా నిటు కవిగాడిగ్గా నటు యింటివాడిగ్గా నటు పబ్లిసిటీవాడిగ్గా నిటు మరెవడిగ్గాని కనబడిందికి వీల్లేకండా అష్టదిగ్బంధం అయిపోయింది. హోటేలు వెధవా సిగరెట్లపీనుగా కూడా సారనడం మానేశారు నిన్నటిన్నించి. నేడో రేపో మంచిరోజు చూసి చొక్కా పట్టుకునేట్టున్నారు. ఆఖరికి బాకీలవాళ్ళు కూడా

మున్ముందు కావాలంటే, ఇందుకు యాంత్రికంగా సదుపాయాలు చేదాం. తండ్రి ముందుగా ఒక్కడూ వచ్చి సినిమా చూస్తాడు, తరవాత తన బలగాన్ని తీసుకెళ్తాడు. అతని కుర్చీదగ్గర కొన్ని మీటలుంటాయి. సినిమాలో అందరు చూసే ఘట్టాలు అందర్నీ చూడనిచ్చి ఆ పైన భార్య చూడతగనివి ఆవిడక్కనబడకుండా వినబడకుండాను, పిల్లలు చూడతగనివి వాళ్ళక్కనబడకుండా, వినబడకుండానూ, కోడలూ కూతురూ సిగ్గుపడే సందర్భాలు వాళ్ళకి కనబడకుండాను మీటలు నొక్కి ఏర్పాట్లుచేస్తాడు. అలాటిది హాలీవుడ్ వాళ్ళు కనిపెడతారు. కాపోతే మనవే ఏదో నాటు పద్ధతి కని పెడదాం. అంతే తప్ప మన పద్ధతులు మార్చుకుంటామా–కుటుంబం అంతా కలిసి చూస్తారనీ! అంతగా కావలిస్తే విడి విడిగా చూడమనండి.

థారిటీలు, దానికి అనర్థకాలైన అర్థాలు తీశారు. తండ్రి క్కావలసింది కొంత, కొడుక్కి కావలసిన సెక్సుప్పీలు, బామ్మకక్కావలసిన హరికథ, కోడలికీ కూతురుకీ కావలసిన చీరెలు సారెలూ, నగలూ నాణ్యాలూ, పిల్లలక్కావలసిన ఆస్సెం, వయసువాడి క్కావలసిన రెండర్థాల మాటలూ, నగ్నసత్యాలూ,నాయుడుబావ నారాయణమ్మలకోసం జాన పదపాటలూ, కోయడాన్సులూ అన్నీ సాధ్యమైనంత ఎక్కువ డోసుల్లో కలిపి ఒక్క పిక్చర్లోనే పెట్టేస్తున్నారు.

"వ్యాకరణసూత్రాలు టూకీగా ఉండి కొద్ది మాటల్లో గొప్ప అర్థాలు చెప్పే మాట నిజమే కాని మరీ ఇంతలేసి భావాలుండవు. కుటుంబంలో అంతా కలిసి చూసిందికి వీలుగా అసభ్యదృశ్యాలు జొరబడకుండా చూడమన్నారు తప్ప ఒక్కొక్కళ్ళకీ ఏవేం కావాలో అన్నీ రీళ్ళకొద్దీ తోసెయ్యమనలేదు" అంటూ యీటీవల కొందరు విమర్శమీద విమర్శచేస్తూ క్రీటీకాతాత్పర్యాలు అఘోరించారు. మనం వీళ్ళని ఖండఖండాలుగా ఖండిం చాలి. పై జెప్పిన జాబితా ప్రకారమే అన్నీ అర్థం చేసు కోవాలనిన్నీ, ఇపుడు జరుగుతున్న దదేననిన్నీ, కడుచు వాడికి బాగున్నది తెరమీదున్నపుడు ఆడపడుచులు కళ్లు మూసుకోవచ్చుననీ, రెండర్థాల డైలాగులకి రెండో అర్థం ఏమిటని పసిపిల్ల డడిగినపుడు 'వాడినోరూ చెవులూ పడాసే యాలనీ ప్రేక్షకులు గ్రహించుకోవాలి.అంతేతప్ప ప్రొడ్యూ సర్లు డైరెక్టర్లు కాదు.యిలా వీళ్ళని శాసిస్తే కళ మంచుల మాడిపోతుంది!

స్తారు రెస్టుకోసం వస్తారు గాబట్టి ఆ పాటల్నక్కడే మంచి సీనరీలో పిక్చరైజు చేయించండి. వీలైతే రెండుమూడు లవుసీన్లు, ఓ కోయడాన్సు (ఊటీలో వుంటార్లెండి) లాగి పారేయించండి. తరవాత మనం పిక్చరు తియ్యకపోయినా వాట్ని విడిగా అమ్మేసుకోవచ్చు.

ఈలోపల్నేనిక్కడవలీలగా డబుల్ వర్షను లాగి పారేస్తాను. ఎలావుందయిడియా. బ్రిలియంటుగా లేదు గదూ. అదే కావలసింది. మీ ఆశీర్వచన బలం.

మరోహాటి ఊటీలో మీకు గ్రాండుగా కావాలంటే చక్కటి ఫామిలీ పిక్చరుకాక్కావలసిన సినీచక్రపాణీసీయ సూత్రాలన్నీ ఓ బుక్కులో రాసిస్తాను. ఎవరికీ చూపెట్ట కండేం! గుట్టుగా చదువుకున్నాక పంపెయ్యండి. మన పిక్చర్లు హిట్లయితే, ఆనక 'సీక్రెట్ ఆఫవర్ సక్సెస్' అనే పేరుతో బుక్కులు రాసి పబ్లిషు చేదాం.

అసలీ చక్రపాణీసీయం సర్వకాలాలకూ సర్వదేశాలకూ వర్తించే మహా వ్యాకరణం అయినా, మహాగ్రంథాలన్నిటిలాగే దీనికీ కువ్యాఖ్యల, దుర్నిర్వచనాల బాధ పట్టింది.

కుటుంబంలో యావన్మందిన్నీ అనగా తల్లి, తండ్రి, కూతురూ, కోడలూ, కొడుకూ, అల్లుడూ, పెళ్ళీడుపిల్ల, దాని తమ్ముళ్లూ, ఆయింటి అవ్వ, ఇంటి నౌకరూ, వాడి నాయుడుబావా, అతనితాలూకు నారాయణమ్మ అందరూ కలసి సినిమాకొస్తారని గుర్తుంచుకొని అందుకు తగ్గ విధంగా సినిమా తీయవలెను అని ఒక సూత్రం. అయితే సూత్రా

ధరోగా క్షుణ్ణంగా తెలుసుకునే వుంటాడు. లేపోతే పాతిక వేలు పెట్టుబడి పెడతాడా. ఏదో బధకం కొద్దీ,పనితొందర కొద్దీ ఒక్కో డిపార్టుమెంటు కొక్కొక్కణ్ణి వేస్తాడు. అంతే తప్ప వారికి తెలీకనా. ఇవేవన్నా బ్రహ్మవిద్యలా. అయినా ఈ ఆర్టిస్టులూ టెక్నిషియనులూ స్వతంత్రం అంటూ రొద పెడతారు. వాళ్ళ మొహాలు. ఈ అన్నిటి మీద ప్రొడ్యూసరు అథారిటీ కాదంటారు. ఏం. పాపం ప్రొడ్యూసర్లు మటుకొప్పుకోటంలేదూ. అన్నిటిమీందా తమకన్న అథారిటీలు డిస్ట్రిబ్యూటర్లనీ ? ఏదో హీరో హీరోయిను విలన్‌జీల యాక్టింగన్నారు – అది వదిలె య్యొచ్చు. వాటిమీద మహామహ ప్రొడ్యూసర్ డిస్ట్రి బ్యూటర్లే అథారిటీలు కావంటున్నపుడు ఈ డైరెక్టరు పొడిచేశాడా యేవిటి. అందికే నేను మొదణ్నించీ అంటు న్నాను. ప్రొడ్యూసరే డైరెక్టరు కావాలని, వీలైతే రైట రున్నూ అని. బొంబాయిలో ఈ డైరెక్టరుగాళ్ళ జెడద పళ్ళేక చాలమంది ప్రొడ్యూసర్లే అందుకు వడికట్టారు. ఏవుంది. నాలుగురీళ్ళు తిరిగేసరికి వాళ్ళూ ఏసు డైరెక్ట ర్లయ్యారు. ఇదేవన్నా బ్రహ్మవిద్యా. అంచేతే నేను చెప్పే దేవిటంటే మీరు నన్ను డైరెక్టరుగానేగాక ప్రొడ్యూసరుగా కూడా చేసుకోండి. ఆ డబ్బేదో ఇలా నా మొహాన గారేసి మీరు సుబ్బరంగా ఏ వూటీవో పోయి కాలుమీద కాలే సుకూర్చోండి. రాజేంద్రకిషనూ, ఆత్రేయా మాటిద్దు కోసం ఎలాగా అటొస్తారు గాబట్టి అక్కడే వాళ్ళచేత నెక్స్‌టే పిక్చరు ట్రిబుల్ వర్షను పాంగులు రాయించెయ్యండి.

చిత్తం. ఈ సూత్రాలన్నీ ఇక్కడ చాలమంది పెద్దలు చెప్పగా విన్నానుగదండి. నిజవేఁ. క్లాసుపిక్చర్లకి డబ్బు రాకపోవడాని క్కారణం భేషుగ్గా బోధపడిందండి. మీ మాటా రైటే. ఏడుపుసీనులొస్తే క్లాసు డైరెక్టరు రెండు సైలంటు పాట్లలో గుండె బద్దలయేలా తీసవతల పారేస్తాడు. జనం ఏడ్చేడ్చి, రెండోమారిహ వెళ్ళరు. ఎందుకు బాబూ ఏడుపొస్తుందని. వెళ్ళాల్సిన అవసరఁవూ వుండదు. ఆ పిక్చరు చూసి నార్నెల్లదాకా కళ్ళముందాడుతునే వుంటుంది. మనసులో మెదుల్తునే వుంటుంది. ఇహనెందుకూ డబ్బు దండగనిపిస్తుంది. అదే హిట్ డైరెక్టరయితే ఏడుపుగొట్టు సీన్నని ఏడిచినట్టు తీసి చక్కగా నవ్విస్తాడు. జనం నవ్వుతో ఏడ్చి ఇవతలకొస్తారు. మళ్ళీమళ్ళీ నవ్వకుందికీ, సరదాగా ఏడిచిందికీ వస్తారు. చూసిందల్లా అరిటికాయకర్రులా మనసుకి పట్టుకోదు కాబట్టి, అందులో విషయం పట్టుగోవాలన్న పంతంతో కథను చెప్పగలగాలన్న సరదాతో జనం పదేసిమార్లుచూస్తారు.... నే చెప్పిందంతా రైటేనా? ఏవనుకున్నారుమరి. నేను ఏకసంతగ్రాహిని సార్. బ్రిలియంట్ ఫెలోని. ఐమీన్, కాను....

* * *

అఫ్కోర్స్. నే నెప్పుడూ మీ సలహాని క్వెశ్చన్ చెయ్యను, అంత అవివేకినా? మీరే ఏవిటి. ఏ ప్రొడ్యూసరేనా సరే. ఆర్టు డైరెక్షను,మ్యూజికు డైరెక్షను, డైరెక్షనల్ డైరెక్షను, డైలాగులదర్జీపని, దర్జీపని (ఎడిటింగు) సవుండు రికార్డింగు, మేకప్పు ఈ అడ్డమైన విద్యలున్నా

నిప్పులా తిరుగుతున్నాం. ఇక్కడ ఎవడిమటుకు వాడు-ముఖ్యంగా డైరెక్టరుగాడు తన చిత్తం వచ్చినట్టు షయినయిపోతానంటే వల్లకాదు. ఆర్కెస్ట్రాలో వాయిద్యాల్లా, సెట్ మీద లయిట్లలా డోసుమీరకుండా గడుపుకురావాలి. చూసేవాళ్లేనా అంతే. ఎగబడి పొగిడిందిగ్గాని, తెగిడిందిగ్గాని యంతమాత్రం వీల్లేదు. దిస్, మైడియర్ షేక్స్పియరు ఇన్ షార్ట్,-

అయ ఆయి. దయచేయండి రావుగారు. ఎన్నాళ్ళకెన్నాళ్ళకీ - షేక్స్పియరుగారూ మీ త్తరవా తెప్పుడన్నా కనబడండి సావకాశంగా కబుర్లు చెప్పు-రండి. మీకోసవేః చూస్తున్నా సార్. మూర్డోలాయి మీ స్క్రిప్టుమీదనే కూచుని అయిడియాలు పొదుగుతున్నా. ఏదీ దయలేదు. మీ రేంచేస్తారెండి. అగ్నిహోత్రావధాన్లవారు డిస్ట్రిబ్యూషను తీసుకున్నారేగాని ఒక్క విడతకూడా డబ్బిచ్చినట్టులేదు. అంతేనా. నాకు తెలుసుగా. పదండి ఇద్దరం వెళ్దాం. వారికి నామీద గురి వుంది. నేను డైరుక్టర్నంటే వెంటనే చెక్కు రాసిస్తాడు... అంతేసార్. మీరలా షాకవకండి. అదే నా ప్రజ్ఞ. హైలిన్ రోమ్ బి యే రోమన్ అన్నాడు రోముడు. అల్లాగ్గా నేనున్నూ అలా ఊసరవెల్లిలా రంగు ఫిరాయించి ఇంటర్నేషనల్ క్లాసునించి దిగి వచ్చాను. రావడవేఁ గాక, "వీడు బ్రిలియంట్ మష్ఫురా డైరెక్షనుకి బెస్టురా" అనిపించేసుకున్నాను. ఇందుగురించి బొంబాయిలో ట్రైనింగయొచ్చాన్లెండి.

తోచదే. యూవన్నావూ! నేనా? దా మీనెత్ మీ? ఓ మై రిమార్కీడ్ ఆంట్! ఓ మైగాడ్! ఒట్టు. నేనలాటి ఉద్యమంలో లేనుస్మీ! కాపోతే ఒహటి. నాయొక్క ప్రజ్ఞ పేల్చే మహాయిదిగూర్చి విన్న ప్రొడ్యూసర్లెవరేనా నాచేత నీ స్టోరీని పిక్చరు తీయించాలని దురాశపడుతున్నారేమో చాటుగా. నాకుమటుగు తెలీదు. ప్రమాణకపూర్తిగా చెబుతున్నాను. నేన్నీ జోలికి రానని అభయమిస్తున్నాను. మాట తప్పితే నిదభీషణశంఖము దేవదత్తమే. తెలుగు ఇడియంలే.

ఫ్రాంక్లీ స్పీకింగ్ - మైడియరెస్ట్ షేక్స్పియర్, నీ స్టోరీలు అవుడ్డేటయిపోయాయి. ఇప్పటివి వేరు. అవి, నీతి కథలు కావు. అవినీతి కథలు. మీవి మాకు పనికిరావు. పైగా అంత బ్రిలియంటువాట్ని జనం హరాయించుకోలేరుష. నాఅంత బ్రిలియంటువాణ్ణి భరాయించుకోనూ లేరుష. అందికే నేనిలాగఘూరిస్తున్నా. బిట్వీన్ యు అండ్ మీ మన్లో మనమాట. ఇక్కడ బ్రిలియన్సు పనికిరాదు. ఎందుకంటే స్టుడియోలో హైపవర్ ఫ్లడ్లైట్లతో జనవంతా కలిసి జాగర్తగా లైటింగరేంజి చేస్తారుగదా. తీరా అంతా అయ్యాక నువ్వక్కడ నిలబడితే నీ బ్రిలియన్సువల్ల ఎక్కడో గ్లేరు కొడుతుంది. అంతా చెడుతుంది. ఎవడ్రా ఇక్కడెవరో బ్రిలియంట్లు వెధవలున్నట్లున్నారు తన్ని తగిలేయండంటారు.

లక్షల్తో వ్యాపారవాఁ మజాకావా. నా మటుకు నేను, నాలాగే ఎందరో డిఫ్యూసర్లు వేసుకు నివురుగప్పుకు మరీ

విజయ రహస్యం

ఏమి వాయ్! మై డియర్ షేక్స్పియర్ మా వెంకటేశంలా మొహం వేలవేసినావ్! కిషోర్ సాహూ మళ్ళీ నీమీద చెయ్యి జేసుకుంటా నంటున్నాడా? శాంతా రాము కాళిదాస్ మీద మోజు విరిగి నీ వేపు తిరిగిందా! చండాల సంస్థలేవైనా నీపుస్తకాల్ని—"చదువూ సంధ్యా పనీపాట లేకుండా తిరుగుతున్న మావాడొకడున్నాడు" గాడిచేత తర్జుమా వేయిస్తారా? అలాటిదేం ఉపద్రవం ఉన్నట్టు తోచదోయ్! మైనరు క్లాసిక్కులకి మంచిరోజులు కాపు తప్పు, నీలాటి మేజర్రకాని కేప్సీ ఆపడున్నట్టు

వాడికితప్ప. వాడి కిదేవిటదేవిటేద్దైనా చూసేస్తాడు. వాడి సొమ్మేంపోయె. పావలా అర్థణా తప్ప.

సంప్రదాయానికీ సెంటిమెంటుకీ అది వెతిరేకం అని మీరలా భయపడడం తగదు. భద్రాదిరాంవుడికే దిక్కు లేదు.

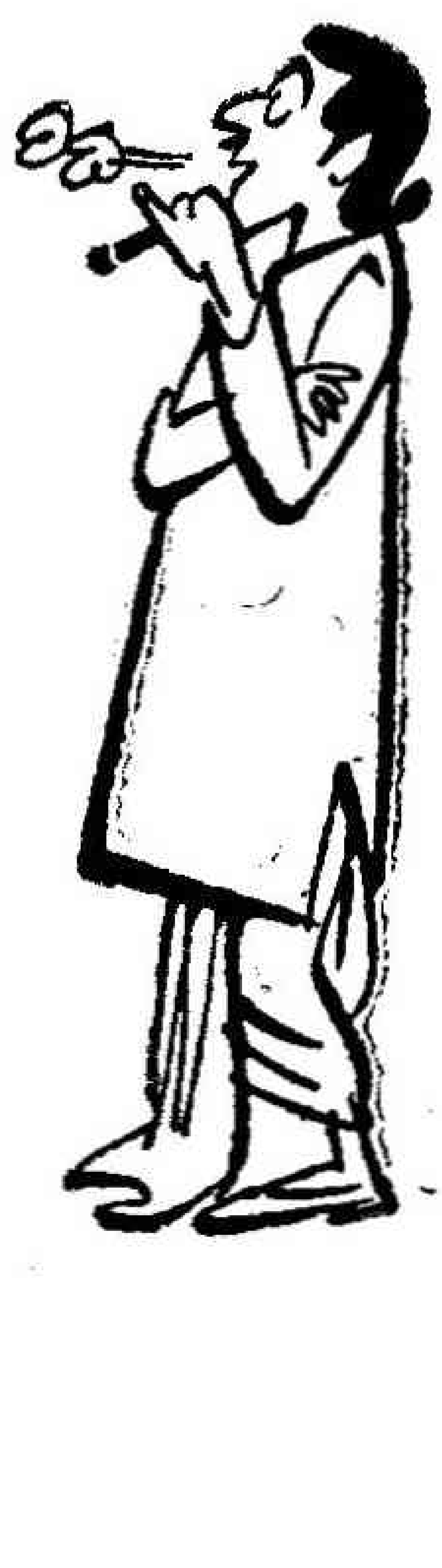

తున్నారు. పాపం అక్కడికి వెరైటీకోసమని ఇంటి కెళ్ళొస్తే వాళ్ళచేతో సీను రాయించి-మళయాళీ వచ్చినాసరే ఏదో వోటి ఆఘోరించమని ఆ తరువాద్దాన్ని తర్జుమాయించి - ఇస్తున్నారు. మన కవిగారు మంచివాడు. ఎక్సు ఫిలింస్ వాళ్ళ కథలో ఓసీను మహాబావుందంటే మనకూ కూడా రాసిచ్చాడది ... మందాంట్లోనే ముందరొచ్చేస్తుందనుకోండి. మర్చిపోయి రాసినా ఇంతేగద. కాని దోషం లవలేశం లేదు.

అయ్యా. దయచెయ్యండి దయచెయ్యండి. మీ పూర్తే అనుకుంటున్నది. మరో వెయ్యి పిక్చర్లాయుష్షు. శతం పిక్చ ప్రాప్తిరస్తు. హాలీవుడ్ లో మీవంటివారుంటే ఎన్ని లక్ష లొచ్చేవో అందుమీద యంతటాక్సు పోయేదోగదా అని వాపోతున్నాం. అంతేగదండి. అక్కడ ఒక నాటకానికి లక్ష లిస్తారు. ఓ పిక్చరికి అంతకి పైబడిస్తారు.

మీరంతా చవగ్గా రాయడం మప్పారుగాని. నిజానికి నన్నడిగితే మీ రైటర్లంతా ఒక యూనియన్ పెట్టుకోవాలిసార్. యూనిటీ ఉండితీరాలని కాదు. పోట్లాడానికైనా. మా రేవ్వి కాదు. మాగ్గనక రేట్లు పెరగకపోతే, ప్రాచీన తెలుగు సినిమా కథని రూపురేఖలు తెలీకుండా పరివార్చ వతల పారేస్తామని బెదిరిస్తేసరి. హోల్ ఇండస్ట్రీ అంతా మీ కాళ్ళమీద పడుతుంది. మీరు తెలుగు జీవితంతో కొత్తరకం కథలు, డైలాగులూ రాసిపారేస్తే నటులకు నటన కష్టం, డైరెక్టర్లకి డైరెక్షన్ కష్టం. వెయ్యేల అందరికీ అన్నీకష్టం. ఎందుకంటే అంతా కొత్తగదా. ఒక్క ఘరానే

కన్నమాట. ఆవిడ కెలాగా తెలీదుగా. ఝువిటో ఇలా జోకులు పడిపోతుంటాయి-మరేంలేదు. ఇందాక చేసింది బ్రహ్మాండంగా వుంది. ఎటొచ్చి, అందులో నేను విలన్నిసీ్మ అని క్లూ ఇచ్చే ఎక్స్ప్రెషన్లు రెండూ తీసేదాం. యవడు హీరోవో, యవడు కాడో జనాని కంతుపట్టకూడ దన్నమాట.

అంతకుముందరషాట్‌లలో మీారు దుష్టులని ఎస్టాబ్లిషుచేసే సీనులు రెండున్నాయిగా. అవే ఆధారాలన్న మాట జనానికి. ఒకవేళ ఆ సీనులు తీసేస్తే, మీారిందాకా చేసిన యాక్టింగుని మహారాజులా ఉంచుకోవచ్చు. సజెషన్‌లో పులితలకూడా తీసేదాం. బాక్గ్రౌండ్‌లో నాగిన్ మూాజికూ తీసేదాం. నన్నడిగితే మనం వైదుగురవ్వూ, కూడబలుక్కుని పైజెప్పిన ప్రకారం చేసినట్టాయనా - త్రిల్లింగ్ గావుంటుంది. జనాన్ని షాకుచేసవతల పారెయ్యొచ్చు. వెనకనించి పబ్లిసిటీ ఇప్పిద్దామనుకోండి. "ఎ ఫిలిం విత్ గ్రేటెస్ట్ ట్రిక్స్ ఆఫ్టర్ హూడినీ" అంవటాని మీా యిష్టం స్మండీ. డైరెక్టరుకూ్కడా మనం చెప్పొద్దు. టెలిఫోన్ యండ్ రోవింగ్ డైరెక్షనేగదా. నాల్రోలు పోయాక నేనే బుకాయించి పారేస్తా, "బ్రదర్! అత్భురాలా నువ్వుఫోనులో చెప్పిన అయిడియావేస్మి" అని.

ఇంకో రహస్యం. ఇది మహారహస్యం. నేను కవిగారితోకూడా కుట్రచేసేను. పాపం వాళ్ళొ్ళహాళ్లండీ. 'డవున్ ట్రాడెన్ పీపుల్ ... రాసిందే రాసినట్టే రాయలేక అవస్థపడు

ఆ కామెరామాన్‌తో. దీపాలు వెలిగిస్తూ వుండమను. ఒక్క నిమిషంలో వచ్చేస్తున్నాం.

తరవాత, గురూజీ! మీతో కూడా ఒక్కమాట. ఈ మాటో తమాషా చేదాంవనివుంది. మీరీమాటాస్నిం జేసి నపుడూ, మరీ ఆ సెగాడిలా మొహం పెట్టకండి చెప్తా. పిక్చర్లో హాస్యానికి, డైలాగులో విట్టుకీ మీకూ నవ్వొచ్చిం దన్న వైనం గుట్టుగా వుంచేసి, ఏ వ్ హీ యరగనట్టు యాక్టు చెయ్యండి. ఈ సారి ఆడియన్సు జోక్ పట్టుకుంటారో లేదో, సొంతంగా నవ్వగల్రో లేదో చూదాం. ఓ చిన్న పరీక్షలాంటిదన్నమాట. దీన్ని గురించి పత్రికల్లో పబ్లిసిటీ యిప్పించొచ్చులెండి. సార్! మీరుకూడా హెల్పు చెయ్యా లీయనకి. ఈయన హాస్యగాడుగారనిగాని, హాస్యం చేస్తున్నా డనిగాని హీరోకి తెలిసినట్టు మీరు 'క్లూ' ఇవ్వద్దు. హీరో ఈ ఆస్సెగాడితో మాటాడినపుడు వీడో జడ్డివెధవ అన్నట్టు చూడకండి. వీణ్ణి ఉద్ధరిస్తున్నట్టు మాటాడకండి. అంథా సీక్రెట్ సుమండీ. జనవేంవంటారో చూదాం. ఆనక వెనక నించి పబ్లిసిటీ యివ్వొచ్చు.

లాస్టు బట్ నాట్ లీస్టు-విలన్ జీ! మీతో కూడా ఖుద్రు చెయ్యాలనుకుంటున్నాం సార్ ... అబ్బ అలా చూడ కండి, నాకే భయం వేస్తోంది మీ గెటప్పూ, యిక్కన్ ప్రెషను చూస్తే. చూడండీ. ఇందాక షాట్‌లో విలను హీరోయిన్‌ని తీయ కబుర్లతో మాయాజేసేదుంది చూడండి- అక్కడో ట్రిక్కు చేదాం. మీరావిణ్ణి మాయచేస్తున్నట్టు మాక్కూడా తెలీనివ్వకుండా చెయ్యండి. అంటే ఆడియన్సు

అబ్బాయ్ చూసుకోలేడా. లక్షరూపాయలిస్తే ఈ ఎక్స్‌ట్రా యాక్టింగున్న పాటు తీసుకోవచ్చు. కాదా ఇదుగో యాభై వేల రకం పుచ్చుకు సంతోషపడు అని నిష్కర్షగా చెప్పేస్తాను. ఈ గిరీశంగాడిలా అన్నట్టు మరెక్కడా అన మోకండేం? కొంపలంటుకుంటాయి. అవన్నీ ఎక్స ప్రొడక్షన్స్‌వాళ్ళు షూట్ చేసుకుని మన పిక్చరుమీద పోటీకి వదిలి దెబ్బతీయగల్దు).

అమ్మా! మీ విషయమ్మూ అంతే, మీ ముగ్గురివద్దా నాకు చనువుండి, యటువంటి దాపరికవున్నా లేకపోబట్టి ఇలా భయం విడిచి చెబుతున్నాను. మీరూ అంతే. హీరో వారితో కూడబలుక్కున్నట్టుగా, ఇప్పుడు చేస్తున్న దాంట్లో సగవేఁయాక్టు చెయ్యండి. వీళ్ళ మొహానికిది చాలు. మీదాకా వచ్చిందో లేదోగాని-ఇప్పుడే ప్రొడ్యూసరు గిలగిల తన్నుకుంటున్నాడు మీ కెందుకో కోపం వచ్చిందని. మీఁరు పిక్చరుమీద ఏమీ యింటరెస్టు తీసుకోడం లేదుట. కథ ఎండింగుగురించి పేచీ పెట్టలేదుట. గ్లామర్ డ్రెస్సులోటి డ్యూయెట్లు రెండు చాలవనీ, మూడుండాలనీ, ఓ సోలో సాంగు పిక్చరైజు చెయ్యాలనీ పంతం పట్టలేదుట. అల్లవారిపిక్చర్లో ఇవన్నీ కావాలనిన్నీ లేపోతే రాననిన్నీ కబురంపిన ఆవిడ, మనతో పేచీలు పెట్టదేఁవీ? అంటూ ఆ వెర్రి బ్రాహ్మడు-అహోరాత్రులూ ఒక్కలా మధనపడి పోతున్నాడు. ఇప్పుడుగనక మీరు యాక్టింగుకూడా తగ్గిస్తిరా దారికొచ్చేస్తాడు.

బాయ్! షాట్ రెడీ అయితే అలా ఆదుర్దని చెప్పు-

అంతా ఉండి తీరాలని గాదు: మాటవరసకన్నాను-ఓకథ పట్టుకుని, ఓ డైరెక్టరుగార్ని వెనకేసుకుని ఆవటా, "ఇదిగో ప్రొడ్యూసర్గా నేనున్నాను: ఆపైన ఓ కథుంది. ఇదిగో ఓ డైరెక్టరున్నాడు. కావలిస్తే మాచేత పిక్చరు తీయించుకోండి. కాండబ్బివ్వదు. రిలీజయ్యాక వసూళ్ళలో నూటికి 40 నాకు, పదో పరకో డైరెక్టరికీ ఇవ్వండి" అంటారన్న మాట. హాలివుడ్ లో అలాగే చేస్తున్నారు బాక్సాఫీసు స్టార్లు.

మీ బలంవల్లనే పిక్చరు హిట్టవుతోంది గాబట్టి, ఏ పాతిక లక్షలో లాభాలొస్తే, పదిలక్షలు మీ వాటా. ఈ విధముగా చేసి హాలీవుడ్డులో స్టీవర్టు గ్రేంజరుండును, అచ్చోటనే గారీ కూపరుండును కోటీశ్వరులైరి. ఆ నోమే మీరూ నోమవచ్చు....

పిక్చరు దెబ్బతింటేనంటారా?....తిన్నుగా!

అదీ సంగతి. అలాంటి బేరంవుండి, లక్షలకి లక్షలు కురుస్తున్నప్పుడు. ఇందాక మనం తీసినలాంటిపాటులో మీరు నటించిన దానికి మరి నాలుగురెట్లు చేసినా తప్పు కాదంటాను. ఈలోగా అంతటి హైరాణపడి - ప్రొడ్యూసరికక్కుళ్ళేడుగద - మరీ ఇంతగా యాక్టింగు చెయ్యడం శుద్ధదండుగ. క్రిమినల్ వేస్టు-ఓ క్రిమినల్లాయరన్నట్టు.

అంచేత ఇపుడోటిచేదాం: ఇందాకపాటు మళ్ళీ ఓసారి తీదాం అందులో మీరు యాభై వేల యాక్టింగే చెయ్యండి. వీలైతే అందులో బ్లాకు మినహాయించగా మిగిలిందే చాలు. ఇదీ అదీ రేపు ప్రొడ్యూసరికి చూపించి,

తున్నాను. మీరు అన్యధా భావించడంవల్లనో, కాఫీ బాగులేనందువల్లనో మొహం అదోలా పెడుతున్నారు. గాని, మనసులో మాట చెబుతున్నాను. నాకసలు మాట దాచుకోడం చేతగాదు. నిష్కర్షగా అనేస్తాను. అందికే ఇలా వుండిపోయాననుకోండి. చెప్పొచ్చిందిందాక పాటులో మీ యాక్టింగు బ్రహ్మాండంగా వుంది. సరిపోతుందా అని మీరు సందేహపడ్డారుగాని, కొల్లలు. రెండాటలకి సరిపడా వుంది.

సార్. దిస్ పూర్ బాక్వర్డ్ కంట్రీ కాబట్టి మీరింకా ఇలా ఉండిపోయారు గాని, నిజంగా నేనే ప్రొడ్యూసర్నయితే ఆ యాక్టింగుకి రెట్టింపు రేటిద్దును. మిమ్మల్ని యాభై వేలకి బుక్ చేస్తే మీరు లక్ష రూపాయల యాక్టింగు చేసివతల పారేస్తున్నారు. మీ కొంకబెట్టిందికా అష్టావక్రుడికూడా చేతనవదు. ఏవంటారు. నామాటబద్దనంతే మీ హీరోయినుగా రన్నడగండి. లేపోతే మీ ఆప్తమిత్రుణ్ణి కనుకోండి. మీలోవున్న లోపంవల్లా ఒహటే. నాలాగే మాడెస్టి మహా లావు మీకూను. మరీ అంత వినయం తగదు. మీరు సెట్టుమీద కొచ్చాక యాభై అయిడియాలుకూడా ఇవ్వరు. మీకున్న అనుభవానికెన్ని చెయ్యొచ్చు ... పెధవది ఈ డైరెక్టరుగాడిన్నడిగితే ఒకొక్కడు పదిపిక్చర్లకన్న తీసుండడు, మీరు వీళ్ళని పాతికెట్టి గుణించినన్ని పిక్చర్లలో వేశారు.

అసలు హాలీవుడ్లో అయితే మీలాంటి యాక్టరు యేంచేద్దును తెల్సా? ఒహ కథ పట్టుకుని-కథ అంటే

చూడిండి కామెరామన్‌గారూ, ఇపుడు తీసిన షాట్ అలాగే ఉంచండి. బహు జాగ్రత్త సుమండీ. సెటప్ మార్చకండేం. మరోషాటుకూడా సరదాగా తీదాం. టెన్ మినిట్స్ రెస్టు.

బాయ్....గారికి కాఫీ, నాకు కాస్త 'గట్రా' పట్రా. ష్ హమ్మయ్య. షమ్మయ్య. ఝువిటోసార్. మా రోమింగు డైరెక్టరుగారింకా నెక్స్ట్ షాటు ఎలా తియ్యాలో ఫోన్ చెయ్యనేలేదు. నాకు ఎక్స్పీరియన్సు లేక్కాదు స్మండీ. ఆయనేదో వెయ్యేళ్ళ పూజారిగా తీరికలేక టెలిఫోను మీా చ్చెబుతుంటా, బాబ్బాబు కాస్త రెండు కాల్షీట్లు సాయం పట్టమని మోకాళ్ళా వేళ్ళాబడ్డాడు. వుపకారానికొచ్చినపుడు మనవేల హద్దుమీరాలి. మీగ్గాబట్టి ఇంటులో కిటుకు కరమంది.

ఏమంటారూ? ఇపుడు తీసిన షాట్ బాగుందా అనా? యింతమాట శెలవిచ్చారూ. టెర్రిఫిక్‌గా అనగా భయంకరంగా వుంది. ఇంగ్లీషిడియం స్మండీ. ఆ నుడికారాన్ని తెలుగులో వెటకారంగా అర్థం చేసుకోగలరు జాగ్రత్త. వెధవదిగో చిక్కొచ్చిందండీ. ఈ యింగ్లీషుని మాస్టరు చేసినవాళ్ళందరూ తెలుగు పూర్తిగా మర్చిపోవడం చాలా అవసరం. అంతవరకు మనం బాగుపడం. వెధవది ఓ భాషలో సొంపు రెండోదాంటో కంపుగదా. పెడర్థాలొస్తాయి. ఇవేవన్నా పిక్చరులో డైలాగులైతే ఫరవాలేదు. పెడర్థాలొస్తే సంతోషిస్తాం, అసలవి లేకపోతే మజాయే లేదుగదా మనకి... ప్రమాణకపూర్తిగా చెబ

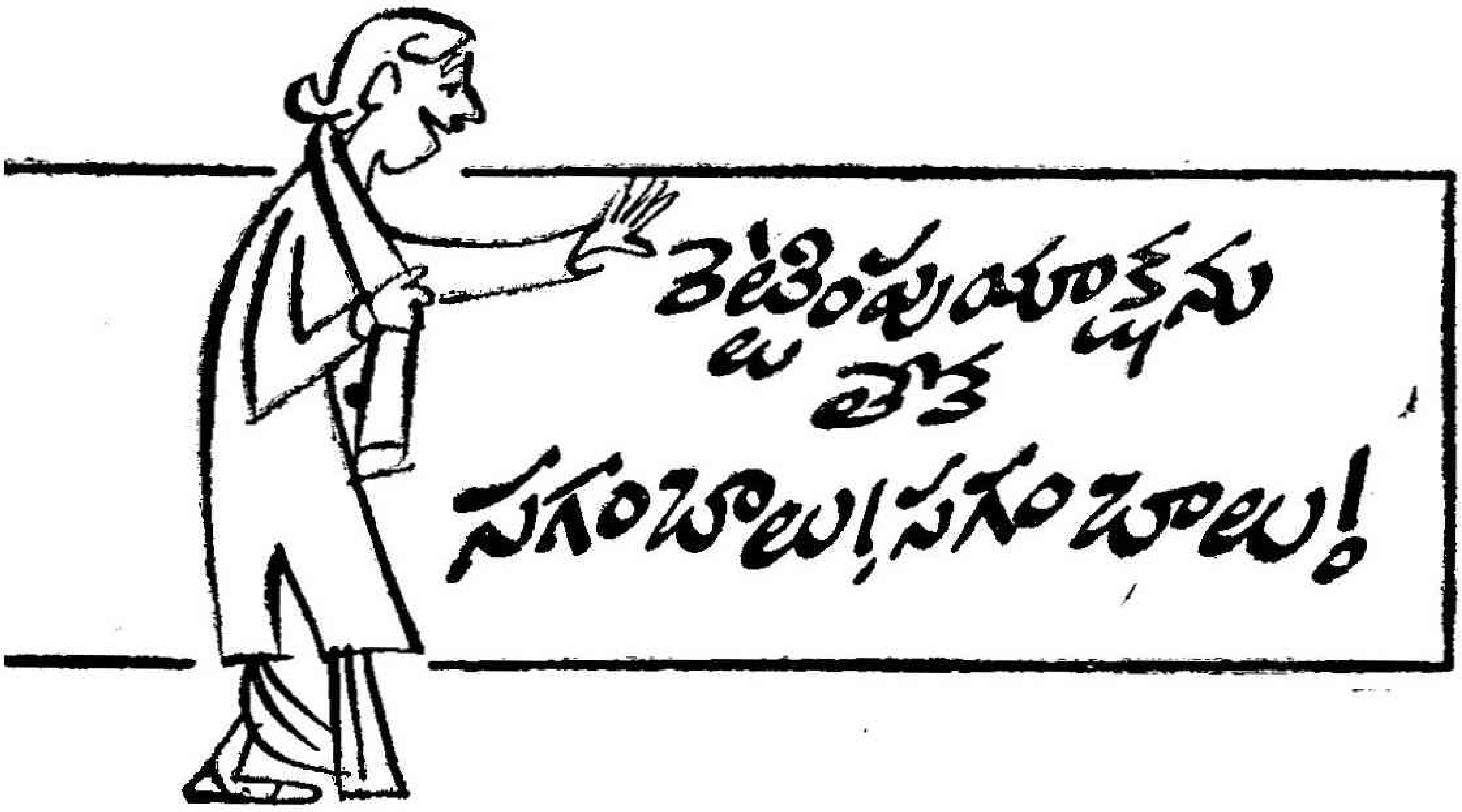

బాస్. బస్ బస్ బస్ బస్! చాలు. కోల్లలు. కటిట్. తెగ్గోశివతల పారీయొచ్చు, రేయ్ బాయ్! నాలు కుర్చీ లవతల వెయ్య. వారూ పీరూ కూచుంటారు. హాబ్బ ఢగ వుడకపోసిస్తుంది గదండిసార్! గుడ్డిలో మెల్ల ప్రొడ్యూసరుగారి చూపుల వేడికూడా లేదు మన్లో మనమాట. అది గూడా వుంటే ఈ హైపవర్ లైట్లకి తోడై నాలాటర్భకుల్ని మాడిచ్చంపేసును. పదండిసార్ ఒక్క నిముషం రెస్టు తీసుకుందాం. రెస్టు ఫస్టన్నాడు ఎవరెస్టు హీరో టెన్సింగు నార్కే.

5]

తెమ్మంటే ఎలా తెస్తాం. నిజానికి నవ్వుకుంటున్నారు ఇండస్ట్రీలో అంతా. ఇదెన్నడేనా కన్నావా విన్నావా? విడ్డూరంగాపోతే. సినిమా తియ్యకుండా కథేమిటంటే ఎలా చెప్పగలం. ఆవటాని.

అంచేత చెప్పొంచిందేవిటంటే, నాకా మణియార్డరొచ్చేలోగా తవరో హాస్తం...

చిత్తం చిత్తం. దానికేం అలాగే తరవాత శూట్టాడదాం....

కాళ్ళమీద పడ్డంతపని చేశాడు. నా ఋణం తీర్చుకోలే న్నాడు. ఆనక అయిదూ పదీ కావలిస్తే ఋణం పట్టికెళ్ళ మన్నాడు, ఒద్దు మొర్రో అగ్నిహోత్రావధాన్లుగారు నీ డొక్క వాలికజ్జేయించేస్తారని నేను. కాదు మొర్రో అని వాడూ. చివరికి నాకు తెలీకుండా నా కమీజు కేవన్నా అంటించేశాడుగావును. ఆనోటలాగే నాతోబాటు వచ్చి ఉండాలి. ఇచ్చేద్దాంలెండి. మీ రిమ్మన్నారని పిన్నిగారి నడిగుచ్చుకుని వాడి యదాన కొడతా నదెంతసేపు.

* * *

తరవాత మరొక్క విషయవండి. నిన్ననే మనవి చేదామనుకున్నాను. సర్కారువాళ్ళు, నావంటి జీనియస్‌లు మంచి ఫిలిములు తియ్యడంకోసవఁని బాంకిలో ఇరవై లక్ష లాగజ్రేశారట. వచ్చి కావలిసింది తీసుకుని అఖండవైన కళాఖండవొఁటి తీసుకోవలసిందని ఉత్తర్వైంది పైనించి. అంచేత బహుశా నేను రెండ్రోజుల్లో బయద్దేరాల్సొంటుంది. సర్కార్నించి మణీయార్డ్రు రాగానే—మనియార్డరేవస్తుందో మనిషే రొఖ్ఖం పట్టించుకొస్తాడో చెప్పలేననుకోండి.

ఏవన్నారూ అందరికీ ఇస్తాగా అనా, ఆహాఁ. వార నడం అలాగే అంటున్నారు. అయితే ముందస్తుగా తలా తోకావున్న ఓ కథా, దాని కమామీషూ కాగితమ్మీద పెట్టి చూపించినమీదటనే డబ్బు చేతిలో పడుతుందని షరతు. నావంటి పెద్దవాళ్ళకక్కాదనుకోండి.... ఏం అంచేత డబ్బాశవున్న ఏ ప్రొడ్యూసరు ఆపని చేయగల్డు. అసలు కథలకే దిక్కులేదు. పైపెచ్చు తలాతోకావున్న కథ

లెండి. అబ్బో దొరల కళ్ళకర్లేని విషయంలేదు... అదే అదే. ఇలా మసాబుగా ఉన్న రోజున కాస్త తిండి చిరు తిండీ తగ్గించుకోవాలనిన్నీ లేకపోతే అరగదనిన్నీ చెబుతున్నాను.... తిండే చిరుతిండి సయిజుకి తగ్గాలి. మరి చిరు తిండి కూడనే కూడదన్నారు ఎల్ఫిన్‌స్టన్ దొరవారు.

చిత్తం. మీారన్నది విలువైనమున్కే కానీండి ఈ కాలప్పిల్లలలా హరాయించుకోలేరు. వీళ్ళంతా కుర్రసజ్జు. వఠి అర్భకులు...

....ఎవడండీ అంత మాటంటూ. తమవంటి వారింట ఆశ్రయం పొందుతూ వెధవ కెంటు సినిమా మానేజర్ని చేబదులడగడం నాకేం ఖర్మవండీ. ఏదో పొరబాటై యుండాలి. ఆఁ. ఏంకాదూ నిన్నగామోసు అలాషికారు కెళ్తే వాడు గనబడి బలవంతాన టీ గట్రా పట్టించి ఈ గవర్నమెంటు యక్సయిజున్నూ, దానివల్ల హాలువాళ్ళకి పడే సుంకం గురించిన్నీ అడిగాడు,ఆవేడిలో సర్కారువాడికి చెమ్మా లెక్కదీసి మరీ నాలుగూ అనేశాను. ఎదట లేకపోయాడుగాని ఉంటే డంగైపోయేవాడు. ఆపైన పన్నులు ఒన్నులూ పడితే నీకేమయ్యా మహారాజులాం జనం నెత్తికి తోసెయ్ టిక్కెట్లు పెంచిపారేయ్. అటు సర్కారువాడిముందు నీ ఆబోరు దక్కుతుంది. ఇటు అడ్డమైన చెత్తసినిమాలనీ చూసి మన ఇండస్ట్రీని చెడుదారిలో నడుపుతున్న ప్రేక్షకులికి జుల్మానా వేసినట్టున్నా ఉంటుంది అన్నాను.

అంతే వాడానందం పట్టలేక ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయి

చేసినా భలానాపాత్ర చాలా బాధపడుతోంది గావున దేవుడా మనవున్నా దుఃఖించాలి గాబోలు అన్న జ్ఞానం ప్రేక్షకులకు కలగటంలేదట. మరి అంచేతను గావును ఇటు పై సినిమాల్లో ఏడుపుసీనులు గట్టా నడుస్తున్న సమయంలో అది చూస్తున్న ప్రేక్షకుల్ని కుట్టేందికి నల్లుల్నీ గిల్లి రక్కి బాధపెట్టేందికి కిరాయి జవానుల్నీ పెడతారట.

అప్పటికీకూడా తెరమీద నటులబాధ చూసి జాలి పడలేని మొండిఘటాలుంటే, వాళ్ళకి అయినవాళ్లో కాని వాళ్లో హరీమన్నారని వాళ్ళచెవుల్లో వూది భోరున ఓసారి ఏడిపించి కళ్ళు తుడుస్తారట. ఇదికూడా డైరెక్షను యాక్టింగు కళలో భాగవేఁ. కానీ గిరీశంలాంటి డైరెక్టరాక్టరూ బుచ్చెమ్మలాటి బ్రహ్మాండమైన నటీ వడి కడితే ఇవన్నీ శుష్కదండుగే. అసలప్పుడు మేంచూపించడానికి లోకంలో ఉన్న బాధంతా చాలదు; లోకంలో ఉన్న ఆనందం అంతా పోగేసినా మాకు ఒక ఎక్స్ప్రెషన్‌కి చాలదు. ఏవిటను కున్నావో మరి ...

యేవిటోయ్ వెంకటేశం. నేను ఎప్పుడూ మూడ్ లోకిరాను. రాక రాక వచ్చి పుంజుకొని అక్షరలక్షలయిన ఉపన్యాసాలిస్తూవుంటే మీ సిస్టరలా వెళ్ళిపోతుందీ! విన్నది కాస్తకాస్త హరాయించుకొన్నాక మరికాస్త విందామనా!....

యవరూ ఫాదరిన్లాగారా! అంటే పూజనీయులని లెండి. దయచెయ్యండి. హరాయించుకోవడం__అనగా డైజేషన్ గురించి మీవాడికి లెక్చరిస్తున్నాను. ఇది సైన్సు

క్కాసిని మహాకావ్యాలు లభించకుండా పోతాయి... కాళిదాసు పిక్చరు చూశావోలేదోగాని అదిచూస్తే అతగాడి కీలకం తెలిసింది. అంథా వైపు వైపు ఇన్స్పిరేష నేనష. నేనప్పుడేఅనుకున్నా. ఎంత కాళిదాసైనా ఒంటిచేత్తో ఇంత ఘనమైన బుక్కు లెక్కడరాయగల్డులే ఆడ చెయ్యి జేసుకో పోతేనూ అని....

చూశావూ చూశావూ కాళిదాసు పేరెత్తగానే కవిత్వం తన్నుకొస్తోంది. మైడియర్ వెంకటేశం! ఇప్పుడు నీకీ రెయిన్, అనగా వర్షం యలా కనిపిస్తుందోయ్! భూలోకంలోని బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడోస్‌కోసం దేవతలు హోరున దుఃఖాశ్రువులు రాలుస్తున్నట్టు కనబట్టంలేదూ? మీ సిస్టర్ మనసులో గాఢంగాను, ఫేసులో లీలగాను గోచరించే భావాలను ప్రకృతే నటించి పెడుతుందోయ్. కాని ప్రదర్శించేందుకు భావాలుండి, ప్రదర్శించగల ప్రజ్ఞ కూడా ఉన్న మీ సిస్టరు నేటి సినిమా యాక్టర్లలా ప్రకృతినీ సెట్టింగునూ తోడుగా వాడుకోవడం శుష్కడంబుగ సుమీ.

మన సినిమా యాక్టర్లయితే బాధ, ఆవేదనవంటి మనస్థితులను గాఢంగా ప్రదర్శించవలసివస్తే ఎన్నో హంగులు చేసుకుంటారు. కామెరా టిల్ట్ చేయిస్తారు, గిర్రున తిప్పుతారు. సూపరింపోజులో రైళ్ళు పరుగెత్తినట్లు చూపిస్తారు. మొహంమీద గిర్రున తిరుగుతున్న పంకా నీడలు చూపిస్తారు. ఇవన్నీ చాలక అరవై వయొలిన్‌లు, ఇరవై క్లారినెట్ల నేపథ్యపుపాటలతో గొడవచేయిస్తారు. ఇన్నీ

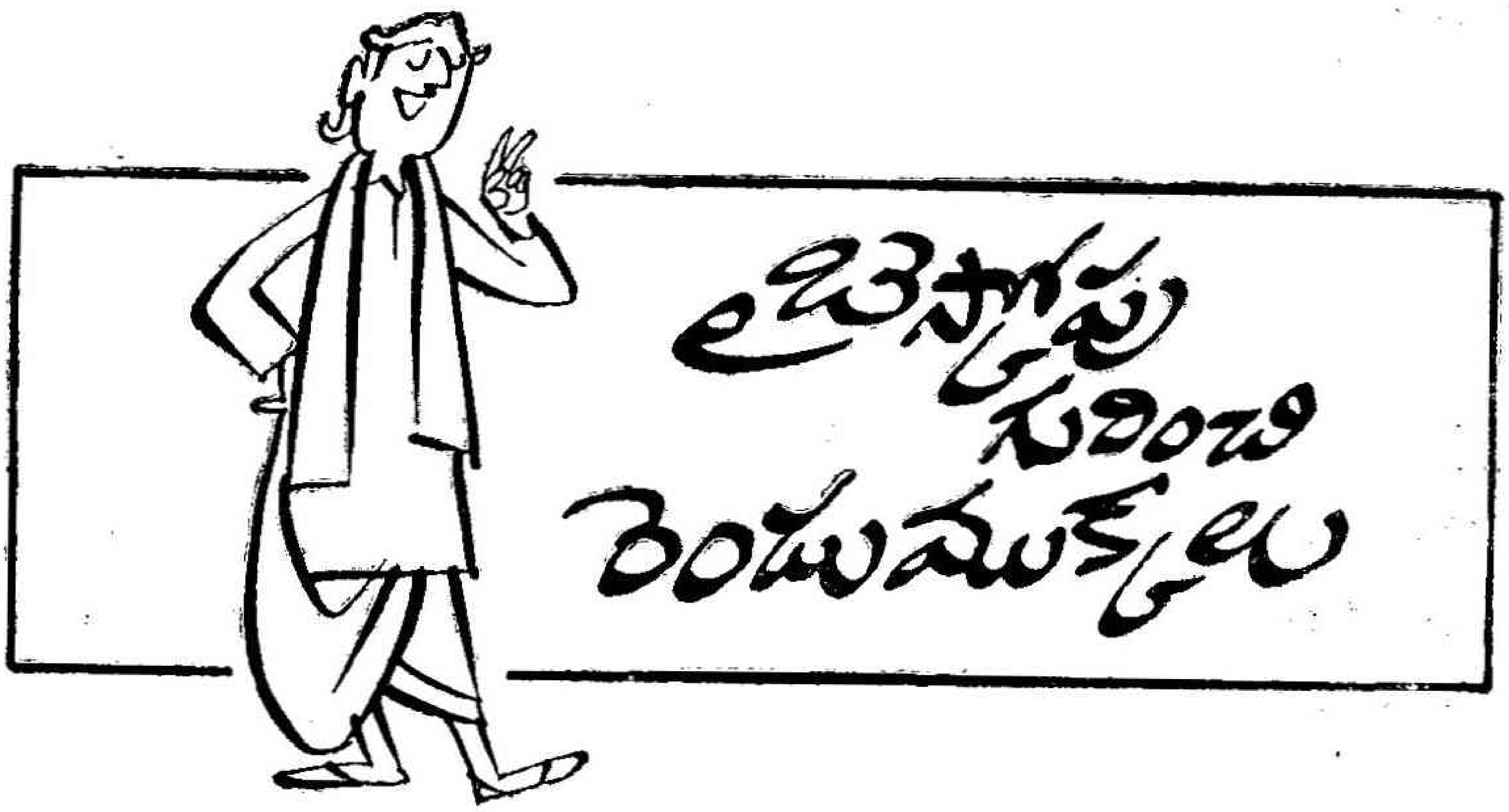

ఐరనీ ఆఫ్ లైఫ్ అంటే యిదేస్మీ వెంకటేశం_కాక పోతే ఏవిటి చెప్పు. లాస్టియ రీ సీజన్‌లో నేనెక్కడున్నాను ....కోడంబాక్కంలోని పెలేషియల్ బిల్డింగ్‌లో, హోరున కురుస్తున్న వానచూస్తూ ఫ్రెంచి విండో పక్క నిలబడ్డ నాకో మంచి విడో పక్కనుంటే మహాకావ్యాలు రాయగల్నని పించింది. తీరా ఈరోజున రెండు వరాలూ గ్రాంటు అయ్యాయిగాని... ఏవిఁ లాభం. అన్నీవున్నాయిగాని ఐదో తనం తక్కువన్నట్లు...ఛ. అవాచ్య మప్రతిహతమగుగాక ... దేవుడు వరమిచ్చాడు. గాని పూజారిణి బుచ్చెమ్మ వదిన ఆమోదించటంలేదు. నాకేవిలేమధ్యన, లోకాని

...చిత్తం. ఒప్పుకుంటాను రైటే... అక్షరాలా రైటే. నేనే భోజకాళిదాసునైతే మీ తిట్టుకవితకు అక్షర లక్షలిచ్చి పైపెచ్చు క్షమాపణ చెప్పుకుందును. ఇంకా రొఖ్ఖం జతపళ్ళేదుతప్ప ... యాస్. యు ఆర్ రైట్. కొంతకాలంక్రితం గిరీశం అనే ఫూలిష్ యంగ్ మాన్ వొకడు ఉండేవాడు. చాలా తెలివైనవాడు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే జీనియస్. అయితేనేమి. వాడి దురదృష్టంవల్ల కూడనిమాటలు విని తప్పుదారినపడి మీవంటి మహానుభావుల ఫిలింప్రొడక్షన్‌ను మధ్యలో వదిలేసి ఆవేళకి తన చొక్కాజేబులో కొంత కంపెనీ పైకంఉన్న సంగతి కనుక్కోలేక దారితప్పిపోయినమాట వాస్తవమే. పరిశుద్ధ హృదయంతో తిరిగి కళారాధనకు జీవితాన్నంకితం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఇప్పుడు కొత్త ప్రొడ్యూసరు, బ్యూటిఫుల్ విలేజి బ్యూటీ హీరోయిను, చక్కనికథ సమకూర్చుకొన్నాడు. ఆ గిరీశమే ఈ గిరీశం. స్వర్గానికి ఒక్క చీడీ తరవాయిగా ఉన్న నన్ను తిరిగి పాతాళానికి లాగడానికి ఈ సుబ్బన్నగారు నా పురాకృతంవల్ల ఇక్కడ ఆవిర్భవించారు. నావంటి రిఫార్మ్‌డ్ జీనియస్సులను ఎంకరేజ్ చేసి పైకితేవడం తమకు బిరుదుగాని నన్నూ అల్లా వాడిగా చూసి డ్రాప్‌చేయడం న్యాయంకాదు. ఐ క్రేవ్ యువర్ మెర్సీ చౌదరిగారూ ఐ క్రేవ్ యువర్ మెర్సీ...చిత్తం దానేముంది. పశ్చాత్తాపం అన్నాక పశ్చాత్తాపమే. క్రిస్టా రిపెంటెన్సు ట్వెంటీఫోరవర్సు చాలదాండి.... వాట్ అంతే? ...లాభంలేదా?....

డామిట్ కథ అడ్డంగా తిరిగింది.

బట్టే రేటు ఫిలిం ఫీల్డులో. ఇవాళ్ళ ఆరుకాన్లు తీసుకుంటాం. రేప్పు పిక్చరు హిట్టయితే అరవైవేలు గిట్టవంటారు — హాతా త్తుగా ప్రజ పెరిగింది కాబట్టి. అంచేత జాగర్తపడండి. అప్పుడే నేను ఫీల్డులోకి దిగుతున్నానని విని చాలమంది ప్రొడ్యూసర్లు ఎగబడి నాకోసం వేటాడుతూన్నారట. ఏనిమిషాని కెవడొచ్చినా గెద్దలా తన్నుకుపోతాడు. వెనక విచారించి లాభంలే...

అరె! వీడా! వీడెక్కడ నించొచ్చిపడ్డాడోయ్ భగవాన్లూ.... డామిట్ సందు మళ్ళడానికూడా సావకాశం చాలదే... ఆయ, నమస్కారం, అనెక్స్పెక్టెడ్ లక్! ఏవిం అదృష్టం! సుబ్బయ్యగారూ. మిమ్మల్నిక్కడిలా కలుసు కుంటాననని కల్లోకూడా అనుకోలేదు. - మీ ప్రశక్తే చెబుతున్నాను చౌదరిగారికి....

* * *

అలా పోయేటపుడు కాబోయిన హీరోయినొకర్తె కాదుకూడదని పట్టుబడితే ఆవిడ ప్రొప్రయిటరుతాలూకు హీరోయినని పసిగట్టలేక-సరే రమ్మన్నాడు బొంబాయిలో ఆలిండియా లెవెల్ మీద పిక్చరుతీసి ఇంట్రడ్యూస్ చేదామని. తీరా ఆవిడ ఇంటర్నేషనల్ లెవెల్లో పిక్చరుతీయించి వేషం కడదామని అట్నించటే వెళ్ళిపోయిందనుకోండి. ఆ తరవాత గిరీశం చాల క్షోభపడ్డాడు. ఎంతో పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. ఆ వేడికి నిజంగానే ఊష్టవొచ్చి వాడిలో దుష్టతనాన్ని కొట్టేసింది.

తెలీదు. జనం డాన్సులికి మొహంవాచి ఉంటారు. ఏ అర డజను డాన్సుల్లాటివి గుప్పించెయ్యండి. జనం పాటలంటే చెవి కోసుకుంటారు. పద్యాలుకూడా తోసేసి రెండు చెవులూ కోసుకోమనండి. ఇన్ని ఉన్నాక ఇంక కథా కాకర కాయకూడా పెడితే మొహం మొత్తిపోతుంది. ఈవిధంగాతీసి పారేద్దాం. అయితే ఏడుపుకీ కష్టాలకీ కూడా మొహం వాచి వుండకపోయినా అవిమాత్రం బాగా ఘట్టించాలను కోండి.

ఆ తరవాతంటారా మందే రాజ్యం. నాలుగు డబ్బులు గోల్లుకున్నాక మనమాటకి అడ్డెక్కడ మన పేరుకి ఒడ్డెక్కడ. మనం తీసినవే కళాఖండాలు. మనం తీసినవే హిట్ పిక్చర్లు. మనవే మహా ప్రొడ్యూసర్లం, మహా డైరెక్టరం. మహానటులం. కాదన్న కళ్ళన్న యవడండీ. దేవతావస్త్రాలని ప్రశస్తిజేసినట్టే ప్రతిఅడ్డమైనవాడూ మనలోనూ మన చేష్టల్లోనూ స్వారస్యాలుతీసి ఒలిస్తాడు. ఇహ నాతరవాత అన్నీ హిట్ పిక్చర్లే. అంతా డబ్బే. విమర్శల్ని దారిలో పెట్టేశాక మీరే డైరెక్షనూ, డైలాగులూ, మ్యూజిక్కూ, యాక్టింగూ అవలీలగా లాగవతల పారేస్తారు. నేనానక పోలిటిక్సులోకి వెళ్ళిపోతాననుకోండి. నాలాంటివాడు ఒక్క ఫీల్డునే నమ్ముకుని అంకితమైపోతే మిగతావాళ్ళు ఊరుకోరు. అంచాత నాలుగూ చక్కబెట్టుకోవాలి. ఆలస్యం చేయక నన్ను బుక్ చేసుకుని అడ్వాన్సిచ్చి ఆకట్టేసుకోండి. ఒక ఘడియ ఆలస్యమైతే రేటు లక్షల్లోకి వెళ్ళిపోతుంది... అంతేమరి. ఏమిటనుకున్నారు. ఫీటు

ష్తోంది మిమ్మల్ని. జనాభాకి నచ్చేపిక్చరు పీడు తియ్యగలడా మనసా అని తర్కిస్తున్నారు కాబోలు. యంతమాటను కున్నారు. అసలు ప్రజలనగా యవరండీ ఉట్టి గొర్రెలమంద. ఆ మందకి ముందు గొర్రెలం మనవేఁ. మనఁ వెలానడిస్తే అవలా వెళిపోయొస్తాయి కాపోతే అవెలా నడిస్తే మన వలా నడిచి వాటివెంట పోతాం. ఇదీ ఇందులో ధర్మ సూక్ష్మం. ఇహ పోతే ప్రజలకి ఏది నచ్చుతుంది అన్నది పసిగట్టడం ఏమాత్రమున్నా బ్రహ్మవిద్దె గాదుగదా. రీసెంట్ హిట్ లు నాలుగు చూసుకుని అవే తిరగేసి మరగేసి వాళ్ళ యదాన కొడితేసరీ - అంథా గుర్రప్పందాల లెక్కి క్కేనంటే నమ్మండి.

మరొహాటి - ఈ ప్రజలున్నారే వాళ్ళంతా సుబ్బరమైన తిండికీ, గుడ్డకీ, కొంపకీ మొహం వాచి ఉంటారన్న మాట. అంచేత అంటుకోవేఁ అప్పలమ్మకి కూడా అట్లా అంట్లు దోవుతున్నప్పుడు జార్జెటుచీర చుట్టబెట్టండి. జోసఫైనుచేత బర్మీస్ సిగ చుట్టించండి. హీరో రిక్షావాలా అయినా పోలీసుఅయినా గుమస్తాఅయినా సరే సుబ్బరమైన గాబర్డీనుసూట్లు కుట్టించి మొహాన ఇంత పవుడరు మెత్తండి. జనం మంచిఇళ్ళకి మొహంవాచి ఉంటారు. గాన-మనబాబు సొమ్మేగదా పోయేది - పేద్ద భవంతులు కట్టించేయండి. అందులో అద్దెకుండేది ఎవడైనాసరే, ఇదిదో ఇలాటివేళ్ళ కొందరుదుష్టులొచ్చి ఎన్ జీవోగాడికి ఇంత భవంతెలా వస్తుందంటారు. వాళ్ళమొహం వాళ్ళకేం

డోరు షూటింగారంభించారా యేమిటి ... కాగా మరే మిటీ హడావుడీ. ఏమో. మిమ్మల్ని చూస్తే అలా అనబుద్ధేసింది స్మండీ... చూశారో లేదో ఒక్కడుగింటికెళ్ళి అద్దం చూసుకోండి మీ కప్పుడే యేస్ ప్రొడ్యూసరు కళ ఉట్టిపడుతోంది. కక్కొచ్చినా కల్యాణం వచ్చినా ఆగరాగదన్నారు. సినిమా కూడా అంతే. ఆ రోజు రాకనేపోవాలి. తీరా వచ్చి పడిపోయిన మరిహ దాన్నడ్డడానికి బ్రహ్మకూడా శక్యం గాదు. అర్జెంటుపనా. పదండి నేను నాలుగడుగులేస్తాను. బిఫోర్ సప్పర్ వాకెమైల్ అన్నాడు ఇంగ్లీషువాడు... చూశారు ఏడడుగులు కలిసివస్తే వారు వీరవుతారన్నాడు. అంటే నేను చౌదరి, మీరు గిరీశంగా ఫిరాయింపై పోతామనిగాదు, మనమిద్దరం ఏకమైపోయి ఏదో మహా ఘనకార్యం - అనగా లక్షలు గుమ్మరించేసే బాక్సాఫీసు హిట్ పిక్చరు తీస్తామని తాత్పర్యం. బ్రహ్మదేవుడలా రాసిపడేశాడు. మనదేవుంది. మనం నిమిత్తమాత్రులంకాపోతే నేను బొంబాయివాళ్ళకి పిక్చరు తీసిపెడతానని మాటివ్వడమేమిటి, తీరా అంతా సిద్ధమయ్యాక ఛస్ ముందు మాతృభాషలో తియ్యందే నేను మరో భాషకి రానని నేందాన్ని కాలదన్ని చక్కా వెళ్ళిపోయి రావడవేమిటి - అందాకా చోద్దెం నాకోసం మీరు మా కోసం నేనూ వెతుక్కుంటూ ఇంతమ్మట 13 వ రీలులో హీరో హీరోయినులలా తిరగడ వేమిటీ అంతా ఘటన కాకపోతే.

మీకలా రాసిపడేసుంది నాయనా చౌదరీ కోటీశ్వరుడివి కమ్మని. వద్దంటే తప్పుతుందా.... ఏదో సందేహం బాధి

దోరనవ్వు నవ్వి చెంగున లేడిలా గంతేసి వంటింట్లోకి వెళ్ళి పోయేటంతమేరా బయస్కోపు తీసినట్టాయనా - అంతే ఇహ మరి మీ డబ్బులోది కాండబ్బు కదపనక్కర్లేదు. డిస్ట్రిబ్యూటర్లే-అంటే పెట్టుబడిదార్లు వొచ్చి పడిపోయి, గిరీశంగారూ ఇహ మీరు కాణీ పెట్టడానికి వల్లకాదు. పెడితే మామీద ఒట్టేను. ఇందండి చిల్లరకర్చులికి ఈ లక్ష ఉంచండి. మీరూ మిస్ బుచ్చమ్మగారూ స్టూడియోకి రావడానికి భేషైనబగ్గీ తెప్పించాం చిత్తగించండి ఆవటాని కాళ్ళావేళ్ళా బడతారు.

....ఎవరదీ ప్రొడ్యూసర్ చౌదరిగారా. వీడీదారిన పోతున్నాడేవిఁటి చెప్మా. నన్నోహకంట కనిపెడుతున్నాడా లేక ఈ వెంపు న్యూ టాలంట్లకోసం హంట్ చేస్తున్నాడా. వీడికో రస్సా వేసిచూద్దాం. మొన్నటిలెక్చరు వీడిమీద పనిచేసి వున్నట్టాయనా ఈదెబ్బకి దారికొస్తాడు. లేదా నా లెక్చర్లు దున్నపోతుమీద వానే అనుకుంటే సరి. అయినా దున్నలున్నాయని వానకురవడం మానుతుందా యేవిఁటి.... ఇదిగో వదినగారూ నాకు రాచకార్యాలున్నాయిగాని మీరిహ ఔట్‌ఫీల్డులోకి-అనగా తెరలోనికి నిష్క్రమించి వేగిరం ఓగిరంబును సమకూర్పుడు ... వాట్ మైగాడ్ డైలాగులు మహోపసందుగా పడుతున్నాయే అయాచితంగా శుభశకునం గాబోలు. విష్‌యు గుడ్‌లక్ గిరీశం ! నో,- సినిమాలో రూజ్వేల్టన్నట్టు-చాన్స్ భజ!

అయ్యో ! చౌదరిగారు గుడ్ మార్నింగ్. ఏవిఁటలా చురుగ్గా అడుగేస్తున్నారు... మీ పిక్చరు కప్పుడే అవు

కుని అయ్యో ఇంతటివాడు మనమధ్యనే తిరుగుతూఉండగా కానుకోలేకపోతిమే అని సమిష్టిగా ఖేదించాలి. ఆయ్యో గిరీశవంతవాడుండగా ఒక గోల్డుమెడలిచ్చి మన్నిమనం గౌరవించుకోలేకపోతిమే అని ఆసేతు హిమాచలమున్నూ కుమిలి కుమిలి దుఃఖించాలి: హన్నన్నా ! వాడిచేత ఒక్క పిక్చరు తీయించుకుంటే బాగుండేదే, ఎంత పొరబాటై పోయింది. ఈపాటికి అగ్రహారం భూవ్యులన్నీ కొని పారేదుం గదా అని ఈ వూరనున్న అడ్డమైనవాడున్నూ నాలిక్కరు చుకు విలవిల తన్నుకోవాలి.

యేంజేతును వదినా. నాకుమటుకు యిష్టంవా౹ ఈలా యావన్మందినీ దుఃఖ సముద్రంలో ముంచడం? ధర్మ్రం మన సొప్పదు. సర్వేజనాస్సుఖినోభవస్తు అన్నాడు శాస్త్ర కారుడు. కాని యలా. ఏందారి. అందరూ అజ్ఞానాంధ కారంలో మునిగి నా ప్రజ్ఞ పోల్చుగోలేకుండా వున్నా రాయిరి. వాళ్ళకన్ను తెరిపించడానికయినా ఒక్క పిక్చరు నా అంతట నేను నష్టానికైనా త్యాగంచేసి తీసి చూపిం చడం ధర్మం. మీరే చెప్పండి ధర్మంవా౹ కాదా!

అవునా ?... అయినపుడు ధర్మపాలనకు ఈ వెధవ డబ్బు అనేది అడ్డుపడుతోంది. మరేవీలేదు. నేను పిక్చరు మొదలెట్టి రెండురీళ్ళు అంటే-మీరు స్నానంజేసిన బట్టల తోనే అలా మడిగా వనలక్ష్మిలా అలా... అలా.... పెరట్లో పాదులికి నీళ్లోసి గుమ్మడేడీ పాట పాడి అంతలో పెరటిదోవన జొరబడుతున్న హీరో గిరీశాన్ని అలాఅలా ఓరకంట జూసి,

23

పూజా నమస్కారాల్లేక బూజుపట్టున్నానుగాని నవేజ్జెం పెడితే నా మహిమ చూపిస్తానన్నాట్ట వెనకటికో దేవుడు. ఎవడో జ్ఞాపకం రావటంలేదు. ఐనా కాపోయినా ఒకడా ఇద్దరా. తెలుగువాడికి నాయకులెందరున్నారో దేవుళ్ళూ అందరున్నారు. అల్లాగ్గా ఎవడో ఒహ తలమాసినవాడు నాలుగెకరాలు నాదిగాదనుకుని యిల్లా పారేసినట్టాయనా, మళ్ళీ దాన్ని పదహారెకరాల పొలంగా ఫిరాయించుకునే వసతి చూపిస్తాను. లేపోతే ఈ జన్మకిహ ఈ టాలెంటంతా వృధాయే. ఆనక తెలుగువాళ్ళు యావన్మందినీ సభజేసు

కాబట్టి నువ్వు ఓ కొత్తజోడు—ఫస్టుక్లాసు విలేజ్ సెటక్ గురుదక్షిణగా అర్పించుకుందికి సన్నాహాలారంభించవచ్చు. నేను యెంతమాత్రం అడ్డుపడను.

వెంకటేశం, కొంచెం విసింటూ జరుగు ఓ కబురు చెబుతా...చూడు, నేను వెనక్కి తిరిగి జూస్తే బావుండదు గాని, ఈపక్కన మండపమ్మీద కూచుని మన కబుర్లాలకిస్తున్న చౌదరిగారు ఇంకా అక్కడే ఉన్నాడా లేచి వెళ్ళి పోయాడా... ఆ - మరేంలేదు, పట్నంలో ఓ బైస్కోపు కంపినీలో ఆయన పావలా వాటా పెడుతున్నాడని విన్నానంలే. నాలాటివా డిక్కడున్నాడని పోల్చుగోలేక, మళ్లా డైరెక్టరుకోసం వెతుక్కొని డబ్బు తగలేసుకుంటా డన్న జాలికొద్దీ - నేను బొత్తిగా నివురుగప్పిన నిప్పులాటివాణ్ణయి పోతున్నానుగదోయ్. వెధవది అదే చిక్కు.. మోడెస్టీ మహాలావు. ఆ మాట వాళ్లు పోల్చుకోవాలి. కోటి నదులు ధనుష్కోటిలో నుండగ అన్నాడు త్యాగరాజువారు. అదే గమ్మత్తు. ఒళ్లో బిడ్డణ్ణెత్తుకుని ఊరంతా వెతికినట్టు నేనిక్కడే వుండగా చౌదరిగారు డైరెక్టర్లకోసం వెతకడం ఏవిఘునం గనక-తరవాతాయన నాలిక్కరుచుకో లేక ఇదవాలిగదా.

తీస్తాననీ. అలాగ్గాదు బాబ్బాబు నువ్వు తీసితీరాలి మేం చూసితీరాలి అని కాళ్ళావేళ్ళాబడితే, తేడబ్బు అని దబాయించొచ్చు.

నేను హాలిడేమీద ఇక్కడికొచ్చేముందేగదోయ్ - ఓ కళాఖండం చూసొచ్చాం. నాయుడుగారు తీయించారు. ఎలావుంది గిరీశంగారు. డబ్బులేవైనా వొచ్చేనా అన్నాడాయన బిక్కమొహవేఁసి. నువ్వులేమన్నా జాగర్జేశారా స్వామీఁ అన్నా. అంతేనా అన్నాడు కుప్పకూలిపోయి. అంతగాక మరేవిఁటయ్యా. ఇలా మాస్టరుపీసు తియ్యాదల్చుకున్నట్టు ఓముక్క నాచెవిన పారేస్తే కక్కుర్తిరకంగాకుండా కడితేరా కళాఖండవేఁ తీసిపడేసిపెడుదును గదయ్యా అన్నాను. మరేంచారి బాబూ అని ఇదయ్యాడు పాపం.

సరే ఇప్పుడైనా మించిపోయిందేవీఁలేదూ, ఈ పిక్చర్లో డాన్సులూ, కామిక్కు వగైరా డబ్బు వాసనేసేవన్నీ తీసిపారేసి ప్రిస్టేజీపిక్చరని పబ్లిసిటీ అఘోరించవయ్యా లేపోతే నెక్స్టట్ పిక్చరుకి డిస్ట్రిబ్యూటర్రాడు అని ఓ చిటకా చెప్పాననమాట. పాపం వెర్రిముండావాడు చచ్చి నా కడుపున పుడతానన్నాడు. దీంతరవాద్ది ఈ లాగేసిన భాగాలన్నీ పోగేసి మాస్పిక్చరు తీసిపెడితే మరిహ నేనీజన్మకి చెప్పులు కుట్టించుకోనక్లేదనిన్నీ, తనే చర్మం కోసి కుట్టించి మరీ దాఖలు చేసుకుంటాననిన్నీ మొరపెట్టుకున్నాడు. వాడు మాటిచ్చాడని మనం జోళ్లు కొనుక్కోడం మానేస్తే యెలాగ. ఇస్తేగిస్తే రెండుజతలు పడుంటాయి

యేఁవిటీ అని. ముందూ వెనకా పెద్దంత్రం చిన్నంత్రం లేకుండా అడ్డఁవైనవాడూ ఎగబడి వాణ్ణి తెగపొగిడెయ్యడమే. ఆపాటి ప్రతాపం ఈపట్టిన గొడ్డుపోయిందా.

మాస్టరుగారు ప్లేటు ఫిరాయిస్తున్నారనుకోకు. ఇంటర్నేషనల్ సబ్జెటుమీద లెక్చరిచ్చినపుడు బంగాళీవాడు పొడిచేసేదేఁవీఁ ఉండరాదు. దేశవాళీ జనాభాగురించి మాట్లాడినపుడే బంగాళీవాడి ప్రజ్ఞను మెచ్చుకు మనం అక్షింతలేసుకోవాలి. తప్ప ఇందులోమటుకు అందరం సగోత్రీకులమేఁ. అంతేతప్ప ఈ సత్యాజిత్ రాయుంటే నాకు పగనుకునేవు.—నాకంతా సమానమేఁ. ఏరాయైతేం తల బద్దలగొట్టుకోడాని కన్నారు.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిన ముక్క— ఆ పథేర్ పాంచాలీని వాడు తీశాడు: నేను తియ్యలేదు అంతేగదా తేడా ఇలా బాజాలు వాయించి పొద్దస్తమానం ఎవార్డులు యిప్పిస్తారని వాగ్దానమిస్తే నేను తెల్లవారేసరికల్లా అరడజను కళాఖండాల్లాగవతల పడేస్తాను.

అసలు కళాఖండాలనగా ఏమిటోయ్ —డబ్బు రాని పిక్చర్లు ...అంతేకదా. అసలే డబ్బు గిట్టక నెత్తిన చెంగేసుకుపోయేవాడి బోడిగుండుమీదికి మల్లెచెండులా ఈ పేరు తగిలిస్తారు — మరెప్పుడూ ఇలాంటి ఓఘాయిత్యప్పన్లు చెయ్యకుమీ అని సున్నితంగా మందలించి, వాడూ నా మాట దొరకబుచ్చుకునే మాటాడుతున్నాడనుకో. 'మా యింట నాలిగ్గీసుకునే తాటాకుబద్దలు నించుకున్నరోజున మళ్ళా ఈ సర్కారువాళ్ళ సర్టిఫికెట్టుకోసం కళాఖండపోటి

19

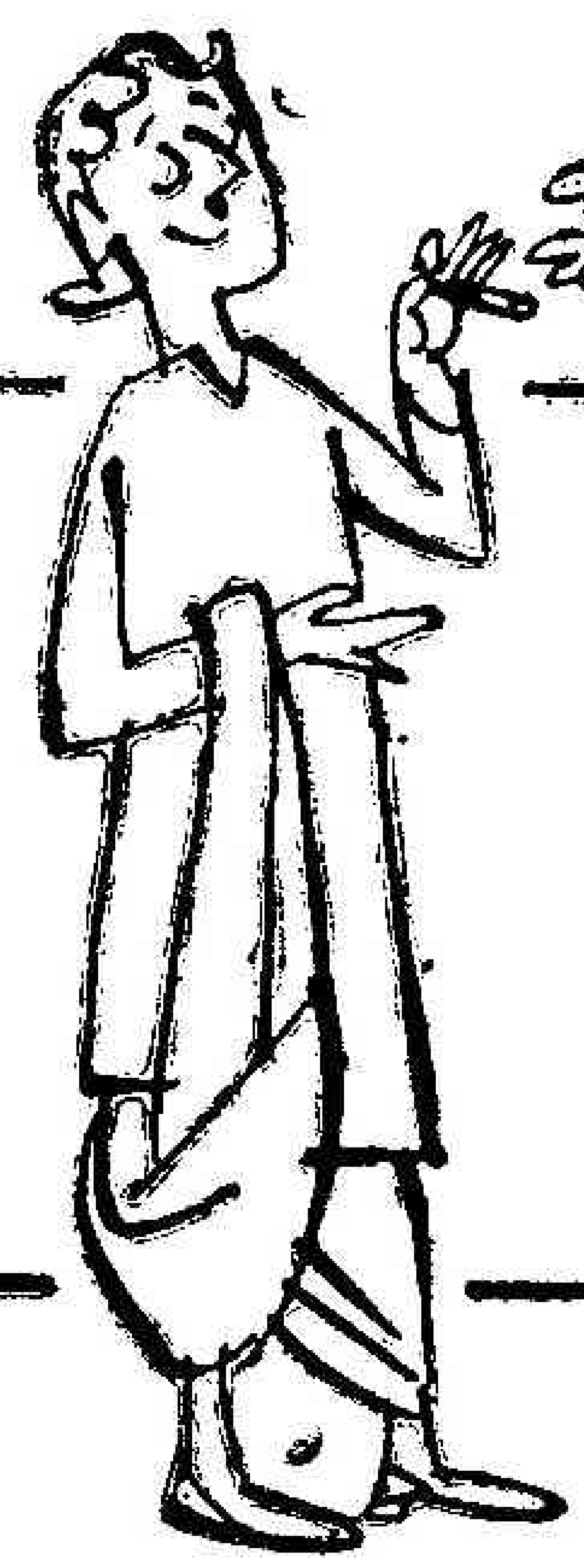

కళాఖండాల లోగుట్టు

వెంకటేశం! మనవాళ్ళు వట్టి వెధవాయిలోయ్! అందుకనే మనవాడు ప్రతివాడూ ప్రతి రెండవవాడినీ వెధవాయ అంటాడు. అది మనకు ఉగ్గుపాలతో పెట్టిన విద్దె. ఎదుటపడి ఆమాటనిందికి దమ్ముల్చాలగపోతే ఏదోగుట్టుగా సంధ్యావందనం చెప్పుకున్నట్టు లోపలనే అనుకుంటాడు. కాకపోతే—నక్కపుట్టి మూడాదివారాలు కాలేదన్నట్లు ఆ సత్రకాయగాడు సత్యజిత్రాయి ఏఁవంత పొడిచేశాడని వాడికలా ఒఖ్ఖలాగ బ్రహ్మరథం పట్టిస్తున్నారూ అని. వాడు పేల్చినట్టి ప్రజ్ఞ, వాడు వెలిగించిన బ్రహ్మవిద్దె

డామిట్, మరీ ఇడియట్ లాగున్నాడే మా ఫాదర్! వెంకటేశం నోట్‌బుక్ తీసి రాసుకో... రాసుకో చెప్తా. ది ఇలెవన్ కాజెస్ ఫర్ ది డిజెనరేషన్ ఆఫ్ తెలుగు సినిమాలో పదకొండున్నా... వన్, టూ, త్రీ, ఫోర్, ఫైవ్, సిక్స్, సెవెన్, ఎయిట్, నైన్, టెన్—అండ్ దెన్ నెంబర్ ఇలెవన్........ఏవైతేనేంలే ఇప్పటికిది చాలు.

ఆర్టిస్టు మూడ్ ఫీడ్ చేయడానికి డబ్బు కోరగా ఇవ్వకపోవడం మోస్టింపార్టెంట్ రీజన్ అని—

అరె! మిస్ బుచ్చమ్మకూడా చక్కా పోతోందే— శాడ్ సీన్‌లో హీరోయిన్‌లా ఫేసు పెట్టి!

డామిట్, ఒక్క దెబ్బకి రెండు పిట్టలెగిరిపోయాయి!

మార్చుకోవాలి మరి. వెధవది ఎన్నాళ్ళు దున్ని దున్ని వడ్లమ్మి పోగేస్తే అయినట్టుటా—మరదే ఓ పిక్చరు తీసి పారేశాన్నాడండి, ఇహ చాలుబాబోయ్ అని మొత్తుకునే దాకా వస్తూనేవుంటుంది.

ఇదిగో ఈ ధర్మసూత్రం మా భావగారికి ఎన్ని సార్లు చెప్పబోయినా చెవినబెట్టారుగాదు. ధువఁధువఁలాడుతూ లేచ్చాక్కా పోడవేఁగాని మీరైనా సహృదయులూ, సరసులూ నికార్సైన విలువలు తెలిసినవారున్నా గాబట్టే ఇందులో స్వారస్యం లాభం పసిగట్టారు...... మరోవాళ్ళనైతే పుఠవేఁసినా పట్టుబడుతుందంటారా? మీరే చెప్పండి. నేన్చెబితే మళ్ళీ అడుగో గిరీశంగాడు ముఖస్తుతి చేశాడేమిటి చెప్మా ఎన్నడూ లేనిదీ—అనుకుంటాఁరు. మీరే చెప్పండి నా ఉద్యమంలో ప్రాశస్త్యం మీక్కొరుకుడుబడ్డట్టు మరోహ వానరమానవుడికౌనాఅని... నిన్న చెప్పినట్టు మీరు, వారు ఆలోచించుకొని ముందర సాదరుఖర్చులకీ,కంపెనీకి బిగినింగుకీ కొంతరొఖం జతపరిస్తే నేనూ, వెంకటేశం స్క్రిప్టుమీద కూచుంటాం. అంతే ఆనక మీరిస్తానన్నా ముట్టుకోం. కాండబ్బుకూడా కద పొద్దు. కదిపితే నామీదొట్టు, డిస్ట్రిబ్యూటర్లే లారీల మీద తోలించుకొస్తారండీ డబ్బు. అన్నట్టు మర్చిపోయా. వెధవది నేనీ మామూలు విలేజిలో ఇలా ఆలోచన చేస్తున్నట్లప్పుడే పాక్కిపోయింది దేశవంతా. అప్పుడే న్యూసు పేపరువాళ్లు పబ్లిసిటీ ఆరంభం చేశారు. చిత్తగించండి... అరే. వెళ్ళిపోతున్నారేం?

రూపాయిల్లెక్కలోబడి ఇంతకాలమాయె గాని వాళ్ళింకా వరహా వరహా అంటూనే పాకులాడుతున్నారు. విడో మారేజనూ అంతే. అక్కడా ఉంది ఈ ప్రాబ్లెము. బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడోస్‌ని చూసి గుండె తరుక్కుపోయి ఘొల్లున ఏడిసేవాళ్ళు అక్కడా ఉన్నారు. అక్కడేమిటి యెక్కడపడితే అక్కడే ఉన్నారు. ఇందుగల రందులేరని సందేహము వలదు .... నాచ్చి కొశ్చన్‌లాగే ఇదిన్నీ, యూనివర్సల్ ప్రాబ్లెమ్, ఆల్ టైమ్ ప్రాబ్లెమ్, విడోని పెళ్ళి చేసుకోడం యెప్పుడూ మానవుడికి ప్రాబ్లెమే గాదండీ . .... అందికే నేనీ సబ్జెక్ట్ తీస్కున్నాను మన పిక్చర్‌కి. దీన్ని ముందు మన మాతృభాషలో తీసి ఆ మీదట, మీదటికో పైయేటికో వరల్డు లాంగ్వేజస్ అన్నిటిలోకి డబ్ చేసి అవతల పారేస్తే ఇహ మీరు అప్పుడొచ్చిపడే వరహాలు దాచుకునిందికి అగ్గురారం భూవులన్నిటా మహాళ్ళు కట్టించీయాల్సిందే మరి--

అందికే నేను అహోరాత్రులు మొత్తుకుంటున్నాను. తమరు పాటిమట్టి దిబ్బలు రొండు తవ్వించి ప్రస్తుతానిక్కొన్త రొఖ్ఖం గాదాయించి విసిరేస్తే దాన్ని నేను మళ్ళీ లక్షల్లోకి తర్జుమా చేసి దాఖలు చేసుకుంటానని.

మట్టిని బంగారం చేస్తానన్నాడు వెనకటి కెవడో .... మట్టి ఓ పట్టాన బంగారమవుతుందండీ దాం దుంపతెగ--అందులో ఏ గిరీశం జీనియస్సో, ఏ కరటక శాస్త్రులుగారి సహృదయమో కల్తీ అయితే తప్ప. యిదిగో యిలాగే

యాలోని ఓ మారుమూల కుగ్రామంలో వరల్డ్ బ్యూటీ ఒకటి రాటవుతోందోయ్ వాజమ్మల్లారా—ఆవిడని ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చేస్తూ మాదొహ తెలుగూ బయస్కోపు తీస్తేగాని మరోహటి—మీరు నిలువెత్తు ధనంపోసి నప్పటి కిన్ని ఎడమచేత్తోకూడా ముట్టనోయ్ అని చెప్పేశాను.... బ్యూటీ ఫస్టన్నారు మరి.

పోనీ అయితే ఆవిణ్ణే హీరోయినుగా వేసుకుని తీసి పెట్టండి సార్ అని వాళ్ళంతా పాపం ప్రాధేయపడ్డారు. బట్ నో!... బుచ్చమ్మ ఈజ్ బ్యూటిఫుల్ తెలుగూగర్ల్, పైగా విడోకూడా. ఎప్పుడూ మడీ మడీ అంటూ ఇదవుతుంది, తెలుగుతప్ప మరోహభాష ఛస్తే మాటాడదు అని చెప్పాను.

మహ బాగలాగే కానీండి. ఆవిడ కసలు స్టైలాగే లేకుండా పిక్చరు తీదురుగానని బతిమాలారోయ్. ఆమాటా రైటే.

ది బర్నింగ్ ప్రోబ్లెం ఆఫ్ ఆల్ టైమ్స్—విడో మారియేజ్ మీద ఫస్టు పిక్చరు లాగవతల పారెయ్యొచ్చు ననిపించింది ... ఎవరూ కరటకశాస్త్రిలవారా? దయ చెయ్యండి. మీమాటే అనుకుంటున్నాం.

అబ్బే విడో మారేజస్—అనగా వితంతూద్వాహములు అను విషయమై ఒక పిక్చరు తీయమని హాలీవుడ్ దొరల కంపినీ ఆఫరు పంపింది—టెన్ థౌజం డాలర్లమీద. డాలరంటే వరహా అన్నమాట. చూశారా వాళ్ళేదో మహ ముందుకుపోయారనుకుంటున్నాము. మనం వరహాలు వదలి

మిస్ బుచ్చమ్మ రాకపోతే మా కివన్నీ అనవసరం అని మానేద్దురు. అందుకేక దోయ్ నాలాటి వాడింకా ఫీల్డులోకి జంప్ చెయ్యకుండా ఉన్నదీ.

ఎవడో ఒహాగుంటడూ, ఒహా గుంటటి జతపడితే చాల్నని ఎగబడి పిక్చర్లు తీసేదామని ముందుకు దూకేసే వాళ్ళున్నందువల్లనే గదటోయ్ ఈనాడు మరీ ఇంత గుంట తస ప్పిక్చర్లు వొచ్చి పడిపోతున్నాయి.

ఈ విషయమై రీసెంటుగా ఇంటర్నేషనల్ ఫిలిం సెమినార్లో "ది ఇలెవెన్ కాజెస్ ఫర్ ది డీజెనరేషన్ ఆఫ్ తెలుగూ సినిమా" అన్న సబ్జెక్టుమీద ఒఖ్ఖబిగిన నాలుగుఘంట లెక్చరిచ్చేసరికి అక్కడున్న యావన్మందినీ డంగైపోయారు. మళ్ళీ వాళ్ళని మేల్కొలపడానికి స్మెల్లింగ్ సాల్టూ గట్రా పెట్టి నానాతంటాలూ పడవలొచ్చిందీ.

యస్. అసలే వెహిమెంట్ లెక్చర్. అసల్లెక్చరంటే నాకింక వొళ్ళుపై తెలీదు. మహా నిరాక్షిణ్యంగా యనలైజ్ చేసి ఈకకి ఈకా తోకకి తోకా పీకి ఏకవతల పారేస్తాను. అఫ్కోర్స్. ఐనో... ఐనో.... నాకు తెలుసు కడుపుచించుకుంటే కాళ్ళమీదపడేనని, బట్ వాటుగాండూ? ....డ్యూటి ఫస్టన్నారుమరి.

చెప్పొచ్చినమాట. మరి ఆనాడలా ఢంకా బజాయించి లెక్చరిచ్చేసరికి మీటింగులో పోగైన యావన్మందినీ విరగబడిపోయి గిరీశం డూమీదేం పిక్చరంటే డూమీయే పిక్చరని కాళ్ళా వేళ్ళా బడ్డారంటే సమ్మి. నే నొప్పుకుంటానా. ఛస్ వల్లకాదు పొమ్మన్నా. పడరిండి

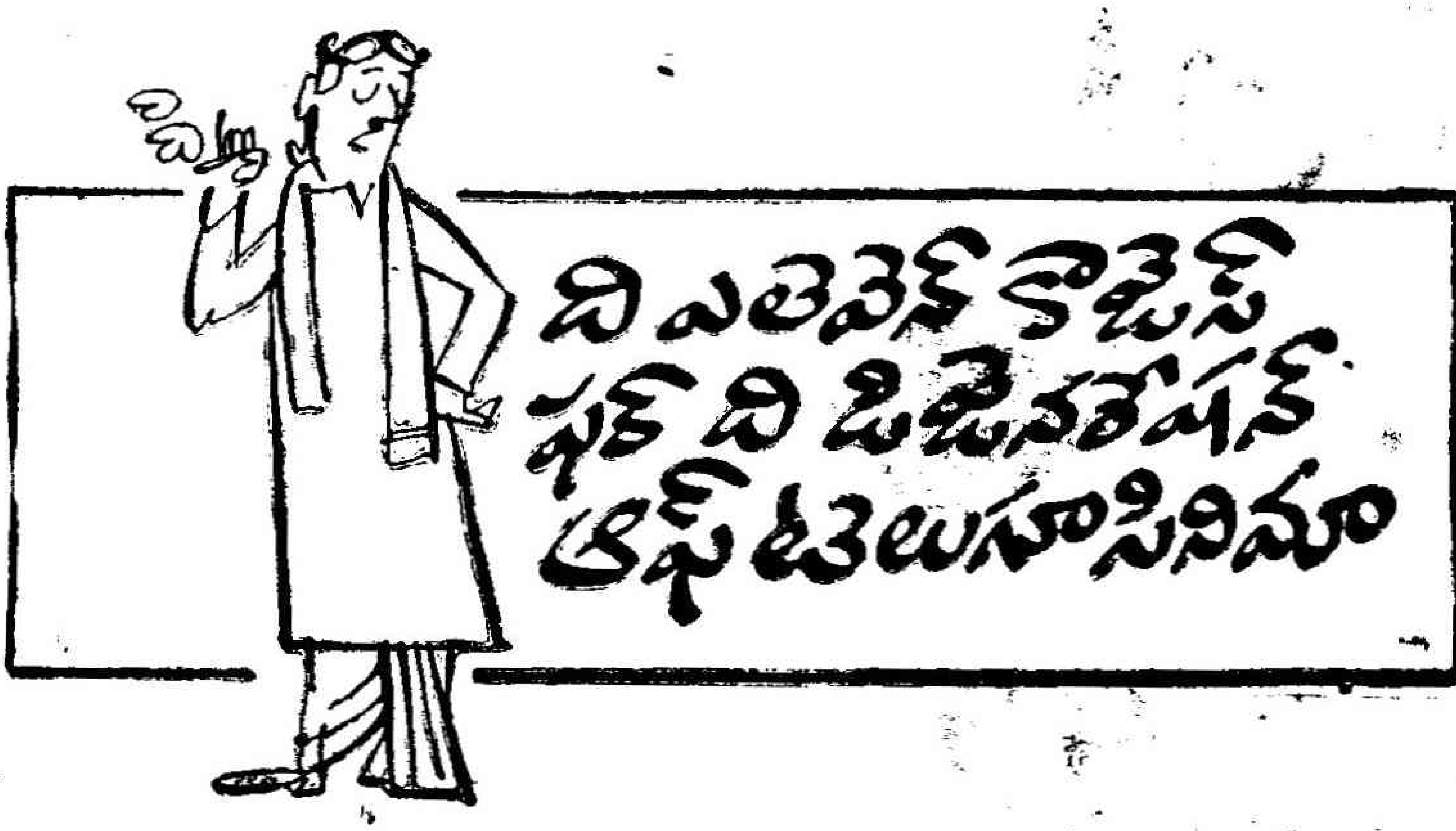

అట్టే అట్టే కదలకండి. అలాగే నిలబడిపోండి.... ఏ అదిలా—అలా ఇటు కేసి వోరకంటచూడండీ... శభాష్! సింప్లీ వండర్‌ఫుల్. అచ్ఛు బైస్కోపులో అమ్మళ్ళాగే ఉన్నారు. వెంకటేశం! అయామ్ ప్రౌడాఫ్ యువర్ సిష్టర్. చూడవోయ్ గార్బో, గాడర్డ్, డీట్రిక్ ఏళ్ళంతా ఎందుకు నిపకొస్తారీ రూరల్ బ్యూటీముందు—కాంట్రాష్టుచూపెట డానిగ్గాకా? అసలు వాళ్ళకిలా ఈపటిన ఇంత అతిలోక సుందరి రాటవుతున్న ఆచూకీ తెలిస్తే మరో మరో మామ్మతో బైస్కోపు తీదురా అని. నో యువు కాంట్-

కొంచెంసేపు మరి—అడుగో మీ అంకులొస్తున్నాడు. స్టోరీ ఎంతవరకైందంటాడు గాబోలు—డిస్ట్రిబ్యూటర్లకన్న అన్యాయంగా ఉన్నాడే. అరే అట్నించలాగే పోతున్నాడే- అడ్వాన్సు చెపాయించేస్తాననా? అక్కణ్ణించే ఎలా పసిగట్టాడూ!....ఇప్పుడు మరి కాపర్సు లేవే! ఎలా చెప్మా సిగార్సుకి—డామిట్—

తిట్లు తినిందికి ఎవడో ఒహడుంటేనే గదా తిట్టే వాడి ప్రతాపం వెలిగించి ప్రజ్ఞపేల్చొచ్చు. సంస్కరణ జరపడానికి, పరిమార్చడానికి, మార్చడానికి చెత్తేగదా ముఖ్యం. విడో మారేజెస్ ద్వారా సివిలిజేషన్ పెరగడానికి బాల్యవివాహాలు అవసరమైనట్టే, కళాఖండాలు కావాలని అఘోరించడానికి చెత్త సినిమాలు సాలుకు బోలెడు వస్తూనే ఉండాలి. నాలాగ బ్రిలియంట్ థింకర్స్ వాటిమీద లెక్చర్ దంచుతూనే ఉండాలి. ఆ చెత్తలో ఓ మోస్తరు వాటికి ప్రయిజులు వస్తూనే ఉండాలి. నాలాటివాళ్లు మళ్ళీ వాటి మీద లెక్చర్లు దంచుతూనే ఉండాలి. ది సీక్రెట్ ఆఫ్ ప్రోగ్రెస్—దిస్ వరల్డ్—మై డియర్ వెంకటేశం—ఇన్ పార్ట్ ఈజ్,.... ఈజ్,.

అవునుగాని, ఒక చిన్నపని చేస్తావూ. నేను ఇందాకట్నించి ఒఖలాగ ఓరకంట చూస్తూన్నా ఈ ఆర్టికల్ కి మొదటి పేజీలోవున్న పోర్ట్రెయిట్ మన్దో కాదో కనబడి చావటంలేదు. ఈ కళ్ళజోడు అంచోటి.... ఔట్ ఫీల్డ్ లో కిందని ఆ మడతలూ అవీచూస్తే పంచెలాగే వుందిగాని, అది కోకన్నా కావచ్చు. దేరా రాల్వేజ్ టూపాసిబిలిటీస్-ఎప్పుడూ రెండందాలా అవకాశాలుంటాయి—మొన్న అదేవిఁటా హాలివుడ్ పిక్చర్ లో లావుపాటి మిలిటరీ వాడన్నట్టు... అంచేత నువ్వేదో పనున్నట్టు చూడు...మంది కాదా!... పోన్లే....యూ మస్ట్ బీ గ్రేస్ ఫుల్ వెంకటేశం- ఇంకోలా ఉండిందికి వీల్లేపోతే మంచిగానే ఉండమన్నాడు

మొహం ఎంత బ్రైటుగా ఉందో నీకేమన్నా అజ తెలుస్తోందా అని—అసలు నాతో మాట్లాడ్డమే ఓ ఎడ్యుకేషన్. కొందరితో మాట్లాడకపోడమే ఎడ్యుకేషనైనట్టు. ఎవడు చెప్మా ఇంత బ్రిలియంట్ డైలాగన్నాడు! ఎవడేమిటి నేనే కాబోలు. అంతే. నూటికి తొంబయి కొటేషన్లు నావేగా. వాళ్ళ అవుటాఫ్ డేటై ఫేడౌటయిపోతున్నారు.

ఇంతకీ నీబిక్క మొహం ఫేడౌట్ అయితేగాని కథ తెమలదు—కబుర్లు లేకపోతే పనెలా జరుగుతుందోయ్. అసలు కబుర్లు వున్నాయి కాబట్టే పనిని పని అన్నారు. ఇంతసేపు కబుర్లు చెప్పాం గాబట్టే ఇపుడు పని చూడాలి అని తెలిసిందిగదా.

కథా కమామిషూ అని ఊరికేవచ్చిందిషోయ్! సినిమాలో కమామిషుతోటే వుంది మరి కథంతా. అసలు కథంతా కలిపితే ఎంతటా తెలుగుఫిలింస్‌లో—వడ్లగింజలో ఆవగింజంత. మదరిల్లా అన్నట్టు—యీ వెంపు మధుర వాణి ఆ వెంపు బుచ్చమ్మా నిలబడితే రెండుకళ్ళు చాలవు. కావలసినంత కథ. పనిగట్టుకు రాయడమెందుకు వేరే? వాటీజిన స్టోరీ! కథంటూవుంటే అడ్డమైనవాడూ దాన్ని దుయ్యబడతాడు. అంచేత మనకొద్దు. అజ్ఞానులంతా కథా కాకరకాయా అంటూ తన్నుకుచావనీ. మనకేల—

ఇందులో ఒక గొప్ప సీక్రెట్ ఉందిస్మీ. తెలుసుకో. అజ్ఞానులూ చాదస్తులూ వుంటేనే మనం ధగాధగా షైనైపోయేది. వాళ్ళుంటేనే తిట్టేవాళ్ళు తిట్టగలిగేది.

మనం పుచ్చుకోలేదనుకో. నో అన్నాం ఖచ్చితంగా. షేమ్ అన్నాం ధైర్యంగా. సారీ అన్నాం క్రూరంగా.

ఇది నాకోసం కాదు. లోక కల్యాణంకోసం – మా బ్రదరిల్లా వెంకటేశంలాటి వాళ్ళకోసం. పాపం ఆ అమాయకులు తప్పుడు కొటేషన్‌లు చెప్పి, చెప్పుదెబ్బలూ చీవాట్లూ తింటూ ఉంటే___

సినిమాలూ అవీ తీసి రాతాకోతా చేసీ గూబ్బద్దల యేలా ఎడా పెడా ఫెడీ ఫెడీ విమర్శలు తింటూఉంటే___

వాళ్ళ సిస్టర్ బుచ్చమ్మ వెన్నలాటి సున్నితమైన హృదయం తమ్ముడి అవస్థచూసి క్షోభపడి పోతూఉంటే నేను చూడలేను. చూసి భరించలేను. ఇంఫాసిబుల్. అంచేత వాళ్ళకే ఈ థీసిస్ అంకితం చేస్తాను. ప్రచారం చేస్తాను. అని చెప్పి, ఆ జనం తెచ్చిన పిహెచ్. డీ లన్నిటినీ డీ డిక్కులు కొట్టుకోమని వదిలేసి చక్కా వచ్చా.

రేపొద్దున్న నువ్వు ప్రొడ్యూసర్వై, నేను డైరెక్టరై, మన డార్లింగ్ స్వీట్‌హార్ట్ బుచ్చమ్మ హీరోయిన్నై పిక్చరు తీయబోతూ ఉండగా నేను ఇదంతా వదిలేసి, డిగ్రీలకోసం, సన్మానాలకోసం అలా ఊళ్ళ వెంట పడిపోడం–హౌ మాస్–హౌ ఇటీజ్ పాసిబుల్ ?

అంచేత అబ్బీ, అదీకథ.

అన్నట్టు కథంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఇపుడు మనం నెక్స్‌టట్ పిక్చరు స్టోరీ మీంచేగా ఇంతదూరం వచ్చాం. వస్తేవచ్చాంగాని ఎంత ఎడ్యుకేషనోయి! దాన్నిగదరగ నీ

వాటెఫాల్ మైకంట్రీమన్ అనుకున్నా. సారీ .... అదిగో అదిగో చూశావా - ఆనాటిదెబ్బ తడాఖా? మళ్ళీ గ్రాంగ్ కొటేషను పడింది.

తరవాత, మైడియర్ వెంకటేశం - మీ నాన్న నీ చేతో పూటా అశనం నాగాపెట్టిస్తే ఎలాటి ప్రొఫౌండ్ థాట్స్ వస్తాయి?... అలాటివొచ్చాయి.రిపెంటెన్స్‌తో బాధపడి నా గదిఅంతా రిసెర్చి చేశాను పచార్లుకొడుతూ. చివరికి, 'గిరీశం! నోయూజ్ ... మెమొరీపవర్ స్లిప్పవుతోంది. ప్లేటు ఫిరాయించు. చేంజి ద టాక్టిక్స్....అని తీర్మానించుకున్నాను. షేక్స్పియరుగానీ, ఆయన ఫాదరేగానీ ఎవడైనాసరే కొటేషను వాడకు. ఊరికే అనవసరప్రబ్లిసిటీ అఘోరించకు. యిచ్చినా ఆథరుపేరు చెప్పకు. కొటేషను వాడి బాబుసొమ్మేగాదుగా-వాడిసొమ్మే.అంచేత మనసిష్టం. కాక వాడిపేరిట జమపడవి నూటికి తొంబయిఉన్నప్పుడు ఆ మిగతా పదీ బైహార్టుచేసి పారేస్తే బెస్టుగదా, ఫిఫ్టీఫస్టీ అన్నాడు. ఫస్టెయిడ్ వాడుగాబోలు - వీడుకాపోయినా ఫర్వాలేదు - కాదనడుగా. కాబోలనుకొని సంతోషిస్తాడు ముండావాడు పాపం...

చెప్పొచ్చిందేవిటంటే, ఇదంతా కష్టపడి రీసెర్చి చేసి రాసి పారేసినట్టు ఏరాయిటర్రిపోర్టరో ఇండియా చెవిలో ఊదేశాడు. మీ అంకులన్నట్టు వాడసాధ్యుం గూలా - అంతే ఏరోడ్రోములో దిగ్గానే యూనివర్సిటీల వాళ్ళు చుట్టుముట్టేసి మీ థీసిస్ మా కివ్వాండంటే, మా కివ్వాండని పిహెచ్. డీలు ఎరపెట్టారు.